

ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலா தரங்கிணி

பனிஓரண்டாவது தரங்கம்

6

ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தர்

ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகள்
அருளிய

ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலா தரங்கினீ

பன்னிரண்டாவது தரங்கம்

(“வேங்கடேச ப்ரியை” என்ற தமிழ் உரையுடன் கூடியது.)

உரையாசிரியர் :

ஆத்ம வித்யா பூஷண, ஸாஹித்ய விசாரத,
ஸாஹித்ய வேதாந்த சிரோமணீ, ப்ரஸ்தான த்ரய வித்வான்,
வேதாந்த தூர்ண, திருவனந்தபுரம், அரசு ஸம்ஸ்க்ருத
கல்லூரியில் ஸம்ஸ்க்ருத பேராசிரியராக இருந்து ஓய்வு
பெற்ற, பாரத ராஷ்ட்ரபதி ஸம்மானம் பெற்ற

வரகூர் பிரும்மஸ்ரீ குருஸ்வாமி சாஸ்த்ரிகள்

பதிப்பாசிரியர்கள் :

பாஷ்ய பாவக்ரு, ஸாஹித்ய விசாரத, ஸாஹித்ய வேதாந்த
சிரோமணீ, சாஸ்த்ரபோதன சதுர, சென்னை விவேகாநந்தா
கல்லூரி ஸம்ஸ்க்ருத ஆசிரியராக இருந்து ஓய்வுபெற்ற,
பாரத ராஷ்ட்ரபதி ஸம்மானம் பெற்ற

வரகூர் பிரும்மஸ்ரீ கல்யாணஸுந்தர சாஸ்த்ரிகள்

மற்றும்

வரகூர் ஸ்ரீ ஸ்ரீகண்டன் அவர்கள்

மூன்றாம் பதிப்பு வெளியிடுவோர்

வரஹூர் ஆடிட்டர் வைத்தீஸ்வர அய்யர் குடும்பத்தினர்

பு. எண். 50 (பு. எண். 107) ராமசாமி தெரு,

மண்ணடி, சென்னை - 600 001.

போன்: 044 - 2524 4408

Email : varagur@ hotmail.com

முதல் பதிப்பு : 1986

இரண்டாம் பதிப்பு : 2006

மூன்றாம் பதிப்பு : 2008

© Sri Narayanatheertha Educational and Charitable Trust,
Chennai

Copies can be had from :

- 1) Sri V. Krishnamurthy,
No.1, 9th Cross Street,
Indira Nagar,
Chennai - 600 020.
Phone : 2442 3521
- 2) Sri G. Nilakantan
J895, J Block 18th Street,
Vaigai Colony, Anna Nagar West,
Chennai - 600 040.
Phone : 2616 4090
- 3) Sri K.S. Mallikarjuna Bhagavathar,
New No.22 / Old No.32,
Annai Jaishree Apartments,
Ramakrishnapuram 3rd Street,
West Mambalam, Chennai - 600 033.
Phone : 24745761 / 23700921
- 4) Sri V.V. Mani
No.50, (Old No.107) Ramasamy Street,
Mannady, Chennai - 600 001.
Phone : 2524 4408

Printed by: K.K. Karthikeyan,
Proprietor,
LKM Computer Printers,
Old No.15/4, New No.33/4, Ramanathan Street,
T. Nagar, Chennai - 600 017.
Phone : 24361141

த்யான ஸ்லோகங்கள்

ஹிமகிரிதனயாபத்யம்

ஹேமாசலசாபஸமுதிதம் தேஜ:

கிமபி மஹத்தமமாத்யம்

ஸ்மர்த்தவ்யம் விக்ன திமிரஹரணாய

கிரிராஜஸுதாஸுனு:

கிரிராஜவரானன:

பரிபந்தி கணத்வம்ஸ்

ஸுரஸேவ்யோ விராஜதே

ஸ்ரீ தப்தகாஞ்சன நிபவஸனாலங்கருத திவ்யகாத்ரம்
ம்ருகமதகஸ்தூரீதிலகாஞ்சிதவிசாலபாலம்
பூலோகவைகுண்ட வராஹபுரீச ஸ்ரீவாஸுதேவம்
கிரிவரவேங்கடரமணம் பாவயாம்யந்தரங்கே

ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த த்யான ச்லோகா:

1. யதங்க்ரிபங்கேருஹரேணுலக்னம்
நிபீய நீரம் விமலாந்தரங்க: |
ஜானாமி தத்வம் நிஜமாத்மரூபம்
தம் நௌமி நாராயணதீர்த்தமார்யம் ||
2. யந்நாம்ன: படனம் மநாகபி யதே-
ரோங்காரலக்ஷாதிகம்
யந்மூர்த்தேரபி பூஜனம் ஹரிஹர-
ப்ரூம்மாதிபூஜாஸ்ம்ருதம் |
யத்கார்யம் த்ரிவிதம் ஸமஸ்தஜகதாம்
சாஸ்த்ரார்த்தநிர்ணாயகம்
ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தஸத்க்ருவரம்
தம் நௌமி முக்திச்ரியை ||
3. வேதாந்தார்த்தவிசாரகம்யதிஷ்ணா-
வித்வஸ்தபேதாசயம்
நாநாதந்த்ரபதார்த்தஸம்சயகன-
த்வாந்தார்த்துல்யம் குணை: |
நாநாதேசதிகந்தஸந்ததயச:-
ப்ராப்தாவகாசம் குரூம்
ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தஸத்க்ருவரம்
தம் நௌமி முக்திச்ரியை ||
4. போதாகாதஸுநிர்மலாதிமதுரே
யன்மானஸாப்தௌ ஹரி:
கிரீடத்யஜ்ஜிததுக்தஸிந்தூரனிசம்
சாந்த்யாதிதூதீஜனை: |
பக்திக்ருப்திவிரக்திஸம்க்ருமதுலம்
கன்யாத்ரயம் ப்ராப ய:
ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தஸத்க்ருவரம்
தம் நௌமி முக்திச்ரியை ||

முன்றாம் பதிப்பு வெளியிட்டோரின்

முன்னுரை

ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த கல்வி மற்றும் அறக்கட்டளையின் அனுமதியுடன், ஏழு முதல் பன்னிரண்டு முடிய தரங்கங்களை தமிழாக்கம், தமிழ் உரையுடன் முன்றாவது பதிப்பாக வெளியிடுவதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். எங்களுக்கு அனுமதி வழங்கிய ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த கல்வி மற்றும் அறக்கட்டளையினருக்கு, எங்கள் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்..

சேங்காலிபுரம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ விட்டல்தாஸ் ஜயகிருஷ்ண தீக்ஷிதர் அவர்கள் நடத்தி வரும் பக்தி ரஸம் கொண்ட “தரங்கிணி” கீத நாமசங்கீர்த்தன உபன்யாஸ மகிமையால், பக்தர்கள் தாங்கள் பிரவசனத்தில் கேட்டு மகிழ்ந்ததை, படித்து, ரஸிக்க, ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலா தரங்கிணி புத்தகங்களை வாங்கி படித்து பயன் பெற்றுள்ளார்கள். அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்களின் இருப்பு குறைந்து, மறுபதிப்பு அச்சிடும் அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகையால் இதுவரை தரங்கிணி புத்தகங்களைப் பெறாத பக்தர்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்ய முன்றாம் பதிப்பாக தரங்கிணி ஏழு முதல் பன்னிரண்டு முடிய பாகங்களை, மூன்று புத்தகங்களாக, சம்ஸ்கிருதம், அதன் தமிழாக்கம், தமிழில் உரையுடன் கூடியதாக அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ விட்டல்தாஸ் ஜயகிருஷ்ண தீக்ஷிதருக்கு அவர்கள் ஆற்றிவரும் தெய்வத் தொண்டினை பாராட்டியும், தரங்கிணி கீதங்களை மேலும் பிரபலப்படுத்தியும், வருவதற்கு எங்கள் நமஸ்கார பூர்வ நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், வரஹூர் ஸ்ரீ வேங்கடேசப் பெருமாள் அருளாலும், சத்குரு ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகளின் கிருபையாலும், அம்மகானின் புகழ் மேலும் ஓங்க பிரார்த்திக்கிறோம்.

பக்தர்களின் விருப்பத்திற்கிணங்கி, சுலபமாக உபன்யாசகரின் விளக்கங்களை உபன்யாசத்தின் பொழுதும்,

பிறகும் படித்து மகிழவும், நற்பலனும் அடைய கையடக்க பிரதிகளாக, 6 தரங்கங்களையும் 3 புத்தகங்களாக வெளியிடுகிறோம். பக்தர்கள் இப்புத்தகங்களை பெற்று, படித்து, வரஹூர் ஸ்ரீ வேங்கடேசப் பெருமாள், ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தஸ்வாமிகளின் கிருபையையும், அருளையும் பெற்று, எல்லா நலன்களையும் அடைய பிரார்த்திக்கிறோம்.

எங்களுடைய இந்த முயற்சியில் வரஹூர் ஸ்ரீ V. கிருஷ்ணமூர்த்தியின் அனுபவமிக்க ஆலோசனையும், உதவியையும் பாராட்டி, நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இப்புத்தகங்கள் அச்சிட, அச்சுப்பிழை திருத்தி உதவிய 'பாகவத சிரோமணி' ஸ்ரீ மல்லிகார்ஜுனன் மற்றும் வரஹூர் வயலின் வித்வான் முத்துசாமி அய்யரின் மாப்பிள்ளை ஸ்ரீ G. நீலகண்டன் ஆகியோருக்கு எங்களது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

குறுகிய காலத்தில் நல்ல முறையில் இப்புத்தகங்களை அச்சிட்டுக் கொடுத்த ஸ்ரீ K.K. கார்த்திகேயன், LKM Computer Printers, Chennai-17 அவர்களுக்கும் எங்களுடைய நன்றியையும் பாராட்டையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

வெளியிட்டோர்

வரஹூர் ஆடிட்டர் வைத்தீஸ்வர அய்யர் குடும்பத்தினர்

விலாசம்: ஆடிட்டர் V.V. மணி,
பு.எண். 50 (பு.எண். 107),
ராமசாமி தெரு, மண்ணாடி,
சென்னை - 600 001.

ओं महागणपतये नमः ।

ओं श्री बेङ्कटेशाय नमः । ओं श्री कृष्णाय परब्रह्मणे नमः ।

॥ श्री कृष्णलीलातरङ्गिणी ॥

अथ द्वादशस्तरङ्गः ॥

श्री कृष्णरुक्मिणीविवाहमहोत्सववर्णनाभिनयः क्रियते ॥

श्लो ॥

भीष्मोऽथ रुक्मी तत्पुत्रो रुक्मिणी तत्सुता सती ।
वसुदेवो देवकी च बलकृष्णौ सबान्धवौ ॥264॥

रुक्मिण्या लिखितं पत्रं श्रीकृष्णाय ¹निवेदनम् ।
ब्राह्मणेन ततस्तत्र गतेनागमनं हरेः ॥265॥

राज्ञां समक्षं रुक्मिण्याः पाणिग्रहणमङ्गलम् ।
रुक्मिण्या सह कृष्णस्य द्वारकायां समागमः ॥266॥

रुक्मिणीकृष्णयोस्सम्यग्विवाहस्तदनन्तरम् ।
अष्टपत्नीसमाहारः कथासंग्रह ईरितः ॥267॥

விளக்கம் : (1) நிவேதனம் என்று இருந்தது, நிவேதனம் என்று மாற்றப்பட்டுள்ளது.

அத த்வாதசஸ்தரங்க:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணருக்மிணிவிவாஹமஹோத்ஸவ-
வார்ணனாபிநய: க்ரியதே

ச்லோ-264-267

பீஷ்மோஸ்த ருக்மீ தத்புத்ரோ ருக்மிணி தத்ஸுதா ஸதீ |
வஸுதேவோ தேவகீ ச பலக்ருஷ்ணொள ஸபாந்தவௌ ||

ருக்மிண்யா லிகிதம் பத்ரம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய நிவேதனம் |
 ப்ராஹ் மணேன ததஸ்தத்ர கதேநாகமனம் ஹரே: ||
 ராக்ஞாம் ஸமக்ஷம் ருக்மிண்யா: பாணிக்ரஹணமங்களம் |
 ருக்மிண்யா ஸஹ க்ருஷ்ணஸ்ய த்வாரகாயாம் ஸமாகம: ||
 ருக்மிணீ க்ருஷ்ண யோஸ் ஸம்யக் விவாஹஸ் ததநந்தரம் |
 அக்ஷடபத்நீ ஸமாஹார: கதாஸங்க்ரஹ ஈரித: ||

பன்னிரண்டாவது தரங்கம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா, ஸ்ரீருக்மிணீ இவர்களின்
 திருமண வைபவம் வருணிக்கப்படுகிறது.

செ-264-267

பீஷ்ம மகாராஜா, அவர் புதல்வன், ருக்மீ எனப்
 பெயருடையவன், பிறகு அவர் புதல்வியும், நல்ல பண்பாடு
 உள்ளவளுமான ருக்மிணீ, வஸுதேவர், தேவகீ, பலராமர்,
 ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அவர்களுடைய உறவினர் (இவர்களின்
 வருகை); ருக்மிணியால் எழுதப்பட்ட கடிதத்தை, ஒரு
 பிராமணன் ஸ்ரீகிருஷ்ணரிடம் தெரிவித்தல்; பிறகு
 ஸ்ரீகிருஷ்ணர் (குண்டினபுரத்திற்கு) வருவது, அங்கு அரசர்
 களுடைய முன்னிலையில் ருக்மிணியின் கையைப்
 பிடித்தல், பின்னர் ருக்மிணியுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் துவாரகா
 நகரத்திற்கு வருதல், அங்கு முறைப்படி, விமரிசையாக,
 ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கும் ஸ்ரீருக்மிணீ தேவிக்கும் திருமணம்
 நடைபெறுதல், பிறகு எட்டு பட்ட மஹிஷிகளின் சேர்க்கை,
 ஆகிய கதைகளின் சுருக்கம் இந்த பன்னிரண்டாவது
 தரங்கத்தில் கூறப்படுகிறது.

तत्रादौ भीष्मागमनम् ॥

दरु ॥27॥

दरु - नाथनामक्रिया - आदि ॥

धीमानिह श्रीमानयं भीमपराक्रमादिमान्
 भूमौ विख्यातमाहात्म्यो भीष्मो महान्विराजते ॥

தத்ராத்தௌ பீஷ்மாகமனம் ||

தரு-27

தரு-நாதநாமக்ரியா-ஆதி ||

தீமானிஹ ஸ்ரீமானயம் பீமபராக்ரமாதிமான்
பூமௌ விக்யாதமாஹாதம்யோ பீஷ்மோ மஹான் விராஜதே ||

இங்கு முதலாவதாக பீஷ்ம மகாராஜாவின் வருகை.

தரு-27

அறிவாளியும், செல்வச் சிறப்புடையவரும், பகைவர்
களுக்கு அச்சத்தைத் தரும் வலிமை படைத்தவரும்,
உலகமறிந்த பெருமை வாய்ந்தவரும், மிக்க மேன்மை தங்கிய
வருமான பீஷ்மர் நன்கு விளங்குகிறார் (வருகிறார்).

अथ रुक्म्यागमनम् ||

दरु ||28||

दरु - नाथनामक्रिया - आदि ||

रुक्मी रुक्मिण्यवरजो रुचिराङ्गदकुण्डली
तिग्मांशुसमकिरीटी दिव्यायुधस्समायाति ||

அத ருக்ம்யாகமனம் ||

தரு-நாதநாமக்ரியா-ஆதி ||

தரு-28

ருக்மீ ருக்மிண்யவரஜோ ருசிராங்கதகுண்டலீ
திக்மாம்சஸமகிரீடீ திவ்யாயுதஸ்ஸமாயாதி ||

பின்னர் ருக்மியின் வருகை.

தரு-28

ஸ்ரீருக்மிணியின் தம்பியும், அழகிய தோள் வளைகள்
காதணிகள் அணிந்திருப்பவனும், சூரியனுக்குச் சமமான
ஒளிகளுடன் கூடிய கிரீடத்தை அணிந்திருப்பவனும், சக்தி

வாய்ந்த ஆயதங்களுடன் கூடினவனுமான ருக்மீ என்ற பெயருடையவன் வருகிறான்.

गद्यं ॥31॥

अथ भीष्ममहाराजो रुक्मिण्याः स्वसुतायाः विवाह
महोत्सवाय वरमन्विच्छन् स्वमन्त्रिभिः कुलवृद्धैश्च समं पर्यालोच्य
वासुदेवं वरं रोचयामास किल । रुक्मी च तद्वृत्तं ज्ञात्वा
चैद्यपक्षित्वात्सामर्षमुवाच । अलमहो विचारेण गोपवरकन्याप्रदान-
विषयेण । अयं हि जारचोरशिखामणिः परतन्त्रः नास्मत्कुलोचित इति
। राजापि पुत्रस्नेहवशाद्रोचयामास ॥

கத்யம்-31

அத பீஷ்மமஹாராஜோ ருக்மிண்யா: ஸ்வஸுதாயா
விவாஹமஹோத்ஸவாய வரமன்விச்சன் ஸ்வமந்த்ரிபி:
குலவ்ருத்தைச்ச ஸமம் பர்யாலோச்ய வாஸுதேவம் வரம்
ரோசயாமாஸ கில | ருக்மீ ச தத்வ்ருத்தம் க்ருாத்வா
சைத்யபக்ஷித்வாத்ஸாமர்ஷமுவாச | அலமஹோ
விசாரேண கோபவரகன்யாப்ரதானவிஷயேண | அயம் ஹி
ஜாரசோர சிகாமணி: பரதந்த்ர: நாஸ்மத்குலோசித இதி |
ராஜாபி புத்ரஸ்நேஹவசாத்ரோசயாமாஸ ||

சூர்ணிகை-31

பீஷ்ம மகாராஜா, தன் மகள் ருக்மிணிக்கு திருமணம்
செய்விக்க எண்ணி, தகுந்த மணமகனைத் தீர்மானிப்ப
தற்காக, தன் அமைச்சர்களுடனும், தன் வமிசத்தில் வயதில்
பெரியவர்களுடனும் கலந்து ஆலோசித்து, வஸுதேவரின்
குமாரனான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை மணமகனாகக் கொள்ள
விரும்பினார். இந்த விவரம் அறிந்த ருக்மீ, ஸ்ரீகிருஷ்ணனின்
பகைவனான சிசுபாலனின் நண்பனானதால், கடும் சினங்
கொண்டு, “இதென்ன, இடையனுக்கு பெண்ணைக்

கொடுப்பது என்ற எண்ணம் வேண்டாம். இந்த கிருஷ்ணன் பிறர் மனைவிகளுடன் உறவு கொள்பவன், திருடர் களுடைய தலைவன், பிறருக்கு அடிமையானவன், இவன் நம் வமிசத்துப் பெண்ணை மணக்கத் தகுதியற்றவன்“ என்று கூறினான். அரசனும் மகனிடமுள்ள அன்பின் காரணத்தால் அதையே (அவன் சொல்லியதையே) விரும்பினார்.

अथ रुक्मिण्याः आगमनम् ॥

दरु ॥29॥

दरु - नाथनामक्रिया - आदि ॥

आयाति रुक्मिणी शनैरिह ¹ गेहयोषिद्भिरधुना
कृष्णमेव विचिन्तयन्ती सदा हृदि वृष्णिवंशसिन्धुचन्द्रम् ।
सौन्दर्यनिन्दितामरी निरन्तरसुरुचिरघनकबरी
तन्वी स्वतनुभानुना पराजितभानुकिरणा तरुणी ॥

(1) गेययोषिद्भिः என்றிருந்தது गेहयोषिद्भिः என்று மாற்றப் பட்டுள்ளது.

अथ रुक्मिण्याः आगमनम् ॥

तदु-29

तदु-नाथनामक्रिया-आदि ॥

ஆயாதி ருக்மிணி சனைரிஹ கேஹயோஷித்பிரதுநா
க்ருஷ்ணமேவ விசந்தயந்தீ ஸதா ஹ்ருதி வ்ருஷ்ணி-
வம்சஸிந்துசந்த்ரம் |
ஸௌந்தர்யநிந்திதாமரீ நிரந்தரஸுருசிரகனகபரீ
தந்வீ ஸ்வதநுபானுனா பராஜிதபானுகிரணா தருணீ ॥

तदु-29

(ஸ்ரீருக்மிணி) தேவலோகத்துப் பெண்களைக் காட்டிலும் அதிக அழகு வாய்ந்தவள், நெருக்கமான, மமழப்பான, அடர்த்தியான கூந்தலை உடையவள், கதிரவனுடையதை

விட அதிகமான தன் உடலின் ஒளியை உடையவள், நடு வயதினள், கொடி போன்ற உடலையுடையவள், யதுகுல மாகிற கடலுக்கு சந்திரனாக இருக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணரையே உள்ளத்தில் எப்பொழுதும் நினைத்துக் கொண்டிருப்பவள். அத்தகைய ஸ்ரீருக்மிணி தன்னுடன் வீட்டிலிருக்கும் தோழிப் பெண்களுடன், இங்கு மெல்ல மெல்ல வருகிறாள்.

श्लो ॥

क्रीडागृहं समायान्तीं क्रीडन्तीं स्वसखीजनैः ।
प्रत्याह रुक्मिणीं दूती यद्वृत्तं भीष्ममन्दिरे ॥268॥

रौहिणेये कृतोद्वाहे रेवतीप्राणवल्लभे ।
श्रीकृष्णस्याथ समयो वैवाहिकमहोत्सवे ॥269॥

इति द्वारवती पौराः प्रशंसन्ति किलानघे ।
रुक्मी तु रुक्मिणीं दातुं शिशुपालाय रोचते ॥270॥

पुत्रस्नेहवशाद्राजा तथैव हृदि निश्चितः ।
एवमालोचितं सर्वैर्बन्धुभिश्चापि मानिनि ॥271॥

इति दूतीवचश्रुत्वा रुक्मिणी न्यपतद्भुवि ।
उपलभ्य शनैस्संज्ञां प्रलपत्यमलाशया ॥272॥

சீலோ-268-272

காீடாக்ருஹம் ஸமாயாந்தீம் காீடந்தீம் ஸ்வஸகீஜனை: |
ப்ரத்யாஹ ருக்மிணீம் தூதீ யத்வ்ருத்தம் பீஷ்மமந்திரே ||
ரௌ ஹிணேயே க்ருதோத்வாஹே ரேவதீப்ராண-வல்லபே |
ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்யாத ஸமயோ வைவாஹிகமஹோத்-ஸவே ||
இதி த்வாரவதீ பெளரா: ப்ரசம் ஸந்தி கிலாநகே |
ருக்மீ து ருக்மிணீம் தாதும் சிகபாலாய ரோசதே ||
புத்ரஸ்நேஹவசாத்ராஜா ததைவ ஹ்ருதி நிச்சித: |
ஏவமாலோசிதம் ஸர்வைர்பந்துபிச்சாபி மாநிநி ||

இதி தூதீ வசச்சுத்வா ருக்மிணீ ந்யபதத்புவி |
உபலப்ய சனைஸ்ஸம்க்ஞாம் ப்ரலபத்யமலாசயா ||

செ-268-272

கேளிக்கைகள் நடக்கும் விடுதிக்கு தன் தோழிகளுடன் வந்து அங்கு கேளிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் ருக்மிணியிடம், ஒரு தோழி, பீஷ்ம மகாராஜாவின் அரண்மனையில் நடந்த ஸம்பவத்தைக் கூறினாள். துவாரகையில், ரேவதீ என்ற பெண்ணை பலராமர் மணந்த பிறகு, அங்கு வாழும் மக்கள், ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கு விவாஹம் நடக்க வேண்டிய வேளை வந்து விட்டது என்று மகிழ்ச்சியுடன் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள். ஏ, குற்றமற்றவளே, உன் அண்ணனான ருக்மீ, உன்னை சிசுபாலனுக்கு திருமணம் செய்து வைக்க விரும்புகிறான். புதல்வனிடம் உள்ள அன்பினால், அரசனும் அப்படியே நிச்சயித்துள்ளார். ஏ, நல்ல பெண்ணே, அவ்விதமே உறவினர்கள் அனைவரும் நிச்சயித்திருக்கின்றனர்.

இவ்விதம் தோழி கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடனேயே ருக்மிணீ (நினைவிழந்து) தரையில் விழுந்து விட்டாள். பிறகு, மெல்ல நினைவு பெற்று, தூய்மையான உள்ளமுடைய ருக்மிணீ, புலம்பலானாள்.

गीतं ||107||

आहिरि - आदि ॥

प ॥ वीक्षेऽहं कदा गोपालमूर्तिं ॥

अनु ॥ साक्षान्मदनकोटि -

सौन्दर्यरसपेटिम् ॥

॥ वीक्षे ॥

मृगमदललिततिलक-

सकलगुणसंपत्या

विलसद्विशालफालम्

सहितमनन्तलीलम् ॥1॥ ॥ वीक्षे ॥

வृन्दावनविहारं नन्दनन्दनमखिला-	बद्धमयूरबर्हं नन्दकरविग्रहम् ॥2॥ ॥ वीक्षे ॥
कालमेघशरीरं केलिकलाकुतुक-	कलितविद्युद्वसनम् किञ्चित्कुञ्चितपादम् ॥3॥ ॥ वीक्षे ॥
तद्विमिधिमिधिमिति तापत्रयोपशम-	ताण्डवलोलमखिल- क्षमकरुणाकटाक्षम् ॥4॥ ॥ वीक्षे ॥
सरळमुरलीगीत- निरतनारायणतीर्थ-	सरससुघालहरी- निर्मलमानसहंसम् ॥5॥ ॥ वीक्षे ॥

கீதம்-107

ஆறிரி—ஆதி

ப.	வீசேஷஹம் கதா கோபாலமூர்த்திம்	
அனு.	ஸாக்ஷான்மதனகோடி- ஸௌந்தர்யரஸபேடிம்	(வீசேஷ)
1.	ம்ருகமதலவிததிலக- ஸகலகுணஸம்பத்யா	விலஸத்விசாலபாலம் ஸஹிதமனந்தலீலம் (வீசேஷ)
2.	ப்ருந்தாவனவிஹாரம் நந்தநந்தனமகிலா-	பத்தமயூரபர்ஹம் நந்தகரவிக்ரஹம் (வீசேஷ)
3.	காளமேகசரீரம் கேளிகலாகுதுக-	கலிதவித்யுத்வஸனம் கிஞ்சித்குஞ்சிதபாதம் (வீசேஷ)
4.	தத்திமிதிமிதிமிதி தாபத்ரயோபசம-	தாண்டவலோலமகில- க்ஷமகருணாகடாக்ஷம் (வீசேஷ)
5.	ஸரளமுரளீகீத- நிரதநாராயணதீர்த்த-	ஸரஸஸுதாலஹர் நிர்மலமானஸஹம்ஸம் (வீசேஷ)

கீர்த்தனம்-107

ப. கோடி மன்மதர்களுடைய அழகிற்கொப்பான அழகு
அனு. நிறைந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் திருவுருவத்தை எப்பொழுது
நான் காண்பேன்!

1. அழகிய கஸ்தூரி திலகத்துடன் விளங்கும் அக்ன்ற நெற்றியையுடையவர், எல்லா நற்குணங்களும் நிறைந்தவர், எண்ணற்ற கேளிக்கைகள் புரிபவர்;
2. பிருந்தாவனத்தில் விளையாடுபவர், அழகிய மயில் தோகையை அணிந்திருப்பவர், நந்த கோபரின் மைந்தர், பார்க்கும் அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தரும் திருமேனியுடையவர்;
3. நீருண்ட மேகம் போன்ற திருமேனியர், மின்னல் போன்ற பீதாம்பரம் உடுத்தியிருப்பவர், கேளிக்கைகள் புரியும் போது ஏற்படும் சந்தோஷத்தில் காலைச் சிறிது வளைத்திருப்பவர்;
4. தத்திமி, திமி, திமி, என்று (தாளக்கட்டுடன் ஆட வர்கள் புரியும் “தாண்டவம்” என்ற நாட்டியத்தை) ஆடுவதில் மிக்க மகிழ்ச்சியுடையவர், அடியார் களுடைய மூன்று வகையான (ஆத்யாத்மிகம் உடலில் ஏற்படும் துன்பம், ஆதிபௌதிகம் பிரரால் விளையும் துன்பம், ஆதி தைவிகம் மழை, இடி, வெயில், பனி முதலியவற்றால் ஏற்படும் துன்பம்) துன்பங்களையும் தனது கடைக்கண் பார்வையால் அடியோடு அகற்றுபவர்;
5. நேர்மையான புல்லாங்குழலிலிருந்து வரும் ஒலியாகிற அமுதப் பெருக்கையே உள்ளத்தில் பாவனை செய்து கொண்டிருக்கும், நாராயண தீர்த்தருடைய தூய்மையான உள்ளமாகிய மானஸஸரஸில் அன்னமாக இருப்பவர் (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் திருவுருவத்தை எப்போழுது நான் காண்பேன்.)

ஶ்ரீ ॥

निघाय हृदि गोविन्दं रुक्मिणी रुवमभूषिता ।
मनस्संबोव्य गोविन्दे समाधायेदमाह च ॥273॥

रे रे चेतश्शुणु विमलहृत्पुण्डरीकान्तरस्थे
 यस्मिन्मायाविलसितजगत्कोटयस्सन्ति भूमि ।
 गोपालं तं भज निगमविद्याविलासानुपालम्
 भूपालं तं परिहर पुनर्जन्मबन्धैकमूलम् ॥274॥

ச்லோ-273-274

நிதாய ஹ்ருதி கோவிந்தம் ருக்மிணி ருக்மபூஷிதா |
 மனஸ்ஸம்போத்ய கோவிந்தே ஸமாதாயேதமாஹ ச ||

ரே ரே சேத்ச்ச்ருணு விமலஹ்ருத்புண்டரீகாந்தரஸ்தே |
 யஸ்மின் மாயாவிலஸிதஜகத்கோட யஸ்ஸந்தி பூம்நி ||

கோபாலம் தம் பஜ நிகமவித்யாவிலாஸானுபாலம் |
 பூபாலம் தம் பரிஹர புனர்ஜன்மபந்தைகமூலம் ||

செ-273-274

தங்கமயமான அணிகளை அணிந்திருக்கும் ஸ்ரீ ருக்மிணி, தன்னுள்ளத்தில், ஸ்ரீகிருஷ்ணனைத் தியானம் செய்து பின்னர் அவரிடம் தன்னுள்ளத்தை நிலை பெறச் செய்து தன் உள்ளத்தை நோக்கி இவ்விதம் கூறுகிறாள்.

ஏ, மனமே, நான் சொல்வதைக் கேள். தூய்மையான உள்ளத்தாமரையில் இருப்பவரும், எங்கும் நிறைந்திருப்ப வருமான எந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணரிடம் மாயையால் தோன்றிய கோடிக்கணக்கான உலகங்கள் இருக்கின்றனவோ, எந்த கிருஷ்ணன் அடியார்களை, அவர்களுக்கு வேதங்களி லிருந்து தோன்றிய மெய்யறிவின் தெளிவை அனுசரித்து காப்பாற்றும் மிகப்பெருமை வாய்ந்தவரோ, அந்த கோபாலனை வழிபடுவாயாக, மீண்டும், மீண்டும் பிறப்படையும் ஸம்ஸார துன்பத்திற்கு மூலகாரணமாக இருக்கும் அந்த அரசகுமாரனை (சிசுபாலனை) மிக்க தொலைவிலே தள்ளிவிடு.

गीतं ॥108॥

सावेरी - आदि ॥

प ॥ रे रे मानस गोपालं भज
दूरे परिहर भूपालम् ॥

अनु ॥ आरादन्तरतरमखिलात्मक-
बोधानन्दधनं¹ बालम् ॥

॥ रे रे ॥

विमलहृदयकमलोदारं वेद-
शमितविविधविषयाकारम्
कमनीयतरकरुणासारं सर्व-
समभावभावमहोदारम्
सामादिनिगमान्तसञ्चारं धीर-
धीमदनुस्मृतसुगुणाकरम्
समरसमेकमनन्तमनामय-
ममितनिरन्तरसुखसागरम् ॥1॥

॥ रे रे ॥

जगदण्डकोटिपराकाशं² सर्व-
निगमान्तविदितस्वप्रकाशम्
अगणितगुणमणिवारीशं देव-
मागमरूपनिजादेशम्
विगळितमोहजभवपाशं विश्व-
मङ्गळकृततनुमखिलेशम्
भगवन्तमादिगुरुं³ शिवमद्वय-
चिद्गगनं नवनीताशम् ॥2॥

॥ रे रे ॥

सुन्दरतरमुरळीनादं मुनि-
बृन्दविचिन्त्यसुन्दरपादम्

நந்தநயமखिलानन्दं शर-
दिन्दुवदनमिह गोविन्दम्
बृन्दावनहितगोबृन्दं धृत-
मन्दरमखिलनिगमकन्दम्⁴
नन्दसुनन्दादिवन्द्यमनन्यक-
नारायणतीर्थयतिवरदम् ॥3॥

॥ ரே ரே ॥

விளக்கம் : (1) त्वं कुमार उतवा कुमारी त्वं जीर्णो दण्डेन वधसि என்ற சுருதியில் 'பகவான் சிறிய குழந்தை, சிறிய பெண் வயது முதிர்ந்தவன்' என்று கூறியிருப்பது பால் என்றதற்கு பிரமாணமாகும்.

(2) आकाशो हयै नाम नामरूपयोनिर्वहिता । ते यदन्तरा तद्ब्रह्म (சாந்தோக்ய உபநிஷத்) இந்த வாக்கியமே இங்கு பிரமாணமாகும்.

3. यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्व यो वेदाश्च प्रहिणोति ॥ (சுவேதாசுவதர உபநிஷத்) तेने ब्रह्माहदा य आदिकवये - (भा. 1-1-1); कस्मै येन विभासितोऽयमतुलो ज्ञानप्रदीपः पुरा । (भा. 12-13-29) இவை ஆடிகரु என்ற பதத்திற்கு பிரமாணமாகும்.

4. अस्य महतो भूतस्य निश्वसितं ऋग्वेदः यजुर्वेदः सामवेदः अथर्ववेद (பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்) अखिल निगमकन्दं என்பதற்கு பிரமாணமாகும்.

கீதம்-108

ஸாவேரி—ஆதி

ப. ரே ரே மானஸ கோபாலம் பஜ
தூரே பரிஹர பூபாலம் ॥

அனு. ஆராதந்தரதரமகிலாத்மக-
போதாநந்தகனம் பாலம் ॥

(ரே ரே)

1. விமலஹ்ருதயகமலோதாரம் வேத-
சமிதவிவிதவிஷயாகாரம்
கமநீயதரகருணாஸாரம் ஸர்வ-
ஸமபாவபாவமஹோதாரம்

ஸாமாதிநிகமாந்தஸஞ்சாரம் தீர
 தீமதனுஸ்ம்ருதஸுகுணாகரம்
 ஸமரஸமேகமனந்தமநாமய-
 மமிதநிரந்தரஸுகஸாகரம் || (ரே ரே)

2. ஜகதண்டகோடிபராகாசம் ஸர்வ-
 நிகமாந்தவிதிதஸ்வப்ரகாசம்
 அகணிதகுணமணிவாரீசம் தேவ-
 மாகமரூபநிஜாதேசம்
 விகளிதமோஹஜபவபாசம் விச்வ-
 மங்களக்ருததநுமகிலேசம்
 பகவந்தமாதிகுரும் சிவமத்வய-
 சித்தககனம் நவநீதாசம் || (ரே ரே)

3. ஸுந்தரதரமுரளீநாதம் முனி-
 ப்ருந்தவிசிந்த்யஸுந்தரபாதம்
 நந்ததனயமகிலாநந்தம் சர-
 திந்துவதனமிஹ கோவிந்தம்
 ப்ருந்தாவனஹிதகோப்ருந்தம் த்ருத-
 மந்தரமகிலநிகமகந்தம்
 நந்தஸுநந்தாதிவந்த்யமந்யக-
 நாராயணதீர்த்தயதிவரதம் || (ரே ரே)

கீர்த்தனம்-108

ப. ஏ, மனமே! எல்லா உயிர்களின் உள்ளத்தில் அனு. அருகாமையில் இருப்பவரும், எல்லா ஜீவர்களின் ஆத்மாவாக இருப்பவரும், மெய்யறிவு, பேரானந்தம் இவற்றின் வடிவாக இருப்பவரும் சிறு குழந்தையாக இருப்பவருமான கோபாலனை வழிபடுவாயாக. அரச குமாரனை மிகத்தொலைவிற்குத் தள்ளி விடுவாயாக.

1. மகான்களுடைய தூய்மையான உள்ளத்தாமரையில் துலங்குபவர், பரமாத்மா, கணக்கிலடங்காத, பல்வேறு பெயர், உருவம் இவற்றுடன் கூடிய பொருள்களின் வடிவமாக மாயையால், தோன்று

பவர் எனினும் உண்மையில் அத்தகைய நாம ரூபங்களின் சேர்க்கையற்றவர் என்று மறைகளால் பறை சாற்றப்படுபவர், அடியார்களின் துன்பத்தை அழிப்பதனால், தயை எனப்படும் குணத்தை சிறந்த பொருளாக அடைந்திருப்பவர், உலகில் பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளவர்களிடம், ஏற்றத் தாழ்வின்றி, ஒன்று போல் அன்பு காட்டி அவர்களை அருள் பாலிக்கும் பரந்த உள்ளம் படைத்தவர்; ஸாமவேதம் முதலான நான்கு வேதங்களின் முடிவான உபநிஷத் துக்களில், ஸச்சிதானந்தன், இவ்வுலகின் காரண புருஷன் என்று தெளிவாக விளக்கப் பட்டிருப்பவர், மெய்யறிவு பெற்ற ஆத்மஞானிகளால் வேதாந்தங்களின் அறிவுரைப்படி எப்பொழுதும் உள்ளத்தில் உணரப்படும் நற்குணங்களுக்கு இருப்பிடமாக இருப்பவர், எல்லா உயிர்களிடமும் ஏற்றத் தாழ்வின்றி பேரானந்த வடிவராக இருப்பவர், இரண்டற்றவர், காலம், தேசம், பொருள் இவற்றால் அளவிட முடியாத நிலையான பேரானந்தத்தின் கடலாக இருப்பவர்;

2. பல கோடி பிருமாண்டங்களாகிற நாமரூப பிரபஞ்சத்திற்கு அப்பாற்பட்டதும், உருவமற்றதும், ஒன்றுடனும் சேராததும், அந்த நாமரூப பிரபஞ்சத்திற்கு ஆதாரமானதும், ஆகாசம் என்று கூறப்பட்டதுமான பரம் பொருளாக இருப்பவர், வேறு ஒரு பொருளின் உதவியின்றி தானே பிரகாசிக்கும் பொருளாக இருப்பவர், எண்ணிறந்த கல்யாண குணங்களாகிற இரத்தினங்களுக்கு கடல் போன்று இருப்பிடமானவர், மாந்தர்களுக்கு மறைகளின் வாயிலாக நல் வழி நடக்க அறிவுரை வழங்கியவர். எப்பொழுதும், எங்கும், எல்லாமாக விளங்குபவர், அஞ்ஞானத்தால் ஏற்படும் பிறப்பு இறப்பு என்ற தளையற்றவர்,

உலகத்தின் நன்மைக்காக மாயையால் அழகான உடலையடைந்தவர், யாவருக்கும் தலைசிறந்த தலைவர், ஞானம், ஐச்வர்யம், சக்தி, பலம், வீர்யம், தேஜஸ் என்று ஆறு கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவர், இவ்வுலகைப் படைக்கும் பிருமதேவனுக்கு வேதங்களை முதலில் உபதேசித்த ஆசானாக இருப்பவர், ஆனந்த வடிவர், இரண்டற்ற ஞானாகாசமாக இருப்பவர், வெண்ணெய்யை உண்பவர்;

3. மனோகரமான ஒலியை புல்லாங்குழலிலிருந்து தோற்றி வைப்பவர், யோகிகளால் தியானம் செய்யப் படும் அழகிய திருவடித் தாமரைகளை உடையவர் நந்தகோபரின் மைந்தர், எல்லோர் உள்ளங்களிலும் ஆனந்த வடிவனாக இருப்பவர், சரத்கால சந்திரனைப் போன்று அழகியவர், உலகத்தையும், பசுக்களையும், வேதங்களையும் காப்பவர், பிருந்தா வனத்திற்கு நலந்தரும் கூட்டமான பசுக்களுடன் இருப்பவர், மந்தர மலையை (ஆமை வடிவம் எடுத்து) தாங்கியவர், வேதங்கள் அனைத்திற்கும் மூலகாரணமானவர், நந்தர், சுநந்தர் முதலிய பக்தர்களால் வணங்கத்தக்கவர், தன்னிலிருந்து வேறுபடாமல் இருக்கும் நாராயண தீர்த்தர் என்ற பரமஹம்ஸருக்கு வேண்டியதை அளித்தவர். அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணரையே, ஏ, மனமே, வழிபடுவாயாக, அரசகுமாரனை தொலைவில் தள்ளிவிடுவாயாக).

श्लो ॥

इति निश्चित्य सा भैष्मी गोविन्दावाप्तये हृदि ।
आराधयन्ती तं कृष्णं प्रेमभवत्त्येदमाह च ॥275॥

ச்லோ-275

இதி நிச்சித்ய ஸா பைஷ்மீ கோவிந்தாவாப்தயே ஹ்ருதி
ஆராதயந்தீ தம் க்ருஷ்ணம் ப்ரேமபக்த்யேதமாஹ ச ॥

செ-275

பிஷ்ம மகாராஜாவின் புதல்வியான ருக்மிணி, இவ்விதம் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவையே அடைவதற்கு உள்ளத்தில் தீர்மானித்து, அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணரை, உள்ளம், வாக்கு, உடல் இவற்றால் வழிபட்டு அன்பு நிறைந்த பக்தியுடன் இவ்விதம் கூறினாள்.

गीतं ॥109॥

(नाथनामक्रिया) - कमास् - आदि ॥

प ॥ गोपालमेव दैवतं भजे सदा ॥

सर्वलोककारणं सत्यकामादिगुणम्
भक्तानुग्रहाभिव्यक्तभव्यमूर्तिधारिणम् ॥1॥ ॥ गो ॥

यादवाब्धिचन्द्रमिह यमिजनमोहापहम्
गोपिकाननकुमुदगुरुतरचन्द्रमसम् ॥2॥ ॥ गो ॥

कंसादिवैरिविरामकलितदिव्यविग्रहम्
घोरसंसारकारणवारणकेसरिणम् ॥3॥ ॥ गो ॥

मनसापि न गणयामि माधवादन्यदैवम्
भव्यनारायणतीर्थदिव्यदृग्विधायिनम् ॥4॥ ॥ गो ॥

கீதம்-109

(நாதநாமக்ரியா)—கமாஸ்—ஆதி

ப. கோபாலமேவ தைவதம் பஜே ஸதா ॥

1. ஸர்வலோககாரணம் ஸத்யகாமாதிசுணம்
பக்தானுகர்ஹாபிவ்யக்தபவ்யமூர்த்திதாரிணம் ॥ (கோ)

2. யாதவாப்திசந்த்ரமிஹ யமிஜனமோஹாபஹம்
கோபிகாநநகுமுதகுருதரசந்த்ரமஸம் ॥ (கோ)

3. கம்ஸாதிவைரிவிராமகலிததிவ்யவிக்ரஹம்
கோரஸம்ஸாரகாரணவாரணகேஸரிணம் || (கோ)

4. மனஸாபி ந கணயாமி மாதவாதன்யதைவம்
பவ்யநாராயணதீர்த்ததிவ்யத்ருக்விதாயினம் || (கோ)

கீர்த்தனம்-109

ப. கோபாலன் என்ற என் தெய்வத்தையே என்றும்
வழிபடுகிறேன்.

1. அனைத்து உலகத்திற்கும் மூலகாரணமானவர்,
'ஸர்வகாமன்', 'ஸர்வகந்தன்', 'ஸர்வரஸன்' என்று
வேதங்கள் கூறும் குணங்களுடன் கூடியவர், பிரும்ம
தேவன் முதலான அடியார்களின் பிரார்த்தனை
களுக்கு இணங்கி, அவர்களைக் காப்பாற்ற,
மங்களமான ஸ்ரீகிருஷ்ண உருவத்தைத் தாங்கி
யிருப்பவர்;

2. இங்கு யதுகுலத்தவர்களான கடலுக்கு சந்திரனாக
இருப்பவர், சிறந்த யோகிகளுடைய அஞ்ஞானத்தை
அகற்றியவர், கோபியரின் முகங்களாகிற ஆம்பல்
மலர்களுக்கு பூர்ண சந்திரனாக இருப்பவர்.

3. கம்ஸன் முதலான பகைவர்களை நாசம் செய்யவே
மிக்க வலிமையும் அழகும் உள்ள உருவத்தை
அடைந்தவர், துன்பம் நிறைந்த ஸம்ஸாரத்தின்
மூலகாரணமான அஞ்ஞானமாகிற மதம்பிடித்த
யானையை நாசம் செய்யும் சிங்கமாக இருப்பவர்.

4. ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அன்றி வேறொருவரையும் நான்
மனதாலும் தெய்வமாகக் கருதமாட்டேன். மிக்க
பாக்கியசாலியான நாராயண தீர்த்தருக்கு (யசோதை,
பிரும்ம தேவன், அர்ச்சுனன் ஆகியவர்களுக்கு
போன்று காலதேச வஸ்துக்களால் தடைபடாமல்
உண்மைப் பொருளைக் காணும்) திவ்யசக்ஷுஸை

அளித்தவர். (அத்தகைய கோபாலனையே என் தெய்வமாக வழிபடுகிறேன்).

குறிப்பு: “இந்தக் கீர்த்தனத்தைப் பாடும் போதே திவ்யமான கண்களால், தன் முன்னே ஆடிக்கொண்டும், புல்லாங்குழல் வாசித்துக் கொண்டும், இருக்கும் கண்ணனை ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தர் கண்குளிரக் கண்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தார். மேலும் ஸ்ரீ தீர்த்தர் மீதுள்ள அளவு கடந்த கருணையால் கண்ணன் தரங்கிணி நூல் முடியும் வரை திவ்யதரிசனம் தந்து. ஸ்ரீ தீர்த்தருடைய பாட்டிற்கு தாளம் போட்டும், ஆடியும் ஸ்ரீ தீர்த்தரை ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கச் செய்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ண ருடைய விருப்பப்படியே ஸ்ரீருக்மிணி விவாஹத்துடன் தரங்கிணியை முடித்தார்” என்று ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தரின் ஸம்பிரதாயத்தைத் தழுவி தரங்கிணியை பாடிவந்த சிறந்த பாகவதர்களான வரகூர் ஆணை பாகவதர், பஞ்சபாகவதர் கோபால பாகவதர், தில்லைஸ்தானம் நரஸிம்ம பாகவதர், திருவையாறு சோந்தி வெங்கட்ராமய்யா, பந்துலுபாகவதர் முதலான மகான்கள் இந்த கோபாலமேவ டீவத் மஜே சடா என்ற கீர்த்தனத்தைப் பாடும் பொழுது இந்த விவரத்தைக் கூறி ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தரின் பெருமையைப் புகழ்ந்து கூறுவார்கள் என்று நல்லூர் பரதநாட்டியம் நாராயணஸ்வாமி அய்யர் அனுபவித்து என்னிடம் கூறியுள்ளார். அதைக்கேட்டு நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைந்துள்ளேன். என் மகிழ்ச்சியை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறேன். (உரையாசிரியர்).

गद्यं ॥32॥

ततो राजविग्रह धारिणे सुरविद्वेष कारिणे शिशुपालनाम्ने स्वां दातुं कृतनिश्चयं स्वजनं ज्ञात्वा सा रुक्मिणी गोपरमणीमानस मानससरोवर राजीव राजिविराजमान मत्तराजहंसं मर्दितमहासुरकंसं भक्तजन रचितप्रशंसं गोविन्द मात्मानन्दं स्मारं स्मारं विगलित मानुषभोगतृष्णा कृष्णैक बद्धतृष्णा निजसहचरी साहचर्यावलम्बिनी सदाऽऽस्ते ॥

கத்யம்-32

ததோ ராஜவிக்ரஹதாரிணே ஸுரவித்வேஷுகாரிணே
 சிசுபாலநாம்ணே ஸ்வாம் தாதும் க்ருதநிச்சயம் ஸ்வஜனம்
 க்ருாத்வா ஸா ருக்மிணீ கோபரமணீ மானஸமானஸஸ-
 ரோவரராஜீவராஜிவிராஜமானமத்தராஜ ஹம்ஸம் மர்தித
 - மஹாஸுரகம்ஸம் பக்தஜனரசிதப்ரசம்ஸம் கோவிந்தமாத்
 மாநந்தம் ஸ்மாரம் ஸ்மாரம் விகளிதமாநுஷ்போக
 த்ருஷ்ணா க்ருஷ்ணைக பத்தத்ருஷ்ணா நிஜஸஹசரீஸாஹ
 சர்யாவலம்பிநீ ஸதாஸஸ்தே ||

சூர்ணிகை-32

பின்னர், வேந்தன் வடிவம் தாங்கியவனும்,
 வானவர்களுக்கு வெறுப்பையளிக்கும் செயல் புரிகின்ற
 வனுமான சிசுபாலன் என்ற பெயர் பூண்டவனுக்கு தன்
 உறவினர் அனைவரும் தன்னைத் திருமணம் செய்து வைக்க
 தீர்மானித்திருக்கிறார்கள் என்று அறிந்து, ராஜகுமாரியான
 ருக்மிணீ தேவி, கோபியர் உள்ளங்களாகிற மானஸஸரஸி
 லிருக்கும் தாமரை மலர்களுடைய வரிசையில் மகிழ்ச்சி
 யுடன் ஸஞ்சாரம் செய்யும் சிறந்த அன்னப்பறவையாக
 இருப்பவரும், மிக்க வலிமை கொண்ட கம்ஸன் என்ற
 அசுரனைக் கொன்றவரும், தன்னை வழிபடும் அடியார்
 களால் புகழ்ந்து கூறப்பட்டவரும், தன்னுள்ளத்தில் ஆனந்த
 வடிவராக நிற்கும் கோவிந்த பரமாத்மாவை, எண்ணி,
 எண்ணி, மானுடருக்கிருக்கும் உடலுறவு கொள்ளும்
 விருப்பம் சிறிதும் இல்லாதவளாக, ஸச்சிதானந்த ரூபமான
 கிருஷ்ண ஸ்வரூபத்தை தன்னிலிருந்து வேறுபடாமல்
 அனுபவிக்க விருப்பம் கொண்டு, தன் தோழி ஒருத்தியை
 எப்பொழுதும் தன் கூடவே இருக்கும்படிச் செய்து
 கொண்டு இருந்தாள்.

ஶு ||

ब्राह्मणं ब्रह्मविद्भ्यं ब्रह्मण्यैकपरायणा ।
 दृष्ट्वाऽथ लिखितं दत्त्वा तमाहानयने हरेः ॥276॥

சீலோ-276

ப்ராம்ஹணம் ப்ரம்ஹவித்வர்யம்
 ப்ரம்ஹண்யைகபராயணா |
 த்ருஷ்ட்வாத லிகிதம் தத்வா
 தமாஹாநயநே ஹரே: ||

செ-276

அந்தணர்களிடத்தில் அன்பு கொண்ட ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவையே தன் புகலிடமாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கும், (ஸ்ரீருக்மிணி) சிறந்த பிரும்மஞானியான ஒரு அந்தணரை நோக்கி, அவரிடம் தன்னால் ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கு எழுதப்பட்ட பத்திரிகையைக் கொடுத்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணரை அழைத்து வரும்படிக் கூறினாள்.

तथाहि रुक्मिण्याः पत्रिकालेखनप्रकारः ॥

ததாஹி ருக்மிண்யா: பத்ரிகாலேகனப்ரகார: ||

ஸ்ரீருக்மிணி (ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கு) எழுதிய பத்திரிகையில் கையாண்ட எழுதும் முறை (பின் வருமாறு).

गद्यं ॥33॥

श्रीमते सत्यकाम सत्यसङ्कल्प सर्वकर्म सर्वकामसर्वगन्ध सर्वरस सर्वसङ्कल्पादि गुणवते कृताकृत मातृमानादि भेदभिन्न सकलजगदाधारावभासकाय निष्प्रत्यूह नित्यनिरतिशयानन्दा नन्दितब्रह्मादिसकलजनिमते विश्ववैश्वानरादि सकल नामरूप निर्वाहकाय सार्वज्ञ्य सर्वशक्ति समन्विताय सर्वान्तर्यामिणे दुष्टनिग्रह शिष्टपरिपालनाय भक्तानुकम्पया परिगृहीत गोपकुमार भावाय महानु भावाय करचरण नलिन विलसित ध्वजवज्राङ्कुशादि रेखानुमित महापुरुष लक्षणाय कनकमणिमयमकरकुण्डल कटक कटिसूत्राङ्ग दादि दिव्यभूषण विभूषिताय भक्तजन कामित कामवर्षि महामेघ नीलमेघ समुज्ज्वलित विद्युत्पुञ्ज कल्प दिव्य पीताम्बर धारिणे श्रीवत्स

कौस्तुभादि शोभिताय दीनदयापरमूर्तये श्रीकृष्णाय शतकृत्वस्
सहस्रकृत्वश्च नमो नमः ॥ विज्ञप्तिश्चैषा ॥

கத்யம்-33

ஸ்ரீமதே ஸத்யகாம ஸத்ய ஸங்கல்ப ஸர்வகர்ம-
ஸர்வகாம ஸர்வகந்தஸர்வரஸஸர்வஸங்கல்பாதிசுண
வதே க்ருதாக்குதமாத்ருமாநாதிபேதபின்ன ஸகலஜக
தாதாராவபால- காய நிஷ்ப்ரத்யூஹநித்யநிரதிச யாநந்தா-
நந்திதப்ரம்ஹாதி- ஸகலஜனிமதே விச்வவைச்வாநராதிஸ
கலநாம ரூபநிர்வா- ஹகாய ஸார்வக்ரு ய ஸர்வசக்தி-
ஸமன்விதாய ஸர்- வாந்தர்யாமிணே துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்ட
பரிபாலனாய பக்தானுகம்பயா பரிக்ருஹீதகோப குமார
பாவாய மஹானுபாவாய கரசரண- நளினவிலஸித
தத்வஜவஜ்ராங் குசாதி ரேகானுமிதமஹா புருஷலக்ஷணாய
கநகமணிமய மகரகுண்டலகடககடிஸூத்- ராங்கதாதி
திவ்ய பூஷண விபூஷிதாய பக்தஜனகாமிதகாம-
வர்ஷிமஹாமேக நீலமேகஸ முஜ்ஜ்வலிதவித்யுத்புஞ்ஜகல்ப-
திவ்யபீதாம்பர தாரிணே ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துபாதிசோபி-
தாய தீன தயாபர மூர்த்தயே ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய சதக்ருத்வஸ-
ஸஹஸ்ரக்ருத்வச்ச நமோ நம: || விக்ருப்திச்சைஷா ||

சூர்ணிகை-33

எல்லாச் செல்வச்சிறப்புடையவரும், தன் விருப்பத்
தையும், எண்ணத்தையும் மெய்யாக்குபவரும், எல்லா வித
செயல்கள், எல்லா வித விருப்பங்கள், எல்லா வித மணம்,
எல்லா வித ரஸம், எல்லாவித எண்ணங்கள், முதலியவை
களாக இருப்பது என்ற நற்குணங்கள் நிறைந்தவரும்,
காரணம், காரியம், விஷயங்களை அறிகின்றவன், அவ்விதம்
அறிவை உண்டுபண்ணும் கருவிகள், இது முதலான
கணக்கிலடங்காத வேறுபாடுகளுடன் கூடிய உலகங்கள்
அனைத்தையும் தாங்கி, அவற்றைத் துலங்கும்படிச்
செய்கின்றவரும், பிரும்மதேவன் முதல் எல்லா ஜீவர்

களையும் நல்லுறக்க நிலையில், இடையூரற்றதும், அழியாததும், ஏற்றத்தாழ்வற்றதுமான பேரானந்தத்தில் மூழ்கி இருக்கும்படிச் செய்பவரும் நனவு நிலை, ஸ்தூல சரீரங்கள், அதனை அபிமானிக்கும் விச்வர்கள் எனப்படும் ஜீவர்கள், அவர்களில் நிறைந்திருக்கும் வைச்வாநரன், கனவு நிலை, சூக்ஷ்மசரீரங்கள் அதனை அபிமானிக்கும் தைஜஸர்கள் என்று கூறப்படும் ஜீவர்கள், அவர்களில் நிறைந்திருக்கும் ஹிரண்யகர்ப்பர், ஸுஷுப்தி நிலைகளான சரீரங்கள், அதனை அபிமானிக்கும் ப்ராக்ஞர்கள் எனப்படும் ஜீவர்கள், அவர்களில் நிறைந்திருக்கும் ஈசுவரன், என்று எல்லாவிதமான பெயர்களையும், உருவங்களையும் தாங்கி நிற்பவரும், உலகமனைத்தையும் அறிந்தவரும், உலகமனைத்தையும் தன் இஷ்டப்படி செயல் படும்படிச் செய்பவரும், உலகம் அனைத்தையும் அதன் உள்ளிருந்து அதன் வினைப்படி அதனை ஆட்டிவைப்பவரும், தீயவர்களை அழிக்கவும், நல்லவர்களை பாதுகாக்கவும், அடியார்கள் மீதுள்ள கருணையால் ஆயர்பாடியில் இடையர் குமாரனாக வடிவம் அடைந்திருப்பவரும், நிகரற்ற நற்குணங்களுக்கு இருப்பிடமானவரும், செந்தாமரை மலர் போன்ற உள்ளங்கைகளிலும், உள்ளங்கால் களிலும் கோடு வடிவங்களாகக் காணப்படும் கொடி மரம், வஜ்ராயுதம் அங்குசம் முதலான அடையாளங்களைக் கொண்டு மகாபுருஷன் என்று அறியப்படுபவரும், தங்கம் இரத்தினம் இவற்றால் தயாரிக்கப்பட்ட மகரம் என்ற ஜல ஐந்துவின் வடிவம் போன்ற காதணிகள், கைவளைகள், அரைஞாண், தோள் வளைகள் முதலான உள்ளத்தைக் கவரும் அழகு வாய்ந்த சிறந்த அணிகளை அணிந்திருப்பவரும், அடியார்களுக்கு விருப்பமானவற்றைப் பொழியும் மேகமாக இருப்பவரும், கார்மேகம் போன்ற தன் திருமேனியில் விளங்கும் மின்னல் கூட்டம் போன்ற மஞ்சள் நிறமான பட்டை உடுத்தியிருப்பவரும், ஸ்ரீவத்ஸம், கௌஸ்துபம் முதலிய அணிகளால் ஒளி மிகுந்தவராக

விளங்குபவரும், துன்பத்தால் நலிந்த எளியவர்களைக் காப்பதில் நிகரற்ற கருணை காட்டும் வடிவம் தாங்கிய வருமான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவிற்கு நூறு முறைகள் வணக்கம். ஆயிரம் முறைகள் வணக்கம். இங்கே கூறியிருப்பது என் தாழ்மையான அறிவிப்பு.

श्लो ॥

त्वत्प्रसादं परं कांक्षे कृष्ण नान्यत्तु कामये ।
मनसा वचसा नूनं मत्पाणिग्रहणं कुरु ॥277॥

ஸ்லோ-277

த்வத்ப்ரஸாதம் பரம் காங்க்ஷே க்ருஷ்ண நான்யத்து காமயே |
மனஸா வசஸா நூநம் மத்பாணிக்ரஹணம் குரு ||

செ-277

ஹே, கிருஷ்ணா, தங்களுடைய பூரணமான அருளை மட்டுமே விரும்புகிறேன். மற்ற எதையும் அடைய, உள்ளத்தாலோ, வாக்கினாலோ, விரும்பவில்லை. நிச்சயமாக என்னைக் கைபிடிப்பீராக. (திருமணம் செய்து கொள்வீராக)

गीतं ॥110॥

सावेरी - त्रिपुट ॥

प ॥ कांक्षे तव प्रसादं कल्पिताखिलवेदम् ॥

अनु ॥ अमितभाग्यदातारमतुलभूतिविस्तारम्
कमनीयकरुणाकरं गोपालम् ॥

॥ कांक्षे ॥

विमतमदविदारं विद्वज्जनाधारम्

शमितभूमिभारं शकलीकृतारिनिकरम् ॥1॥

॥ कांक्षे ॥

காமயே நான்யமஹ் க்ஸாராதிடூரூஹ்
 ஶ்யாமசுந்ரமந்வஹ் ஶோபாலம் ||2|| ॥ காங்க்ஷே ॥

நாமரூபநிர்வாஹ் நா஥ம் நாஶாரிவாஹ்
 த்வாமாஶ்ரயே஽நிஹ் த்வரயா நய மாம் ஶ்வஶேஹ் ||3|| ॥ காங்க்ஷே ॥

ஶரணிமண்டலதிலக தாபசஜனதாரக
 ஶரிஜனசுஶ்காரக ஶோபாலக ||4|| ॥ காங்க்ஷே ॥

கலவ்ஷேநாஶரஸிக ஶநதரமோக்திக
 ஶரநாராயணதீர்த்தவாரிதடூஸ்தரானர்த்தக ||5|| ॥ காங்க்ஷே ॥

கீதம்-110

ஸாவேரீ-தீர்ப்புட

- ப. காங்க்ஷே தவ ப்ரஸாதம் கல்பிதாஶிலவேதம் ||
- அனு. அமிதபாக்யதாதாரமதுலபூதிவிஸ்தாரம்
 கமநீயகருணாகரம் கோபாலம் || (காங்க்ஷே)
1. விமதமதவிதாரம் வித்வஜ்ஜனாதாரம்
 சமிதபூமிபாரம் சகலீக்ருதாரிநிகரம் || (காங்க்ஷே)
2. காமயே நாந்யமஹம் கம்ஸாராதிதுருஹம்
 ச்யாமஸுந்தரமன்வஹம் கோபாலம் || (காங்க்ஷே)
3. நாபருபநிர்வாஹம் நாதம் நாகாரிவாஹம்
 த்வாமாசர்யேஶநீஹம் த்வரயா நய மாம் ஶ்வகேஹம் ||
 (காங்க்ஷே)
4. தரணீமண்டலதிலக தாபஸஜனதாரக
 பரிஜனஸுககாரக கோபாலக || (காங்க்ஷே)
5. களவேணுநாதரஸிக கனதரமௌக்திக
 ஶரநாராயணதீர்த்தவாரித துஸ்தராநர்த்தக || (காங்க்ஷே)

கீர்த்தனம்-110

- ப. மறைகளனைத்தையும் உலகிற்கு அளித்த தங்கள்
 அருளை வேண்டுகிறேன்.

அனு. அளவிட முடியாத நலன்களை அளிப்பவர், இணையற்ற எண்ணிறந்த செல்வங்கள் நிறைந்தவர், மிக்க உயர்ந்த தயையைக் காட்டும் குணமுடையவர், கோபாலன், அத்தகைய தங்கள் அருளை வேண்டுகிறேன்.

1. பகைவர்களின் கொழுப்பை அடக்குபவர், அறிஞர்களைக் காப்பவர், பூதேவியின் சுமையைக் குறைத்தவர், தீயபகைவர்களை பூண்டோடு அழித்தவர்;
2. (ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா தவிர) வேறொருவரையும் நான் விரும்பவில்லை. கம்ஸனை அழித்தவர், எளிதில் அறியமுடியாதவர், கோபாலர்;
3. பெயரும் உருவமும் உடைய இவ்வுலகத்தை தாங்குபவர், என் தலைவர், பாம்புகளின் பகைவரான கருடனை வாகனமாகக் கொண்டவர், அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த தங்களையே எப்பொழுதும் புகலிடமாக அடைகிறேன். விரைவாக என்னை தங்கள் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்வீராக.
4. உலகமனைத்தையும் நெற்றிப் பொட்டு போன்று அழகு செய்பவரே, கடுந்தவம் புரியும் மகான்களை ஸம்ஸாரத்தளையிலிருந்து காப்பவரே, பணியாட்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பவரே, இளங்கோபாலரே;
5. உலகத்தைக் கவரும் குழலோசையில் இன்புற்றிருப்பவரே, கெட்டியான ஒளிமிகுந்த நன் முத்துக்களை அணிந்திருப்பவரே, சிறந்த அறிவாளியான நாராயண தீர்த்தருடைய தீராத்துன்பத்தை (வயிற்று வலியை) தீர்த்து வைத்தவரே, (தங்கள் அருளை வேண்டுகிறேன்.)

குறிப்பு: ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தர், திருப்பதி, அச்சுதபுரம் என்ற மெலட்டூர், குணசேகரம் முதலிய க்ஷேத்திரங்களில் தங்கியிருந்த போதும், தன்னைத் தொடர்ந்து வாட்டி வந்த வயிற்றுவலி

வராஹபுர வேங்கடேசப் பெருமாள் ஸந்திதியில் தான் தீர்ந்தது என்ற விவரத்தை இங்கு கடைசி சரணத்தில் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

ஔ ||

क्षेमं सदैव कुरु देवशिखामणे त्वां
याचे त्वदङ्घ्रिकमले प्रणतीर्विधाय ।
नान्यं वृणे पतिमशेषगुरोरनन्तात्
त्वत्तस्समस्तगुणधामभिरात्मतुत्यात् ॥278॥

சீலோ-278

கேழமம் ஸதைவ குரு தேவசிகாமணே த்வாம்
யாசே த்வ தங்க்கிரிகமலே ப்ரணதீர்விதாய |
நான்யம் வ்ருணே பதிமசேஷகுரோரனந்தாத்
த்வத்தஸ்ஸமஸ்தகுண தாமபிராத்ம் துல்யாத் ||

செ-278

எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் நிகரற்ற தலைவராக விளங்குபவரே, தங்கள் திருவடித்தாமரைகளில் பன்முறை வணங்கி தங்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன். இவ்வுலக மனைத்திற்கும் குருவாக இருப்பவரும், ஒரு பொழுதும், ஒரு இடத்திலும், ஒரு பொருளிலும், ஒரு வகையிலும் அழிவில்லாதவரும், எல்லாவிதமாக நற்குணங்கள், செல்வம் இவற்றால் எனக்கு இணையாக இருப்பவருமான, தங்களை யன்றி வேறொருவனை என் கணவனாக வரிக்க மாட்டேன். எனவே, எனக்கு எப்பொழுதும் கேழமத்தை (கிட்டிய பொருளைக் காப்பாற்றுவதை) செய்ய வேண்டும்.

விளக்கம் : இங்கு ஷீம் என்ற பதத்தால், “என் உள்ளத்திலும், வாக்கிலும் நான் கணவனாக அடைந்திருக்கும் கோபாலனை உடலில் ரத்தத்திலும் கணவனாக இருக்கச் செய்யவேண்டும்” என்பது ஸ்ரீ ருக்மிணி தேவியின் வேண்டுகோள் என்பதை விளக்க ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தர் இந்தச் சொல்லை உபயோகித்துள்ளார்கள்.

गीतं ॥111॥

मोहनं - त्रिपुट ॥

प ॥ क्षेमं कुरु गोपाल सन्ततं मम ॥

अनु ॥ कामं तव पादकमलभ्रमरी भवतु
श्रीमन्मम मानसं मधुसूदन ॥ ॥ क्षेमं ॥

अक्षीणकरुणानिधे आनन्दधन
प्रक्षीणदोषवारिधे
शिक्षितासुरगण रक्षितनिजजन
कुक्षिस्थितानेककोटिलोकपालन ॥1॥ ॥ क्षेमं ॥

प्रह्लादभयविदार परमयोगि-
पावन भुवनाधार
मोहरहितबोध मौनिमानहंस
सहसाहतवैरिसंघात महोदार ॥2॥ ॥ क्षेमं ॥

अजित विजयगोपालानन्तलील
रंजितपदकमल
विजयद्वारकापुरीविमलकमलालोल
निजनारायणतीर्थनिर्मलानन्द बाल ॥3॥ ॥ क्षेमं ॥

கீதம்-111

மோஹனம்—த்ரிபுட

ப. ச்ஷேமம் குரு கோபால ஸந்ததம் மம ॥

அனு. காமம் தவ பாதகமலப்ரமரீ பவது
ஸ்ரீமந்மம மானஸம் மதுஸூதன ॥ (ச்ஷேமம்)

1. அக்ஷீணகருணாநிதே ஆனந்தகன
ப்ரக்ஷீணதோஷவாரிதே

சிக்ஷிதாஸூரகண ரக்ஷிதநிஜஜன
குக்ஷிஸ்திதாநேககோடிலோகபாலன் || (சுஷோமம்)

2. ப்ரஹ்லாதபயவிதார பரமயோகி-
பாவன புவனாதார
மோஹரஹிதபோத மௌனிமானஸஹம்ஸ
ஸஹஸாஹதவைரிஸங்காத மஹோதார || (சுஷோமம்)
3. அஜித விஜயகோபாலாநந்தலீல
ரஞ்ஜிதபதகமல
விஜயத்வாரகாபுரீவிமலகமலாலோல
நிஜநாராயணதீர்த்தநிர்மலாநந்த பால || (சுஷோமம்)

கீர்த்தனம்-111

ப. ஹே, கோபாலா, எப்பொழுதும் எனக்கு சுஷோமத்தைச் செய்வீராக.

அனு. மது என்ற அரக்கனை அழித்தவரே! என் துன்பங்களைத் தீர்த்து வைப்பதில் தங்களுக்கு சிரமம் ஏதும் இருக்காது என்பது கருத்து) தங்களையே என்றும் எண்ணிக் கொண்டிருப்பதனால் சிறப்புடன் கூடியதான என் உள்ளம் தங்களுடைய திருவடித் தாமரைகளில் வண்டு போல் இன்புற்றிருக்கட்டும்.

1. குறையாத இரக்கத்தின் உற்பத்திஸ்தானமாக இருப்பவரே, பேரானந்தவடிவரே, குற்றங்கள் இல்லாதவரே, அசுரர்களின் கும்பலை தண்டிப்பவரே, அடியார்களை காப்பாற்றுபவரே, உதரத்தில் இருக்கும் பலகோடி உலகங்களைக் காப்பவரே;
2. ப்ரஹ்லாதனின் ஸம்ஸாரபயத்தை அகற்றியவரே, சிறந்த யோகிகளையும், அவர்கள் உள்ளத்தையும், தூய்மைப்படுத்துபவரே, உலகங்களைத் தாங்குபவரே, தூய்மையான அறிவையுடையவரே, சிறந்த மகான்களின் தூய உள்ளமாகிற மானஸஸரஸில் அன்னப் பறவை போன்று விளங்குபவரே, எளிதில் தன்பகைவர்களின் கூட்டத்தை அழித்து வெற்றி

கொண்டவரே, பண்பாடு நிறைந்தவர்களுள் மிகப் பெரியவரே;

3. ஒருவராலும் வெற்றி கொள்ளப்படாதவரே, எங்கும் எப்பொழுதும் வெற்றியுடன் விளங்கும் கோபாலா, எண்ணிறந்த நற்செயல்கள் புரிந்தவரே, பார்ப்பவர்கள் மனத்தைக்கவரும் திருவடித்தாமரைகளை உடையவரே, வெற்றிக் கொடியுடன் விளங்கும் துவாரகா நகரின் தூய்மையான செல்வத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவரே, தன் பக்தரான நாராயண தீர்த்தருக்கு தூய்மையான பேரானந்தத்தை அளிக்கும் சிறு குழந்தையே (எப்பொழுதும் எனக்குக் க்ஷேமத்தைச் செய்வீராக).

விளக்கம் : (1) பாகவதம் 10-வது ஸ்கந்தம் 52-வது அத்தியாயத்தில் ஸ்ரீ ருக்மிணி ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு, தன்னை விவாஹம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற செய்தியைக் கூறும்படி ஒரு அந்தணனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் அனுப்பினாள். அந்த அந்தணரும் 7 செய்யுட்கள் அடங்கிய அந்தச் செய்தியை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறினார் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பாகவதத்தை அனுசரித்து ஸ்ரீ நாராயண பட்டத்திரி இயற்றிய நாராயணீயத்திலும் ஸ்ரீ ருக்மிணியின் செய்தியைக் கிருஷ்ணரிடம் சொல்லும்படி ஒரு அந்தணரை அனுப்பியதாகவே கூறியிருக்கிறார். ஆனால் ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தர் ஸ்ரீ ருக்மிணி, பிரும்ம ஞானியான ஒரு அந்தணரிடம் பத்திரிகையை எழுதிக் கொடுத்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கொடுக்கும் படியும், அவரை அழைத்து வரும்படியும் கூறினாள் என்று, இந்த விஷயத்தில் அழகாக புதுமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்.

(2) பாகவதத்தில் ஸ்ரீ ருக்மிணியின் செய்தி 7 செய்யுள்கள் அடங்கியதாக இருக்கிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணலீலா தரங்கினியில் ஒரு சூர்ணிகை, மூன்று செய்யுள்கள், இரண்டு கீர்த்தனங்களில் அச்செய்தியை வருணித்திக்கிறார் ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தர், ஆங்காங்கு தக்க பதங்களை உபயோகித்து ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தர், பாகவத புராண விவரங்களின் ஸாரத்தை இங்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்கள்.

(3) பாகவதத்தில், ஏழுசெய்யுட்களிலும், ஸ்ரீகிருஷ்ணனைக் குறிக்கும், அச்யுத, முகுந்த, ந்ருஸிம்ஹ, விபோ, பகவான், பரேச: அஜித என்ற சொற்களின் உண்மையான பொருளை உள்ளத்தில் கொண்டு, ஸ்ரீ தீர்த்தர் வேதங்களில் கூறப்படும் ஜகத்திற்குக் காரணமான பரம்பொருளும், ஈசன், ஹிரண்யகர்ப்பன், விராட், அந்தர்யாமி, விச்சன், தைஜஸன், ப்ராக்ரூன் என்று கூறப்படுபவரும், சங்கம், சக்ரம், சார்ங்கம், நந்தகம், பத்மம், கௌஸ்துபம், பீதாம்பரம் இவற்றைத் தாங்கி நிற்பவர், அடியார்களைக் காக்க மாயையால் மானிட உருவம் எடுத்தவர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அவருக்கு நூறு முறை வணக்கங்கள் என்று “ஸ்ரீமதே ஸத்யகாம” என்ற சூர்ணிகையைத் தொடங்குகிறார்.

(4) ஸ்ரீ ருக்மிணீ, (பாகவதத்தில்) 3-வது செய்யுளில் “நான் உங்களைக் கணவனாக வரித்து விட்டேன். என்னை மனைவியாகக் கொண்டு, என் ஆத்மாவையும் உங்களிடம் அர்ப்பித்து விட்டேன். எனவே தங்களுக்குரிய என்னை, சிங்கத்தின் உணவை ஓநாய் தொட வேண்டாம்” என்று கூறியதை, ஸ்ரீ தீர்த்தர் त्वत्प्रसादं परं कांक्षे என்ற செய்யுளிலும், காंक्षे त्वत्प्रसादं என்ற கீர்த்தனத்தில் कामये नान्यमहं, त्वामाश्रयेऽनीहं, नय मां स्वगेहं என்ற சொற்களால் வருணிக்கிறார்.

(5) ஸ்ரீ ருக்மிணீ (பாகவதம்) 2-வது செய்யுளில், “நற்குடியில் பிறந்தவளும், சிறந்த அறிவுள்ளவளுமான ஒரு பெண் உரிய காலத்தில் எல்லா வகையிலும் தனக்கிணையான மணமகனை எவ்விதம் வரிக்காமல் இருக்க முடியும்” என்று கூறியதை, ஸ்ரீ தீர்த்தர், नान्यं वृषे என்ற செய்யுளில் வருணிக்கிறார்.

ஸ்ரீ ருக்மிணீ கூறிய नृसिंह என்ற பதத்தை, क्षेमं कुरु गोपाल என்ற கீர்த்தனத்தில் प्रह्लादभयविदार என்ற பதத்தால் குறிப்பிடுகிறார்.

(6) ஸ்ரீ ருக்மிணீ (பாகவதம்) 6-வது செய்யுளில் “அரண்மனையில் பெண்கள் இருக்குமிடத்தில் இருக்கும் என்னை, என் திருமணத்திற்கு எதிரிகளான என் உறவினர்களைக் கொல்லாமல் எவ்விதம் திருமணம் செய்து கொள்ள முடியும் என்று ஐயப்பாடு வேண்டாம், அதற்கான வழியைக் கூறுகிறேன். திருமணத்திற்கு முன் தினம் நகரத்திற்கு வெளியே இருக்கும், குல தெய்வமான பார்வதீதேவியின் கோவிலுக்குச் சென்று

மணப்பெண் தேவியை வழிபடுவது வழக்கம். எனவே அந்த சமயம் உறவினர்களைக் கொல்லாமல் என்னை மணந்து கொள்ள முடியும்“ என்று கூறியதை, ஸ்ரீதீர்த்தர் 'गौरीशंकरपूजार्थं' என்ற செய்யுளில் வருணித்திருக்கிறார்கள்.

श्लो ॥

गौरीशंकरपूजार्थं यात्रा मे नगराद्बहिः ।
यदा तदा ह्यवसरो भवतो मत्परिग्रहे ॥ 279॥

लिखित्वा लिखितं दत्तं विप्रहस्थेऽथ कन्यया ।
गृहीत्वा लिखितं विप्रस्त्वरया द्वारकां ययौ ॥280॥

ச்லோ-279-280

கௌரீசங்கரபூஜார்தம் யாத்ரா மே நகராட்பஹி: |
யதா ததா ஹ்யவஸரோ பவதோ மத்பரிக்ரஹே ||
லிகித்வா லிகிதம் தத்தம் விப்ரஹஸதேஸத கன்யயா |
க்ருஹீத்வா லிகிதம் விப்ரஸ்த்வரயா த்வாரகாம் யயௌ ||

செ-279-280

(ஹே, கோபாலா) பார்வதீ பரமேச்வரர்களை வழிபடுவதற்காக (மணப் பெண்ணான) நான் நகரத்திற்கு வெளியே (கோவிலுக்கு) செல்வேன். அந்த சமயமே தாங்கள் என்னை எடுத்துச் செல்வதற்கு (பாணிக்ரஹணம் செய்து கொள்ள) ஏற்ற தருணமாகும்.

இவ்விதம் எழுதப் பட்ட பத்திரிகையை அந்தணரின் கையில் கொடுத்தாள். அந்தணர் பத்திரிக்கையை எடுத்துக் கொண்டு வேகமாக துவாரகைக்குச் சென்றார்.

द्वारकायां वसुदेवागमनं ।
देवक्यागमनं । बलभद्रागमनं ।
श्रीकृष्णागमनं ॥

த்வாரகாயாம் வஸுதேவாகமனம் |
தேவக்யாகமனம் | பலபத்ராகமனம் |
ஸ்ரீகிருஷ்ணாகமனம் ||

துவாரகையில் ஸ்ரீவஸுதேவர், தேவகீ, பலராமர்,
ஸ்ரீகிருஷ்ணர் ஆகியவர்களுடைய வருகை.

ஶு ||

स गत्वा द्वारकां रम्यां दृष्ट्वा गोपालनन्दनम् ।
विज्ञापयामास हरौ रुक्मिण्या लिखितं द्विजः ॥281॥

ச்லோ-281

ஸ கத்வா த்வாரகாம் ரம்யாம் த்ருஷ்ட்வா கோபால நந்தனம் |
விக்ஞாபயாமாஸ ஹரௌ ருக்மிண்யா லிகிதம் த்விஜ: ||

செ-281

(சிறந்த பிரும்மஞானியான) அந்த அந்தணர், அழகிய
துவாரகா நகரத்திற்குச் சென்று, ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா
வைப் பார்த்து, ஸ்ரீருக்மிணீ தேவி எழுதிக்கொடுத்த
பத்திரிகை பற்றி, அவரிடம் அறிவித்தார்.

द्वारकायां ब्राह्मणागमनम् ॥

दरु ॥30॥

दरु - नाथनामक्रिया - आदि ॥

गोविन्द राम गोविन्द राम
गोविन्द गोविन्द गोविन्द राम
देवकीनन्दननाम गृह्णन्
भूदेववरोयमिहायाति धीमान् ॥

த்வாரகாயாம் ப்ராம்ஹணாகமனம் ||

தரு-30

தரு-நாதநாமக்ரியா-ஆதி ||

கோவிந்த ராம கோவிந்த ராம
கோவிந்த கோவிந்த கோவிந்த ராம
தேவகீந்தனநாம க்ருஹ்ணன்
பூதேவவரோயமிஹாயாதி தீமான் ||

துவாரகையில் அந்தணரின் வருகை.

தரு-30

சிறந்த அறிவாளியான அந்தணர், கோவிந்த, கோவிந்த, கோவிந்த, ராம, ராம, ராம, என்றும், தேவகியின் திருக் குமாரனின் நாமமான கிருஷ்ண, கிருஷ்ண, கிருஷ்ண என்றும் திருநாமங்களைக் கூறிக்கொண்டு, துவாரகா நகர வீதியில் வருகிறார்.

குறிப்பு : நூலின் துவக்கத்தில், முதல் தரங்கத்தில் பகவானின் திருநாமங்களின் பெருமையை “ராம, கிருஷ்ண, கோவிந்த,” என்று கூறிக் கொண்டு ஸநகாதியோகிகள் ஸ்ரீ மந்நாராயணனுடைய ஸந்நிதிக்கு வந்தனர் என்று குறிப்பிட்ட ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தர், நூலின் முடிவில் 12-வது தரங்கத்திலும், இந்த அறிவாளியான அந்தணர் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் ஸந்நிதிக்கு, “கோவிந்த, ராம, கோவிந்த ராம”, என்று பகவானின் திருநாமங்களைக் கூறிக் கொண்டு வருகிறார் என்று வருணித்துள்ளார்.

கலியுகத்தில் நாமசங்கீர்த்தனம் என்ற எளிதான வழியில் கடவுளை அடைய முடியும் என்பதால், மற்ற மூன்று யுகங்களில் பிறந்தவர்கள், கலியில் பிறக்க வேண்டும், அதிலும் புண்ணிய நதிகளான காவிரி, தாமிரபரணி போன்ற புண்ணிய நதிகள் ஓடும் திராவிட நாட்டில் பிறக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர் என்று பாகவதம் 11-வது ஸ்கந்தம் 5-வது அத்தியாயத்தில் வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த அடிப்படையிலேயே சாதாரண மக்களும் மற்றவர்களும், நல்ல காரியங்களைச் செய்யும் நேரங்களில் கேடுபாடு ஒன்றுமின்றி அவற்றின் பயனைப் பெறுவதற்காக,

मानसं वाचिकं पापं कर्मणा समुपार्जितम् ।

श्रीरामस्मरणेनैव व्यपोहति न संशयः ॥

श्रीराम राम राम ॥

உள்ளத்தாலும், உடலாலும், வாக்காலும் செய்து குவிக்கப்பட்ட பாபம் அனைத்தும், ஸ்ரீராமனை நினைத்த மாத்திரமே அழிந்துவிடுகின்றன என்றும்,

प्रायश्चित्तान्यशेषाणि तपः कर्मात्मकानि वै ।

यानि तेषामशेषाणां श्रीकृष्णनुस्मरणं परम् ॥

श्रीकृष्ण कृष्ण कृष्ण ॥

நம் பாபங்களை ஒழிக்க பரிகாரமாகக் கூறப்பட்ட தவ புண்ணிய கர்மாக்கள் எவைகளோ அவை அனைத்திற்கும் மேலானது ஸ்ரீகிருஷ்ணனை இடையறாது நினைப்பது, என்றும்

திதி, வாரம், நகூத்திரம், யோகம், கரணம் இவை யாவும் விஷ்ணுவின் வடிவமே என்று, ஸ்ரீகோவிந்த, என்றும் பகவந்நாமாக்களைச் சொல்லுகிறோம்.

तिथिर्विष्णुः तथा वारः नक्षत्रं विष्णुरेव च ।

योगश्च करुणं चैव सर्वं विष्णुमयं जगत् ॥

श्रीगोविन्द गोविन्द गोविन्द ॥

மேலும் பகவந்நாம மகிமை, சங்கர பகவத்பாதர்களால் விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தில் “எந்த நாக்கு கோவிந்த, கோவிந்த, கோவிந்த என்று சொல்லவில்லையோ அது விஷத்தைக் கக்கும் பாம்பாகும், அது இருக்கும் முகம் பாம்புப்புற்றாகும்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

या न गोविन्द गोविन्द गोविन्देति प्रभाषते ।

सेयं वदनवल्मीकवासिनी रसरोगिणी ॥

மேலும் கலிஸந்தரணோபநிஷத், “ஹரி” என்று எட்டுமுறைகளும் “ராம” என்று நான்கு முறைகளும், “கிருஷ்ண”

என்று நான்கு முறைகளும், இவ்விதம் பதினாறு நாமாக்களை ஜபம் செய்வது கலிதோஷங்களை அகற்றும், வேதங்கள் அனைத்திலும் கலிதோஷத்தை அகற்ற இதற்கு மேலானதோர் உபாயம் கூறப்படவில்லை” என்று பிறும்மதேவன், நாரதருக்குக் கூறியதாகக் குறிப்பிடுகிறது.

ஹே ராம ஹே ராம ராம ராம ஹே ஹே
 ஹே க்ருஷ்ண ஹே க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ஹே ஹே ।
 इति षोडशकं नाम्नां कलिकल्मषनाशनम्
 नातः परतरोपायः सर्ववेदेषु गीयते ॥

வியாஸபகவான், பாகவதநூலின் முடிவில், “எவருடைய நாமாவைக் கூறுவதால் பாபங்கள் அனைத்தும் அழிகின்றனவோ, எவரை வணங்குவதால் துன்பங்கள் அனைத்தும் தொலைகின்றனவோ, அத்தகைய ஒப்புயர்வற்ற ஸ்ரீ ஹரியை நமஸ்கரிக்கிறேன்” என்று கூறுகிறார்.

नामसंकीर्तनं यस्य सर्वपापप्रणाशनम् ।
 प्रणामो दुःखशमनः तं नमामि परं हरिम् ॥

कृष्णसमीपे पत्रिकावचनम् ॥

க்ருஷ்ணஸமீபே பத்திரிகாவசனம் ॥

ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் முன்னிலையில் (அந்தணர்) பத்திரிகையைப் படித்தல்.

श्लो ॥

इति विप्रमुखाच्छ्रुत्वा रुक्मिण्या लिखितं हरिः ।
 प्रत्युत्तरं लिखित्वाथ तत्र गन्तुं मनो दधे ॥282॥

हे सूनास्त्र समुल्लसद्विरहिणीसंहारदोषादिह
 प्राप्तोऽसि त्वमनङ्गतां तव शाराः ¹पञ्चत्वमापुर्ध्रुवम् ।
 चापस्ते धरणीं गतः स्मर नदीगामी त्वदीयो ध्वज-
 स्त्वेवं कृच्छ्रगतोऽपि मन्मथ वधूर्हिसागुणं नोज्झसि ॥283॥

अकलङ्कः कमलाप्तसौम्यशौरिर्भवांस्तु सकलङ्कः ।
कमलारिरुग्रमौलिः² कथमिन्दो तवाप्यते³ विधु नाम ॥284॥

श्रीकृष्णहृदयं ज्ञात्वा पुनरागम्य स द्विजः ।
श्रीकृष्णागमनोत्साहं प्राह भैष्मीं प्रति प्रियम् ॥285॥

சீலோ-282-285

இதி விப்ரமுகாச்ச்ருத்வா ருக்மிண்யா லிகிதம் ஹரி: |
பத்யுத்தரம் லிகித்வா தத்ர கந்தும் மநோ ததே ||

ஹே ஸூநாஸ்த்ர ஸமுல்லஸத்விரஹிணீஸம்ஹார-தோஷாதிஹ
ப்ராப்தோஸி த்வமநங்கதாம் தவ சரா: ¹பஞ்சத்வமாபுர்த்ருவம் |
சாபஸ்தே தரணீம் கத: ஸ்மர நதீகாமீ த்வதீயோ த்வஜ-
ஸ்த்வேவம் க்ருச்ச்ரகதோஸபி மன்மத வதூ- ஹிம்ஸாகுணம்
நோஜ்ஜஸி ||

அகளங்க: கமலாப்தஸௌம்யச்சௌரிர்- பவாம்ஸ்து ஸகளங்க: |
கமலாரிருக்ரமௌளி: ²கதமிந்தோ தவாப்யதே³ விது நாம ||

ஸ்ரீக்ருஷ்ணஹ்ருதயம் க்ஞாத்வா புனராகம்ய ஸ த்விஜ: |
ஸ்ரீக்ருஷ்ணாகமனோத்ஸாஹம் ப்ராஹு பைஷ்மீம் ப்ரதி ப்ரியம் ||

செ-282-284

ஸ்ரீருக்மிணீதேவியின் கடிதத்தை அந்தணர் வாயி
லாகப் படிக்கக் கேட்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா, அதற்கு
பதில் எழுதிவிட்டு, அங்கு (குண்டினபுரம்) செல்ல எண்ணங்
கொண்டார்.

மலர்களேயே அம்பாகக் கொண்ட ஏ மன்மதனே!
கணவனைப் பிரிந்து வருத்தமுற்றிருக்கும் பெண்களை
இறக்கும்படிச் செய்ததால் நீ உடலற்றவனானாய். உன்
னுடைய அம்புகள் இறந்துவிட்டன. உன் கரும்புவில்
மண்ணில் பதிந்திருக்கிறது. மீனாகிற கொடி ஆற்றில் சென்று
கொண்டிருக்கிறது. ஹே, மன்மதா, இவ்வித துன்பம்
அடைந்தும் பெண்களைத் துன்புறுத்தும் உன் குணத்தை, நீ
விடவில்லை.

ஏ, சந்திரனே! சூரவம்சத்தில் உதித்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன், தாமரை மலர்களில் வாழும் திருமகளுக்கு மிக்க நெருங்கியவர். மாசற்றவர், ஸத்வ குணம் நிறைந்தவர், நீயோ, மாசுடையவன், திருமகள் வாழும் தாமரை மலருக்கு பகைவன், அச்சத்தைத் தரும் தலையை உடையவன் (உக்ரன் என்ற பெயருடைய சிவன் தலையில் இருப்பவன்) இவ்விதமான உனக்கு 'விது:' என்ற (விஷ்ணுவின்) பெயர் எவ்விதம் பொருந்தும்?

விளக்கம் (1) षट् என்ற சொல்லிற்கு ஐந்தான தன்மை (அதாவது தாமரைமலர், அசோகமலர், மாம்பூ, மல்லிகைமலர், நீலோத்பல மலர் ஆகிய ஐந்தும் மன்மதனின் அம்புகளாயிருக்கும் தன்மை) என்றும் இறக்கும்தன்மை என்றும் இரண்டு பொருள்கள் உண்டு. இங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ருக்மிணிக்கு துன்பம் அளிக்கும் மன்மதனை நிந்தனை செய்கிறார்.

(2) उर என்ற சொல்லிற்கு 'சிவன்' என்றும் 'அச்சத்தை தருவது' என்றும் இரண்டு பொருள் உள்ளது.

(3) विद्यु: என்ற சொல்லிற்கு विध्यत्यसुरान् என்பதால் அசுரர்களைக் கொல்லும் விஷ்ணு என்றும், विशेषेण धयत्येनं சூர: தேவர்கள் சிறிது சிறிதாக இவனை பானம் செய்கிறார்கள் என்பதால் சந்திரன் என்றும் பொருள் உள்ளது.

செ-285

(ஸ்ரீருக்மிணியின் பத்திரிகையில் உள்ள விஷயத்தைக் கேட்டு, ருக்மிணிக்கு பதில் எழுதி, குண்டினபுரம் வர ஸ்ரீகிருஷ்ணர் ஆயத்தமானார் என்பதை அறிந்த) அந்த அந்தணர் குண்டினபுரம் வந்து, ருக்மிணியிடம், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா உன்னை மணம் செய்து கொள்ள குதூஹலத் துடன் குண்டினபுரம் வருவதற்காகக் கிளம்பிவிட்டார் என்ற மகிழ்ச்சி தரும் செய்தியைக் கூறினார்.

குறிப்பு : நூலாசிரியர் ருக்மிணியைப் போலவே, ஸ்ரீகிருஷ்ணரும் ஒரு கடிதம் எழுதினார் என்று கூறிவிட்டு, பின்னர் அதைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லை.

गीतं ॥112॥

नाथनामक्रिया - आदि ॥

वनमाली किल नूनं वसुदेवापत्यम् ।

सनकादिमुनिजनहृत्कमलसंवेद्यम् ॥1॥

शरणं जगतामेव सकलान्तरात्मा

त्वरयैवायाति हरिस्वैरमतिमातनुते ॥2॥

चारुतरेण रथेन दारुकसारथिना

द्वारवतीनगरादायाति तव स्वामी ॥3॥

क्षेमं कुरुते तव स क्षीराब्धिशायी

श्रीमानखिलात्मा चामीकरपरिधानी ॥4॥

मा बाले कुरु चिन्तां मञ्जुतरालापे

माधवमेष्यसि नूनं वसुधातलतिलकम् ॥5॥

हरिचरितं मधुनारायणतीर्थोद्गलितम्

परिजनमुनिवरमत्तभ्रमरैरापीतम् ॥6॥

கீதம்-112

நாதநாமக்ரியா—ஆதி

1. வனமாலீ கில நூநம் வஸுதேவாபத்யம்
ஸநகாதிமுனிஜனஹ்ருத்கமலஸம்வேத்யம் ॥
2. சரணம் ஜகதாமேவ ஸகாலந்தராத்மா
த்வரயைவாயாதி ஹரிஸ்ஸ்வைரமதிமாதநுதே ॥
3. சாருதரேண ரதேன தாருகஸாரதினா
த்வாரவதீநகராதாயாதி தவ ஸ்வாமீ ॥
4. க்ஷேமம் குருதே தவ ஸ க்ஷீராப்திசாயீ
ஸ்ரீமாநகிலாத்மா சாமீகரபரிதாநீ ॥

5. மா பாலே குரு சிந்தாம் மஞ்ஜுதராலாபே
மாதவமேஷ்யஸி நூநம் வஸுதாதலதிலகம் ||
6. ஹரிசரிதம் மதுநாராயணதீர்த்தோக்கலிதம்
பரிஜனமுனிவரமத்தப்ரமரைராபீதம் ||

கீர்த்தனம்-112

1. வஸுதேவருடைய மைந்தன், ஐந்து நிற மலர்
களாலான மாலையை அணிந்திருப்பவர், ஸநகர்
முதலான யோகிகளுடைய உள்ளத்தாமரைகளில்
நன்கு அறியப்படுகின்றவர்;
2. உலகங்கள் அனைத்திற்கும் புகலிடமாக இருப்பவர்,
எல்லா உயிர்களுடைய உள்ளங்களிலும் சாக்ஷியாக
வீற்றிருப்பவர், அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணர், உன்
இஷ்டப்படி உன்னை மணந்து கொள்ள வேகமாக
வருகிறார்.
3. உன் தலைவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணர், துவாரகை என்ற
நகரத்திலிருந்து புறப்பட்டு தாருகன் என்ற தேரோட்
டியால் ஓட்டப்படும் மிக அழகிய தேரில் வருகிறார்.
4. பாற்கடலில் படுத்திருப்பவர், லக்ஷ்மி தேவியுடன்
இருப்பவர், உயிர்களின் உண்மை ஸ்வரூபமாக இருப்
பவர், தங்கமயமான பட்டாடை உடுத்தியிருப்பவர்,
அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணர் உனக்குக் க்ஷேமத்தைச்
செய்கிறார்.
5. உள்ளத்தைக்கவரும் வண்ணம் மிக அழகாக உரை
யாடுபவளே, ஏ, பெண்ணே! கவலை வேண்டாம்;
இந்த மண்ணுலகத்திற்கு திலகம் போல் விளங்கும்
லக்ஷ்மீமணாளனான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை நிச்சயமாக
அடையப் போகிறாய்.
6. நாராயண தீர்த்தரிடமிருந்து வந்துள்ள தேன் போன்ற
ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய கதை, ஸ்ரீகிருஷ்ணனை

வழிபடும் சிறந்த மகான்களாகிற மகிழ்ச்சியுடைய
வண்டுகளால் நன்கு பருகப் பட்டது.

ஶ்லோ ॥

द्विजमुखसरसिजगळितं सा हरिवचनामृतं समापीय ।
आनन्दानुभवाढ्या रुक्मिण्यास्ते मनस्समाधाय ॥286॥

ச்லோ-286

த்விஜமுகஸரஸி ஜகளிதம் ஸா ஹரிவசனாம்ருதம் ஸமாபீய |
ஆனந்தானுபவாட்யா ருக்மின்யாஸ்தே மனஸ்ஸ-மதாய ॥

செ-286

அந்தணருடைய திருமுகமாகிற தாமரையிலிருந்து
வெளிவந்த, ஸ்ரீகிருஷ்ணர் கூறிய வார்த்தைகளாகிற
அமுதத்தை நன்கு பருகிய அந்த ருக்மிணீ தன் உள்ளத்தை
ஸ்ரீகிருஷ்ணரிடம் நிலைபெறச் செய்து இன்பப் பெருக்கால்
உள்ளம் பூரித்தவளாக ஓரிடத்தில் அமர்ந்திருந்தாள்.

गद्यं ॥34॥

अथ कोसल कुरु पाञ्चाल मैथिल चेदिमागध मत्स्य
माळवांगवङ्गकलिङ्ग कुलिङ्ग सौराष्ट्र धुर्जर महाराष्ट्र सौन्धव
कान्यकुब्जकेरळ कोङ्कण द्रविड नेपाल कर्णाट कोत्कलित
त्रैलिंगाद्यनेक देशाधिष्ठातारो महाप्रभावाः अतिरथ महारथादि
पद्ममहापद्म संख्याक सैनिकाः राजत जांबूनद महार्ह वज्रवै डूर्याद्यनैक
रत्न विचित्र विनिर्मितयुगपद नेक कोटि तटि द्विद्योतमान
दिव्यविमानसमारूढाः धिक्कृतसुरसंपदः मत्तमातङ्ग तुरङ्गवाहन
वाहिनीपति शतपरिवेष्टिताः मदनमदापहारि सौन्दर्यशालिनः
सकलकलाकुशलाः कुण्डिन-नगर परिसर समुदिताः पङ्क्ति
बद्धरथास्समासते ॥

கத்யம்-34

அத கோஸல குருபாஞ்சால மைதில சேதி மாகத
 மத்ஸ்ய மாளவாங்க வங்களிங்க குளிங்க ஸௌராஷ்ட்ர
 குர்ஜர மஹாராஷ்ட்ர ஸைந்தவ கான்யகுப்ஜகேரள கொங்
 கண த்ரவிட நேபாள கர்ணாடகோத்கலித த்ரைலிங்காத்ய
 நேக தேசாதிஷ்டாதாரோ மஹாப்ரபாவா: அதிரத மஹா
 ரதாதி பத்மமஹாபத்மஸங்க்யாக ஸைநிகா: ராஜத ஜாம்
 பூநத மஹார்ஹவஜ்ரவைடூர்யாத் யநேகரதன் விசித்ர விநிர்
 மிதயுகபத நேககோடி தடித்வித்யோ தமானதிவ்யவிமான
 ஸமாருடா: திக்க்ருதஸூரஸம்பத: மத்தமாதங்கதூரங்கவா
 ஹனவாஹிநீபதிசதபரிவேஷ்டிதா: மதனமதாபஹாரி
 ஸௌந்தர்யசாலிந: ஸகலகலா குசலா: குண்டினநகர பரி
 ஸர ஸமுதிதா: பங்க்திபத்தர தாஸ்ஸமாஸதே ||

சூர்ணிகை-34

கோசலம், குருதேசம், பாஞ்சாலம், மிதிலை, சேதி,
 மகதம், மத்ஸ்யம், மாளவம், அங்கம், வங்கம், களிங்கம்,
 குளிங்கம், ஸௌராஷ்ட்ரம், கான்யகுப்ஜம், கேரளம்,
 கொங்கணம், தமிழ்நாடு, நேபாளம், கர்நாடகம், உத்தகலிதம்,
 தெலுங்கு தேசம் முதலான அநேக தேசங்களின் தலைவர்
 களும், சங்கம், மஹாசங்கம், பத்மம், மஹாபத்மம் என்ற
 எண்ணிக்கைகள் கொண்ட எண்ணற்ற படைகளை
 நடத்தும் அதிரதன், மஹாரதன் என்ற இலக்கணம்
 பொருந்திய படைத் தலைவர்களையுடையவர்களும்,
 வெள்ளி, தங்கம், வைரம், வைடூரியம் முதலான பல
 இரத்தினங்களால் வியக்கத்தக்க வகையில் தயாரிக்கப்
 பட்டவைகளும், பலகோடி மின்னல் போன்று ஒளியுடன்
 கூடியவைகளுமான விமானங்களில் அமர்ந்திருப்பவர்
 களும், தேவர்களின் செல்வத்தைக் காட்டிலும், மிக்க
 கவர்ச்சியுள்ள செல்வச் சிறப்புடையவர்களும், நூற்றுக்
 கணக்கான யானை குதிரைகளின் படைகளின் தலைவர்
 களால் சூழப்பட்டிருப்பவர்களும், மன்மதனைக் காட்

டிலும் அழகுவாய்ந்தவர்களும், அறுபத்து நான்கு கலை களிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்களுமான அரசர்கள் குண்டின புர பட்டணத்தின் பக்கத்தில் ஒன்று சேர்ந்து, தங்கள் தங்கள் தேர்களை வரிசையாக நிறுத்தி, அவற்றில் அமர்ந்திருந்தனர்.

குறிப்பு : சங்கம் என்பது நூறுகோடி; மஹாசங்கம் - நூறு சங்கங்கள்; பத்மம் - நூறு மஹாசங்கங்கள்; மஹாபத்மம் - நூறு பத்மம்.

அதிரதன் - ஒருவனாக பத்தாயிரத்திற்கு மேலான வீரர்களோடு போர் புரிபவன்.

மஹாரதன் - பத்தாயிரம் வீரர்களோடு போர் புரிபவனும், ஆயுதசாஸ்திரத்தில் நிபுணனுமாவான்.

ஶ்லோ ॥

त्रैलोक्यसंपत्कलयावतीर्णा
 सा रुक्मिणी सागरराजकन्या ।
 सेयं भवानीं भद्रभाक्युक्ताम्
 संपूज्य निर्याति सखीसमेता ॥287॥

अत्रान्तरे द्वारवतीनगर्याः
 रथेन गत्वा स रथाङ्गपाणिः ।
 आस्ते महीपालमहासभायाम्
 सूर्यो यथा दीपसहस्रमध्ये ॥288॥

ச்லோ-287-288

த்ரையோக்யஸம்பத்தலயாவதீர்ணா
 ஸா ருக்மிணி ஸாகரராஜகன்யா |
 ஸேயம் பவானீம் பவபாவயுக்தாம்
 ஸம்பூஜ்ய நிர்யாதி ஸகீஸமேதா ||

அத்ராந்தரே த்வாரவதீநகர்யா:
 ரதேன கத்வா ஸ ரதாங்கபாணி: |

ஆஸ்தே மஹிபாலமஹாஸபாயாம்
ஸூர்யோ யதா தீபஸஹஸ்ரமத்யே ||

செ-287-288

சமுத்திர ராஜனுடைய திருமகளும், மூவுலகங்களிலுமுள்ள செல்வத்தின் தலைவியுமான லக்ஷ்மிதேவியின் அம்சமாகத் தோன்றிய அந்த ருக்மிணி தேவியும், பரமேச்வரனையே எப்பொழுதும் தியானித்துக் கொண்டிருக்கும், ஸ்ரீ பார்வதி தேவியை, ஆலையத்தினுள் சென்று வணங்கி வழிபட்டு, பின்னர் ஆலயத்திலிருந்து தோழிகள் சூழுவெளியே வருகிறாள்.

இதற்கிடையில், சக்ரபாணியான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா, துவாரகையிலிருந்து புறப்பட்டு, தேரிலேறி, குண்டினபுரம் அடைந்து அங்கு அரசர்கள் அமர்ந்திருக்கும் பெரிய சபையில், ஆயிரம் விளக்குகளுக்கு நடுவே கதிரவன் போன்று, அமர்ந்தார்.

गद्यं ॥35॥

तत्र खलु वेत्रपाणयः निरस्त समस्त जनसंमर्दाः रुक्मिण्याः
परिजनाः परितो बभूवुः ।

கத்யம்-35

தத்ர கலு வேத்ரபாணய: நிரஸ்தஸமஸ்தஜன-
ஸம்மர்த்தா: ருக்கிண்யா: பரிஜனா: பரிதோ பபூவ: ||

சூர்ணிகை-35

அப்பொழுது அங்கு, பிரம்பை கையில் வைத்துக் கொண்டு, ஜனக்கூட்டத்தால் ஏற்படும் நெருக்கத்தை விலக்கிக் கொண்டு, பணியாட்கள், ஸ்ரீருக்மிணியைச் சுற்றிலும் இருந்தார்கள்.

श्लो ॥

पदाङ्गुलिन्यस्तदृशं ब्रजन्ती
 भैष्मीं प्रति प्राह च दर्शयन्ती ।
 तस्यास्सखी राजसुतान् क्रमेण
 वेत्रेण ¹ विज्ञापयती च दूती ॥289॥

(1) விज्ञாபயதிவ என்பது விज्ञாபயती च என்று மாற்றப் பட்டிருக்கிறது.

சீலோ-289

பதாங்குளிந்யஸ்தத்ருசம் வ்ரஜந்தீம்
 பைஷ்மீம் ப்ரதி ப்ராஹ ச தர்சயந்தீ |
 தஸ்யாஸ்ஸகீ ராஜஸுதான் க்ரமேண
 வேத்ரேண விக்ஞாபயதீ ச தூதீ ||

செ-289

குனிந்து கால்விரல்களையே நோக்கிக் கொண்டு செல்லும், ருக்மிணியிடம், அரச குமாரர்களைப் பற்றி விவரிக்கும் ருக்மிணியின் தோழி ஒருத்தி, தன் கையிலுள்ள பிரம்பினால், வரிசையாக அரசகுமாரர்களை சுட்டிக் காண்பித்து, கூறினாள்.

गीतं ॥113॥

मुखारि - शापु ॥

कोमळाधरे रुक्मिणी कोसलाधिपतिरयम्
 कामसुन्दरमाकलय कल्याणि राजकन्यके ॥1॥

दूति मा कुरु विलंबं नीतिसारज्ञे सुन्दरि
 भाति किं न ते मामकं भावुकं मनसावृ-तम् ॥2॥

कौरवं कलय देवि कुरुदेशाधिपमिह
पौरजानपदोपेतं पद्मपत्रविलोचने ॥3॥

अत्र किन्न ते विचित्रं चित्रचरित्रसंपन्ने
तत्र तत्राट तन्वङ्गि तामसी मा भव दूति ॥4॥

पश्य पाञ्चालमैथिलान् पार्थिवानर्थसंपन्ने
निश्चला विभूतिर्यत्र नीतिरप्यब्जलोचने ॥5॥

तारका इव दृश्यन्ते शारदचन्द्रसन्निधौ
वारय दूति पार्थिवान् सारविवेकचतुरे ॥6॥

मागधमत्स्यमाळववङ्गकलिङ्गसौराष्ट्रान्
नागरधुर्जरदेशनरपालानवलोकय ॥7॥

सन्तु राजानो दूति के सखि सहस्रशो भुवि
किं ततो न चल बाले कीर्तिमाकलय मयि ॥8॥

केरळनेपाळकोङ्कणद्रविडान्द्रकर्णाटकान्
धरणीपालகானவधारय राजकन्यके ॥9॥

चर्वितचर्वणेनालं चक्रिणं दर्शय बाले
सारकमलसंकाशाक्षं शारदचन्द्रसन्निभास्यम् ॥10॥

द्वारकापुरनायकं दारितदुर्जनजालम्
धीरमाकलय कृष्णं देवदेवकीतनयम् ॥11॥

सुन्दरं पश्य सुन्दरि नन्दयशोदानन्दनम्
स्यन्दने भीष्मनन्दिनि नन्दयेन्दुर्बिंबाननम् ॥12॥

वारय दूति पार्थिवान् सारविवेकचतुरे
नन्दनन्दनमाकलय नारायणतीर्थयतिगीतम् ॥13॥

கீதம்-113

முகாரி—சாபு

1. கோமளாதரே ருக்மிணி கோஸலாதிபதிரயம்
காமஸுந்தரமாகலய கல்யாணி ராஜகன்யகே ||
2. தூதி மா குரு விளம்பம் நீதிஸாரக்ஞே ஸுந்தரி
பாதி கிம் ந தே மாமகம் பாவுகம் மனஸாவ்ருதம் ||
3. கௌரவம் கலய தேவி குருதேசாதிபமிஹ
பௌரஜானபதோபேதம் பத்மபத்ரவிலோசனே ||
4. அத்ர கிந்ந தே விசித்ரம் சித்ரசரித்ரஸம்பன்னே
தத்ர தத்ராட தந்வங்கி தாமஸீ மா பவ தூதி ||
5. பச்ய பாஞ்சாலமெதிலான் பார்த்திவானர்த்த ஸம்பன்னே
நிச்சலா விபூதிர்யத்ர நீதிரப்யப்ஜலோசனே ||
6. தாரகா இவ த்ருச்யந்தே சாரதசந்த்ரஸந்நிதௌ
வாரய தூதி பார்த்திவான் ஸாரவிவேகசதுரே ||
7. மாகதமத்ஸ்யமாளவவங்ககளிங்கஸௌரராஷ்ட்ரான்
நாகரகுர்ஜரதேசநரபாலானவலோகய ||
8. ஸந்து ராஜானோ தூதி கே ஸகி ஸஹஸ்ரசோ புவி
கிம் ததோ மே சல பாலே கீர்த்திமாகலய மயி ||
9. கேரளநேபாளகொங்கணத்ராவிடாந்த்ரகர்ணாடகான்
தரணீபாலகனாவதாரய ராஜகன்யகே ||
10. சர்விதசர்வணேனாலம் சக்ரிணம் தர்சய பாலே
ஸாரகமலஸங்காசாக்ஷம் சாரதசந்த்ரஸந்நிபாஸ்யம் ||
11. த்வாரகாபுரநாயகம் தாரிததுர்ஜனஜாலம்
தீரமாகலய க்ருஷ்ணம் தேவதேவகீதனயம் ||
12. ஸுந்தரம் பச்ய ஸுந்தரி நந்தயசோதாநந்தனம்
ஸ்யந்தனே பீஷ்மநந்தினி நந்தயேந்துபிம்பாநமம் ||
13. வாரய தூதி பார்த்திவான் ஸாரவிவேகசதுரே
நந்தநந்தமாகலய நாராயணதீர்த்தயதிகீதம் ||

கீர்த்தனம்-113

1. (தூதீ கூறுகிறாள்)-அழகிய கீழுதடையுடையவளே, நற்குணங்கள் நிறைந்தவளே, அரசகுமாரியே, ஏ ருக்மிணி! இங்கிருப்பவர் கோசல தேசத்தின் வேந்தன் மன்மதன் போன்ற அழகுடைய இவரைக் காண்பாயாக.
2. (ருக்மிணீ பதில் சொல்கிறாள்) - உலக நீதியை உணர்ந்திருப்பவளே, அழகியவளே, ஏ தூதியே! என் உள்ளத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ள என் விருப்பத்தை நீ இன்னும் புரிந்துக் கொள்ளவில்லையே? தாமதிக்காமல் செல்வாயாக.
3. (தூதீ)-தாமரை இதழ் போன்ற அழகிய கண்களை உடையவளே, இதோ இங்கே இருப்பவர் குரு தேசத்தின் வேந்தன். மக்கள் நிறைந்த நாட்டுடன் கூடியவர். குரு வம்சத்தில் பிறந்த இவரை நோக்குவாயாக.
4. (ருக்மிணீ)-வியக்கத்தக்க அரும் பெரும் செயல்கள் புரிபவளே, அழகிய உடலையுடையவளே, ஏ, தூதி! இந்த வேந்தனிடம் என்ன வியக்கத்தக்க குணத்தைக் கண்டாய்? ஆங்காங்கு தாமதிக்காமல் நடப்பாயாக.
5. (தூதீ)-தாமரை போன்ற விழிகளையுடையவளே செல்வங்கள் நிறைந்தவளே, பாஞ்சால, மிதிலா தேசங்களின் அரசர்களைப்பார். இவர்கள் அழியாத செல்வமும் தவறாத நீதியும் உள்ளவர்கள்.
6. (ருக்மிணீ) - சிறப்பற்றவைகளிலிருந்து சிறப்புற்றவைகளை ஆய்ந்தறியும் திறமையுள்ளவளே, ஏ தூதி! சரத்கால சந்திரனின் முன்னிலையில், நகூத்திரங்கள் போல் இவர்கள் காண்கின்றனர். இவர்களை ஒதுக்கி விடு.

7. (தூதீ)-மாகத, மத்ஸ்ய, மாளவ, வங்க, களிங்க ஸௌராஷ்ட்ர, நாகர, கூர்ஜர, முதலிய தேசங்களின் அரசர்களை காண்பாயாக.
8. (ருக்மிணீ)-சிறியவளே, தோழியே, ஏ, தூதி! இந்த அரசர்கள் போன்ற ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். எனக்கென்ன? நான் அடையப் போகும் புகழைக் காண்பாயாக. செல்வாய்.
9. (தூதீ)-ஏ, 'அரச குமாரியே! கேரள, நேபாள, கொங்கண, திராவிட, ஆந்திர, கர்நாடக, தேசங்களின் அரசர்களை நன்கு கவனிப்பாயாக.
10. (ருக்மிணீ)-சிறியவளே, விவரித்தையே மேலும் மேலும் விவரிப்பது போதும், நன்கு மலர்ந்த, அழகிய தாமரை இதழ் போன்ற அழகிய விழிகளையுடைய வரும், சரத்கால சந்திரன் போன்று ஒளி மிகுந்த முகத்தை யுடையவரும், ஸுதர்சன சக்கரத்தைத் தாங்கியிருப்ப வருமான (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை) காண்பிப்பாயாக.
- 11,12. (தூதீ)-துவாரகா நகரத்தின் தலைவரும், தீயவர்களின் கூட்டத்தை அழித்தவரும், வஸுதேவர், தேவகி இவர்களின் புதல்வருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணரைக் காண்பாயாக.

அழகு நிறைந்தவளே, நந்தகோபர், யசோதை இவர்களின் மைந்தனும் அழகனுமான ஸ்ரீகிருஷ்ணரைத் தேரில் காண்பாயாக. பீஷ்ம மகாராஜாவின் புதல்வியே, சந்திர மண்டலம் போன்று ஒளி மிகுந்த முகமுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணரை இன்புறச் செய்வாயாக.

13. (ருக்மிணீ) - சிறப்பற்றவைகளிலிருந்து, சிறப்புற்றவைகளை ஆய்ந்தறியும் திறமையுள்ளவளே, ஏ, தூதி, எல்லா அரசர்களையும் தவிர்ப்பாயாக.

(தூதீ)-நந்தகோபரின் மைந்தனும், நாராயண தீர்த்தரால் புகழ்ந்து பாடப்பட்டவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணரைக் காண்பாயாக.

శ్లో ॥

వైదర్భీవసుదేవసூనునயనాన్యయోన్యవిన్యాసతో

ధన్యానామపి ధన్యతాం జనిమతాం కన్యావరాణాం ధురి ।

అన్యోన్యోపమితాని యాని భువి సన్త్యన్యాని వస్తుని తత్-

సర్వస్యాప్యుపమా వయం త్వితీ తయోశ్చిత్తైకతాం కుర్వతే ॥290॥

గృహీత్వా పాणिना పాणिं रुक्मिण्यास्त्वरया प्रभुः ।

आरोप्य स्यन्दने भैष्मीं द्वारकां प्रस्थितो हरिः ॥291॥

समग्रसेनया सार्धं मध्येमागं समागतः ।

बलभद्रोऽखिलान् जित्वा पार्थिवान् द्वारकां ययौ ॥292॥

रुक्मी तु समरे कृष्णं जेतुमग्निं पतङ्गवत्

प्रवृत्तस्तेन निर्जित्य रथे बद्धः पशुर्यथा ॥293॥

रुक्मिण्या प्रार्थितः कृष्णो रुक्मिणश्च तदग्रजम् ।

प्राग्बद्धं मोचयित्वाथ प्रहसन् द्वारकां ययौ ॥294॥

रुक्मिणीसहिते कृष्णे द्वारकायां समागते ।

वसुदेवादयस्सर्वे बान्धवा द्रष्टुमागताः ॥295॥

శ్లో-290-295

వైదర్భీవసుదేవసూనునయనాన్-
యన్యోన్యవిన్యాసతో

తన్యానామపి ధన్యతాం జనిమతాం

జిత్వా పార్థివాన్ ద్వారకాం యయౌ

కన్యావరాణాం ధురి |

అన్యోన్యోపమితాని యాని భువి

సన్త్యన్యాని వస్తుని తత్-

సర్వస్యాప్యుపమా వయం త్వితీ

తయోశ్చిత్తైకతాం కుర్వతే ||

కంఠానాం పాణినినా పాణిన్

రూక్మిణ్యసహితే కృష్ణే ద్వారకా

ஆரோப்ய ஸ்யந்தனே பைஷ்டீம்
த்வாரகாம் ப்ரஸ்திதோ ஹரி: ||

ஸமக்ரஸேனயா ஸார்த்தம்
மத்யேமார்க்கம் ஸமாகத: |
பலபத்ரோசகிலான் ஜித்வா
பார்த்திவான் த்வாரகாம் யயௌ ||

ருக்மீ து ஸமரே க்ருஷ்ணம் ஜே துமக்நிம் பதங்கவத் |
ப்ரவ்ருத்தஸ்தேன நிர்ஜித்ய ரதே பத்த: பசர்யதா ||

ருக்மிண்யா ப்ரார்த்தித: க்ருஷ்ணோ
ருக்மிணஞ்ச ததக்ரஜம் |
ப்ராக்பத்தம் மோசயித்வாசத
ப்ரஹஸன் த்வாரகாம் யயௌ ||

ருக்மிணீஸஹிதே க்ருஷ்ணே
த்வாரகாயாம் ஸமாகதே |
வஸுதேவாதயஸ்ஸர்வே
பாந்தவா த்ரஷ்டொகதா: ||

செ-290

ஸ்ரீருக்மிணியும், ஸ்ரீகிருஷ்ணரும் ஒருவரை ஒருவர் அன்பு நிறைந்த கண்களால் பார்த்துக் கொண்ட பொழுது, இணையற்ற அன்பினால் பின்னிப் பிணைந்து விட்ட அவர்களுடைய விழிகள், உலகில் இன்றுவரை திருமணம் செய்து கொண்ட பாக்யசாலிகளான மணமகன் மணமகள் அனைவருக்கும் மேலான சிறந்த பாக்கியசாலிகள் கிருஷ்ணரும் ருக்மிணியுமே என்று அறிவித்தன. ஸ்ரீகிருஷ்ணர் ஸ்ரீருக்மிணீ இவர்களின் அந்த விழிகள், இவ்வுலகில் ஒன்றை ஒன்று ஒத்திருக்கும் பொருள்கள் எத்தனை உள்ளனவோ, அவை அனைத்திற்கும் தாங்களே உவமைப் பொருள்களாக ஆகின்றோம் என்று அறிவிக் கின்றவைகளாக அவர்களின் உள்ளங்களை ஒன்றாக்கி விட்டன.

செ-291-295

ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா விரைவாக ருக்மிணியின் கையைத் தன் கையால் பிடித்து, ருக்மிணியைத் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டு துவாரகைக்கு புறப்பட்டார்.

அனைத்து சேனைகளுடன் செல்லும் பொழுது, நடுவழியில், (தொடர்ந்து வரும் சிசுபாலனைச் சேர்ந்த) அரசர்கள் அனைவரையும், ஸ்ரீபலராமன் வென்று, துவாரகைக்குச் சென்றார்.

விட்டில் பூச்சி தீயில் விழுவது போல, ருக்மி ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் போரிடத் தொடங்கினான். ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அவனை வென்று, தேரில் மாட்டைக் கட்டுவது போல் அவனை கட்டி விட்டார்.

பின்னர் ருக்மிணியால் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணர், அவளுடைய அண்ணனான ருக்மியை கட்டிலிருந்து அவிழ்த்து விட்டு, பரிகாசமாகச் சிரித்து விட்டு, துவாரகை சென்றார்.

ஸ்ரீருக்மிணியுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் துவாரகை வந்து சேர்ந்தவுடன், வஸுதேவர் முதலான உறவினர் அனைவரும், அவர்களைக் காணவந்தனர்.

குறிப்பு : இங்கு ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தர், ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்மிணீ தாம்பத்யமே பொருத்தமானது, உவமையற்றது என்று கூறியிருப்பது, ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில், சுந்தரகாண்டத்தில், ஸீதாதேவியைப் பார்த்த ஹனுமார் கூறியதை நினைவு படுத்துகிறது. “எவ்விதம் ஸ்ரீ ஸீதாதேவி அழகிய உறுப்புகளுடன் கூடிய அழகான உடலை அடைந்திருக்கிறாளோ, அவ்விதமே ஸ்ரீராமர் அழகிய உறுப்புகளுடன் கூடிய திருமேனியை அடைந்திருக்கிறார்,” “ஸீதையின் மனம் ராமரிடமும், அவரது உள்ளம் ஸீதையிடமும் நிலைபெற்றிருக்கிறது,” “பண்பாடு, வயது, நன்னடத்தை நற்குடிப் பிறப்பு ஆகியவற்றால் ஒருவரை ஒருவர் ஒத்திருப்பதால், ராமனுக்குத் தகுந்த மனைவி ஸீதையே, ஸீதைக்குத் தகுந்த கணவன் ராமனே” என்று கூறியுள்ளார்.

अस्या देव्या ययारूपमङ्गप्रत्यङ्गसौष्टवम् ।
 रामस्य च यथा रूपं तस्येयमसितेक्षणा ॥
 अस्या देव्या मनस्तस्मिंस्तस्य चास्यां प्रतिष्ठितम् ।
 तुल्यशीलवयोवृत्तां तुल्याभिजनलक्षणाम् ।
 रा *** ॥

गद्यं ॥36॥

तत्र खलु द्वारवत्यां सकलसुरासुर गन्धर्व किन्नर विद्याधर
 नाकनागरी परिजनाधरीकृत सुरेन्द्रमहासभायां तप्त जाम्बूनदानेक
 कोटि रविकान्त स्फटिकसंघटित मरकत वज्रवैडूर्याद्यनेक
 रत्नविद्योतमान सहस्रस्तंभ मण्डपविराजमान सुरगुरुमतिस्पर्धावर्द्धित
 विद्यावद्विबुध शातसंकुलायां अनेककोटि महाकविवन्दि गायक
 हासकादि लक्षण लक्षितायां गर्गप्रमुख महामुन्यधिष्ठितायां
 महाराजसभायां इक्षु क्षीरदधि मधु धुत गुळगोरोचन जीरक मरीचकादि
 मङ्गलद्रव्य संभारवत्यां गर्गप्रभृतयो वसुदेवानुमत्या महासङ्कल्प पूर्वकं
 श्री रुक्मिणीकृष्णयोः गान्धर्व विधिना वैवाहिक महोत्सवाय
 लग्नाष्टकमारभन्त ॥

கத்யம்-36

தத்ர கலு த்வாரவத்யாம் ஸகலஸுராஸுரகந்தர்வ
 கிந்நரவித்யாதரநாகநாகரீ பரிஜனாதரீக்ருதஸுரேந்த்ர
 மஹாஸபாயாம் தப்தஜாம்பூநதானேககோடி ரவிகாந்த
 ஸ்படிகஸங்கடிதமரகதவஜ்ர வையூர்யாத்யநேகரத்தநவித்
 யோதமான ஸஹஸ்ரஸ்தம்பமண்டபவிராஜமான ஸுரகுரு
 மதிஸ்பர்தாவர்த்திதவித்யாவத்விபுதசதஸங்குலாயாம்
 அநேககோடி- மஹாகவிவந்திகாயக ஹாஸகாதிஸக்ஷண
 லக்ஷிதாயாம் கர்க- ப்ரமுக மஹாமுன்ய திஷ்டிதாயாம்
 மஹாராஜஸபாயாம் இக்ஷுக்ஷீரதிமதுக்ருதகுளகோ-
 ரோசனஜீரகமரீசகாதிமங்களத்ரவ்ய ஸம்பாரவத்யாம்

கர்க்பர்ப்ருதயோ வஸுதேவானுமத்யா மஹாஸங்கல்ப
பூர்வகம் ஸ்ரீருக்மிணீ க்ருஷ்ணயோ: காந்தர்வவிதினா
வைவாஹிகமஹோத்ஸவாய லக்னாஷ்டகமாரபந்த ||

சூர்ணிகை-36

துவாரகா பட்டனத்தில், தேவர்கள், அஸுரர்கள், கந்தர்வர்கள், கிந்நர்கள், வித்யாதரர்கள், அப்ஸரஸ்தரீகள் முதலானவர்கள்-(தேவேந்திரனுடைய ஸபையில் இருப்பினும், அவர்களை விட சிறந்த மகான்கள் மஹாராஜ சபையை அலங்கரிப்பதால்)-உள்ள மகேந்திர சபையை விடச் சிறந்ததும், உருக்கிய பொன், பலகோடி சூரிய காந்த பளிங்கு கற்களுடன் சேர்ந்த மரகதம், வைரம், வைடூரியம் முதலான அநேக இரத்தினங்களால் விளங்குகின்ற ஆயிரக் கால் மண்டபத்துடன் பிரகாசிக்கின்றதும், தேவ குரு பிருஹஸ்பதியின் புத்திக்கு ஸமமான புத்தியையுடைய வர்களும் நான்கு வேதங்களை அறிந்தவர்களுமான நூற்றுக் கணக்கான வித்வான்கள் நிறைந்திருப்பதும், பல கோடி மஹாகவிகள், துதிபாடகர்கள், வாயினாலும் வாத்யங்களாலும் பாடுபவர், (ரஸமான கருத்துக்களைக் கூறுவதுடன் நகைக்கும்படிச் செய்பவர்களான) விதூஷகர்கள், முதலான அறிஞர்கள் இருப்பதும், கர்கர் முதலான சிறந்த முனிவர்களுடன் கூடியதும், கரும்பு, பால், தயிர், தேன், நெய், வெல்லம், கோரோசனை, சீரகம், மிளகு முதலிய மங்களகரமான பொருள்கள் நிறைந்திருப்பதும், ஆகிய மஹாராஜ சபையில், வஸுதேவருடைய அனுமதியுடன், கர்கர் முதலிய முனிவர்கள், ஸ்ரீருக்மிணீ கிருஷ்ணர்களுக்கு, மஹா ஸங்கல்பம் முதலில் செய்து, காந்தர்வ முறைப்படி விவாக மஹோத்ஸவத்தைச் செய்வதற்காக, லக்னாஷ்டகத்தை (விவாகம் நடைபெறும் நேரம் நன்மையை அளிப்பதாக இருக்கட்டும் என்று எல்லா தேவதைகளின் அருளைப் பிரார்த்தனை செய்வதை) துவங்கினர்.

श्लो ॥

लग्नाष्टकम् ॥

सत्यज्ञानसुखस्वरूपममलम् सर्वोत्तमं नित्यदृक्
 प्रत्यक्तत्वमचिन्त्यशक्तिविलसद्विश्वं परं ब्रह्म यत् ।
 लोकानुग्रहविग्रहस्य जगतां नाथस्य तस्यामराः
 रुक्मिण्यास्सततं विवाहसमये कुर्वन्तु ते मङ्गळम् ॥296॥

गङ्गाद्यास्सरितो ग्रहाश्च शुभदा गन्धर्वविद्याधराः
 दिक्पाला ऋषयश्च देवमुनयो देव्यश्च गौर्यादयः ।
 श्रीवत्साङ्कितवक्षसस्सु मनसामग्रेसरस्य प्रभोः
 रुक्मिण्यास्सततं विवाहसमये कुर्वन्तु ते मङ्गळम् ॥297॥

यो गोपीनयनोत्पलैरनुपमैराराधितो गोकुले
 गोभिर्गोपसुतैरनेकमुनिभिर्हृत्पद्मकोशान्तरे ।
 मायामानुषविग्रहस्य मरुतस्ते वालखिल्यादयो
 रुक्मिण्यास्सततं विवाहसमये कुर्वन्तु ते मङ्गळम् ॥298॥

ब्रह्मा विष्णुरुमापतिश्श्रुतिचयो वाणी रमोमायुता
 आदित्या वसवो गणाधिपमुखा रुद्राश्च भद्रप्रदाः ।
 काळांभोधरदिव्यकान्तिविलसत्कायस्य मायाविनो
 रुक्मिण्यास्सततं विवाहसमये कुर्वन्तु ते मङ्गळम् ॥299॥

वंशीनादविनोदनन्दितसुनन्दाद्योऽनवद्यो महान्
 नन्दाद्यैरभिपूजितः परमया भक्त्या मुहुर्लालितः ।
 यः पूर्वं कमलेक्षणस्य कमलानाथस्य तस्यामराः
 रुक्मिण्यस्सततं विवाहसमये कुर्वन्तु ते मङ्गळम् ॥300॥

விद्युत्புञ्जनिभाम्बरस्य विलसत् ग्रैवेयकस्य प्रभोः

मुक्ताहारमहार्हकौस्तुभमणिग्रीवस्य कृष्णात्मनः ।

पूर्णेन्तुप्रतिमाननस्य सुतरां पूर्णस्य भक्त्यामराः

रुक्मिण्यास्सततं विवाहसमये कुर्वन्तु ते मङ्गळम् ॥301॥

मीनाङ्गाधिकसुन्दरस्सुरवधूद्वक्त्रातकांभोधरो

गोपीमण्डलचण्डभास्करलसद्विष्णुः प्रियः पूरुषः ।

तस्याखण्डसुखात्मकस्य विदुषामेकात्मकस्य प्रभोः

रुक्मिण्यास्सततं विवाहसमये कुर्वन्तु ते मङ्गळम् ॥302॥

ये सत्यं प्रवदन्ति सर्वभुवने या धर्मशीलास्त्रियः

पातिव्रत्यपरायणास्सुरभयो मन्दारमुख्या द्रुमाः ।

ते सर्वे यदुनायकस्य महत्सर्वात्मकस्य प्रभोः

रुक्मिण्यास्सततं विवाहसमये कुर्वन्तु ते मङ्गळम् ॥303॥

गर्गाद्यैर्मुनिभिस्सदामितमहाशीर्वादशर्माञ्चितो

देवैर्व्योम्नि ¹विमानमध्यनिलयैर्दत्तप्रसूनाञ्जलिः ।

सन्तुष्टामरसम्यगाचरितभेरीनादतुष्टोऽस्य ²वै

रुक्मिण्यास्सततं विवाहसमये कुर्वन्तु ते मङ्गळम् ॥304॥

1. मध्यकलितैः என்றிருந்தது மध्यநிலயैः என்றும்

2. सन्तुष्टवान् என்றிருந்தது துஷ்டோ஽ச்ய வை என்றும் திருத்தப்

பட்டுள்ளன.

லக்னாஷ்டகம்

சீலோ-296-304

1. ஸத்யக்ஞானஸுகஸ்வரூபமமலம்
ஸர்வோத்தமம் நித்யத்ருக்
ப்ரத்யக்தத்வமசிந்த்யசக்திவிலஸத்-
விச்வம் பரம் ப்ரஹ்ம யத் |
லோகாநுக்ரஹவிக்ரஹஸ்ய ஜகதாம்
நாதஸ்ய தஸ்யாமரா:

ருக்மிண்யாஸ்ஸததம் விவாஹ ஸமயே
குர்வந்து தே மங்களம் ||

2. கங்காத்யாஸ்ஸரிதோ க்ரஹாச்ச சபதா
கந்தர்வவித்யாதரா:

திக்பாலா ருஷ்யச்ச தேவமுனயோ
தேவ்யச்ச கௌர்யாதய: |
ஸ்ரீவத்ஸாங்கிதவக்ஷஸஸ்ஸுமனஸா-
மக்ரேஸரஸ்ய ப்ரபோ:
ருக்மிண்யாஸ்ஸததம் விவாஹஸமயே
குர்வந்து தே மங்களம் ||

3. யோ கோபீநயநோத்பலைரனுபமை-
ராராதிதோ கோகுலே

கோபிர்கோபஸுதைரநேகமுனிபிர்-
ஹ்ருத்பத்ம கோசாந்தரே |
மாயாமாநுஷவிக்ரஹஸ்ய மருதஸ்-
தே வாலகில்யாதயோ
ருக்மிண்யாஸ்ஸததம் விவாஹஸமயே
குர்வந்து தே மங்களம் ||

4. ப்ரும்ஹா விஷ்ணுருமாபதிச் ச்ருதிசயோ
வாணீ ரமோமாயுதா

ஆதித்யா வஸவோ கணாதிபமுகா
ருத்ராச்ச பத்ரபரதா: |
காளாம்போதரதிவ்யகாந்திவிலஸத்-
காயஸ்ய மாயாவிநோ
ருக்மிண்யாஸ்ஸததம் விவாஹஸமயே
குர்வந்து தே மங்களம் ||

5. வம்சீநாதவிநோதநந்திதஸு-
நந்தாத்யோநவத்யோ மஹான்

நந்தாத்யைரபிபூஜித: பரமயா
பக்த்யா முஹூர்லாலித: |
ய: பூர்வம் கமலேக்ஷணஸ்ய கமலா-
நாதஸ்ய தஸ்யாமரா:
ருக்மிண்யாஸ்ஸததம் விவாஹஸமயே
குர்வந்து தே மங்களம் ||

6. வித்யுத் புஞ்ஜநிபாம்பரஸ்ய விலஸத்-
 க்ரைவேயகஸ்ய ப்ரபோ:
 முக்தாஹாரமஹார்ஹகௌஸ்துபமணி-
 க்ரீவஸ்ய க்ருஷ்ணாத்மந: |
 பூர்ணேந்துப்ரதிமாநநஸ்ய ஸுதராம்
 பூர்ணஸ்ய பக்த்யாமரா:
 ருக்மிண்யாஸ்ஸததம் விவாஹஸமயே
 குர்வந்து தே மங்களம் ||

7. மீனாங்காதிக ஸுந்தரஸ்ஸுரவதூ-
 த்ருக்சாதகாம்போதரோ
 கோபீ மண்டலசண்டபாஸ்கரலஸத்-
 விஷ்ணு: ப்ரிய: பூருஷ: |
 தஸ்யாகண்டஸுகாத்மகஸ்ய விதுஷா-
 மேகாத்மகஸ்ய ப்ரபோ:
 ருக்மிண்யாஸ்ஸததம் விவாஹஸமயே
 குர்வந்து தே மங்களம் ||

8. யே ஸத்யம் ப்ரவதந்தி ஸர்வபுவநே
 யா தர்மசீலாஸ்த்ரிய:
 பாதிவ்ரத்யபராயணாஸ்ஸுரபயோ
 மந்தார முக்யத்ருமா: |
 தே ஸர்வே யதுநாயகஸ்ய மஹதஸ்-
 ஸர்வாத்மகஸ்ய ப்ரபோ:
 ருக்மிண்யாஸ்ஸததம் விவாஹஸமயே
 குர்வந்து தே மங்களம் ||

9. கர்காத்யைர்முனிபிஸ்ஸதாமிதமஹா-
 சீர்வாதசர்மாஞ்சிதோ
 தேவைர்வ்யோம்னிவிமான மத்யநிலயைர்-
 தத்தப்ரஸுனாஞ்ஜலி: |
 ஸந்துஷ்டாமரஸ்மயகாசரித-
 டீரீநாததுஷ்டோஸ்ய வை
 ருக்மிண்யாஸ்ஸததம் விவாஹஸமயே
 குர்வந்து தே மங்களம் ||

(விவாகநேரம் நன்மை அளிக்க வேண்டப்படுதல்).

செ-296-304

- (1) எப்பொழுதும் உண்மையானதும் ஆனந்த வடிவமானதும், தூய்மையானதும், அனைத்திற்கும் மேலானதும், எப்பொழுதும் அனைத்தையும் கண்டு கொண்டு ஸாக்ஷியாக இருப்பதும், எண்ணிப்பார்க்க முடியாத தன்னுடைய மாயாசக்தியால், உலகத்தைத் துலங்கும் படிச் செய்து, உயிர்களின் உள்ளத்தில் நான் என்ற சொல்லிற்கும் அறிவுக்கும் இலக்கானதுமான பிரும்மமே இவ்வுலகைக் காக்க மாயையினால் உலகத்தலைவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என்ற உருவத்தை யடைந்துள்ளது. அத்தகைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கும், ஸ்ரீ ருக்மிணிதேவிக்கும், அவர்களின் திருமணக் காலத்தில் தேவர்கள் அனைவரும் நன்மையைச் செய்யட்டும்.
- (2) கங்கை முதலான புண்ணிய நதிகளும், நன்மை செய்கின்ற கிரகங்களும், கந்தருவர், வித்யாதரர், இந்திரன் முதலான பத்து திக்குக்களின் தலைவர்கள், வஸிஷ்டர் முதலான முனிவர்கள், நாரதர் முதலான தேவரிஷிகள், பார்வதீ முதலிய தேவியர்கள், முதலியவர்களெல்லாம், ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற மச்சத்தை மார்பில் உடையவரும், வானவர்கள் அனைவருக்கும் முந்நிலையில் இருப்பவரும், உலகத்தின் தலைவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கும், ஸ்ரீ ருக்மிணி தேவிக்கும், அவர்களின் திருமணக் காலத்தில், நன்மையைச் செய்யட்டும்.
- (3) கோகுலத்தில், எவறொருவர் கோபியர்களின் இணையற்ற அழகிய பார்வையால் பூஜிக்கப்பட்டாரோ, கோபர்களாலும், பசுக்களாலும், அநேக மாமுனிவர்களாலும், தங்கள் உள்ளத்தாமரையில் வைத்து வழிபடப்பட்டாரோ, எவர் மாயையால் மனித உருவெடுத்திருப்பவரோ, அத்தகைய ஸ்ரீ கிருஷ்ண

ருக்கும், ஸ்ரீ ருக்மிணிதேவிக்கும், மருத் என்ற ஏழு தேவர் கூட்டங்களும், வாலகில்யர் முதலிய தேவர்களும், அவர்களின் திருமணக் காலத்தில் நன்மையைச் செய்யட்டும்.

- (4) உலகத்திற்குக் கேஷமத்தைச் செய்யும், பிரம்ம தேவன், விஷ்ணு, பரமசிவன், வேதங்களின் கூட்டம், ஸரஸ்வதீ, லக்ஷ்மீ, பன்னிரண்டு ஆதித்தியர்கள், எட்டு வஸுக்கள், மஹாகணபதி முதலான கண தேவதைகள், பதினோரு ருத்திரர்கள், இவர்களனைவரும், கார்மேகம் போன்ற திருமேனியை உடையவரும், மாயாவியுமான ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கும், ஸ்ரீ ருக்மிணி தேவிக்கும், அவர்களின் திருமணக் காலத்தில் நன்மையைச் செய்யட்டும்.
- (5) தான் இசைக்கும் இனிமையான புல்லாங்குழல் ஒலியால் ஸுநந்தர் முதலான அடியார்களை இன்புற்றிருக்கச் செய்தவர், குற்றமற்றவர், மிகப்பெரியவர், நந்த கோபர் முதலானவர்களால் மிகவும் பக்தியுடன் முன்பு வழி படப்பட்டவர், கொண்டாடப்பட்டவர், தாமரைக்கண்ணன், லக்ஷ்மீதேவியின் தலைவர், அத்கைய ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கும், ஸ்ரீ ருக்மிணிதேவிக்கும், அவர்களின் திருமணக் காலத்தில் நன்மையைச் செய்யட்டும்.
- (6) மின்னல் கூட்டம் போல ஒளி மிகுந்த மஞ்சள் பட்டை உடுத்தியிருப்பவர், கழுத்தில் அட்டிகையை அணிந்திருப்பவர், நல்முத்துமாலை, விலைமதிக்க முடியாத கௌஸ்துபம் என்ற இரத்தினம், இவற்றை கழுத்தில் அணிந்திருப்பவர், பூர்ணிமாசந்திரன் போன்ற குளிர்ந்த ஒளி மிக்க திருமுகத்தையுடையவர், உலகத்தலைவர், என்றும், எங்கும், எல்லாமாக நிறைந்திருப்பவர், அத்தகைய கிருஷ்ண வடிவமுடையவருக்கும், ஸ்ரீ ருக்மிணிதேவிக்கும், அவர்களின்

திருமணக் காலத்தில் தேவர்கள் மிக்க பக்தியுடன், நன்மையைச் செய்யட்டும்.

- (7) மீன் கொடியையுடைய மன்மதனை விட அதிக அழகு வாய்ந்தவர், தேவமாதர்களின் விழிகளாகிற சாதகப் பறவைகளுக்கு நீரைப் பொழியும் மேகமாக இருப்பவர், கோபியர் கூட்டத்தில் ஒளிமிக்க கதிரவன் போன்றவர், எங்கும் நிறைந்திருப்பவர், அனைவருடைய அன்பிற்கும் இலக்கானவர், புரீதத் என்ற நாபியில் இருப்பவர், பூரண பேரானந்த வடிவமாக இருப்பவர், பிறும்ம ஞானிகளால் இரண்டற்ற பரம்பொருளாக அனுபவிக்கப் பட்டவர், எல்லாச் செல்வமும் நிறைந்தவர், அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கும், ஸ்ரீருக்மிணி தேவிக்கும், திருமணக் காலத்தில் (யாவரும்) நன்மையைச் செய்யட்டும்.
- (8) உலகங்கள் அனைத்திலும், எவர்கள் உண்மையே பேசுகின்றனரோ, எந்தப் பெண்கள் அறவழி வழுவாமல் நடக்கின்றனரோ, எவர்கள் தங்களுடைய கற்பை காப்பாற்றிக் கொள்வதில், விழிப்புடன் இருக்கின்றனரோ, அத்தகையவர்களும், தேவலோகத்து மந்தாரம் முதலிய கற்பகமரங்களும், காமதேனு முதலிய பசுக்களும், இவர்கள் அனைவரும் யதுவம்சத்திற்கு வழிகாட்டியும், அனைவருக்கும் தலைவரும், சிறந்த பெருமை வாய்ந்தவரும் ஆகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கும் ஸ்ரீருக்மிணிதேவிக்கும், திருமணக் காலத்தில் நன்மையைச் செய்யட்டும்.
- (9) அருள் புரியும் சக்தி வாய்ந்த கர்கர் முதலான மாமுனிவர்களால் எப்பொழுதும் செய்யப்படுகிற எண்ணிறந்த ஆசீர் வசனங்களால் சுகத்தை அடைந்திருப்பவர், வானவீதியில் விமானங்களில் வீற்றிருக்கும் வானவர்கள் கைகளால் அன்புடன் அளிக்கும் மலர்களுடன் கூடியவர், மகிழ்ச்சியுற்ற

தேவர்களால் முழங்கப்படும் பேரீ வாத்யங்களின் ஒலியைக் கேட்டு இன்புற்றிருப்பவர், அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கும் ஸ்ரீருக்மிணிதேவிக்கும், அவர்களின் திருமணக் காலத்தில் (அனைத்துப் பெரியவர்களும்) நன்மையைச் செய்யட்டும்.

விளக்கம் : லக்ஷாஷ்டகம் என்ற சொல்லால் எட்டு என்ற எண்ணிக்கை குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ருக்மிण्याஸ்சதத் விவாஹசமயே குர்வந்து தீ மங்கம் -என்று ஒன்பது செய்யுட்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது இதே போல சங்கரபகவத்பாதர்களால் இயற்றப் பெற்ற தக்ஷிணாமூர்த்தி அஷ்டகம் - எட்டு - என்பதில், ஒன்பது முறை நம இம் ஶ்ரீதக்ஷிணாமூர்தயே என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

गीतं ॥114॥

कापि - शापु ॥

प ॥ अवलोकय भैष्मीवदनं कृष्ण
भुवनसुन्दरमिह भूशशिनम् ॥

नवनीतप्रियवरवदनं भैष्मि
भवतारकमतिशोभनम्
कल्याणं तव भवतु सदा
कनकाम्बरकनकाभे रुक्मिणि ॥1॥

॥ अवलोकय ॥

संकल्पं कुरु कंसरिपो जय
सत्यं प्रति धर्माचरणम्
पङ्केरुहनयनामरनरपति
परिषदि भैष्म्या सह कृष्ण ॥2॥

॥ अवलोकय ॥

भूमध्यं परिसंमृज्याच्युत
भूषय भैष्मीवदनमिह

कामं युगविनिहितकनकांबुभिः
स्नपय हरे भैष्मीमधुना ॥3॥

॥ अवलोकय ॥

नव्यसुन्दरपरिधानेनानघ
देवीमधुनाच्छादय भो
दिव्यकनकमणिमङ्गलसुत्रम्
देवीकण्ठेऽथ बधान ॥4॥

॥ अवलोकय ॥

द्वारवती नगरी तव सुखदा
धीर हरे रमया भवतु
कारणजगतामसुरविदारण
नारायणतीर्थादरण ॥5॥

॥ अवलोकय ॥

கீதம்-114

காபி—சாபு

- ப. அவலோகய பைஷ்மீவதனம் க்ருஷ்ண
புவனஸுந்தரமிஹ பூசசினம் ||
1. நவநீதப்ரியவரவதனம் பைஷ்மி
பவதாரகமதிசோபனம்
கல்யாணம் தவ பவது ஸதா
கனகாம்பரகனகாபே ருக்மிணி || (அவலோகய)
2. ஸங்கல்பம் குரு கம்ஸரிபோ ஜய
ஸத்யம் ப்ரதி தர்மாசரணம்
பங்கேருஹநயநாமரநரபதி—
பரிஷதி பைஷ்யா ஸஹ க்ருஷ்ண || (அவலோகய)
3. ப்ரமத்யம் பரிஸம்ம்ருஜ்யாச்யுத
பூஷ்ய பைஷ்மீவதனமிஹ
காமம் யுகவிநிஹிதகனகாம்புபி:
ஸ்நபய ஹரே பைஷ்மீமதுநா || (அவலோகய)
4. நவ்யஸுந்தரபரிதாநேநாநக
தேவீமதுநாச்சாதய போ

திவ்யகநகமணிமங்களஸூத்ரம்

தேவீகண்டேசுத பதான ||

(அவலோகய)

5. த்வாரவதீ நகரீ தவ ஸுகதா
தீர ஹரே ரமயா பவது
காரணஜகதாமஸூரவிதாரண
நாராயணதீர்த்தாதரண ||

(அவலோகய)

கீர்த்தனம்-114

- ப. ஹே, கிருஷ்ணா, இம்ண்ணுலகில் சந்திரனாகவே இருப்பதும், உலகிலேயே நிகரற்ற அழகு வாய்ந்தது மான இங்கு உன் முன் இருக்கும் ஸ்ரீருக்மிணி தேவியின் திருமுகத்தை (இந்த மந்திரத்தைக் கூறிக் கொண்டு) காண்பாயாக.
1. பொன்னிறமான பட்டாடை அணிந்து பொன் போன்ற மேனியை உடையவளே, பீஷ்ம மகாராஜாவின் புதல்வியே, ஹே, ருக்மிணி, மிகச் சிறந்த அழகு வாய்ந்ததும், ஸம்ஸார துன்பத்தை ஒழிப்பதுமான வெண்ணெய் தின்பதில் மிக்க ஆவல் கொண்ட கண்ணனுடைய திருமுகத்தைக் (காண்பாயாக). எப்பொழுதும் உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.
2. ஹே, தாமரைக்கண்ணா, கம்ஸனை அழித்தவரே, கிருஷ்ணா! தேவர்கள், அரசர்கள் நிறைந்த இந்த சபையில் ருக்மிணிதேவியுடன், நிலையான அறவழியில் நடப்பதற்கு வேண்டி, (அக்னி, அந்தணர்கள், தேவர்கள், பெரியவர்கள் முன்னிலையில்) திடமான ஸங்கல்பத்தை (தீர்மானத்தை) செய்வாயாக. வெற்றியுடன் விளங்குவாயாக.
3. துன்பத்தையும், பாவத்தையும் அகற்றுபவரே, தன்னை வழிபடும் அடியார்களை கைவிடாமல் காப்பாற்றுபவரே! இங்கே, இப்பொழுது ருக்மிணி

யின் புருவங்களின் நடுவே (மந்திரத்தைக் கூறிக் கொண்டு தர்பையினால்) துடைப்பாயாக. நுகத்தடியில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தங்கத்துடன் சேர்ந்த, புனித நீரால் நீராட்டி வைப்பாயாக. ருக்மிணியின் திருமுகத்தை அணிகளால் அழகு படுத்துவாயாக.

4. குற்றமற்றவரே, இப்பொழுது, ருக்மிணீ தேவியை புதிய அழகிய பட்டாடையை உடுத்திக் கொள்ளச் செய்வாயாக. பிறகு, ஒளிமிகுந்ததும், தங்கமணிகளை யுடையதுமான மங்கள ஸுத்திரத்தை ருக்மிணீ தேவியின் கழுத்தில் கட்டுவாயாக.
5. உலகமனைத்திற்கும் காரணமாக இருப்பவரே, உலகிற்கு தீங்கிழைக்கும் அஸுரர்களை அழிப்பவரே, அடியார்களின் துன்பத்தையும், பாவத்தையும் அழிப்பவரே, ஒரு பொழுதும் கலக்கமடையாத திடமான உள்ளம் படைத்தவரே, ஹே, கிருஷ்ணா, நாராயணதீர்த்தரிடம் மிக்க அன்பு கொண்டவரே, ஸ்ரீருக்மிணீதேவியுடன் கூடிய தங்களுக்கு துவாரகா பட்டணம் இன்பத்தைத் தருவதாக இருக்கட்டும்.

குறிப்பு : ஆபஸ்தம்ப முனிவர் விவாக ஸமயத்தில் வரன் மந்திரத்தைக் கூறி தெய்வங்களைப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டு மணப்பெண்ணைப் பார்க்க வேண்டும், மந்திரத்தைக் கூறி தர்ப்பத்தினால் மணப்பெண்ணின் புருவத்தின் நடுவே துடைத்து அந்த தர்ப்பத்தை பின்னால் எறிந்து விடவேண்டும், மணப் பெண்ணின் தலையில் நுகத்தடியை வைத்து அதன் வலது துவாரத்தில் தர்ப்பத்தைச் சுற்றி வைத்து ஸுவர்ணத்தையும் வைத்து அதனில் நீரை ஊற்றி மந்திரத்தைச் சொல்லி ஸ்நானம் செய்விக்க வேண்டும், மந்திரத்தைக் கூறி புத்தாடையை உடுத்த வேண்டும், பிறகு மங்கள ஸுத்திரத்தை கழுத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார். அந்த முறையை ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தர் நன்கு வருணித்திருக்கிறார்.

ஶ்லோ ॥

भैष्याः पाणिसरोरुहाञ्जलिगता रक्तास्तु मुक्तास्थिताः
 या मुक्ता गळितानुरागविमलाः कृष्णोत्तमाङ्गाश्रयाः ।
 यातास्तस्य यद्ब्रह्मस्य परमं साम्यं विशुद्धात्मना
 ताः कुर्वन्त्वभितश्शुभानि सततं श्रीकृष्णवैवाहिकाः ॥305॥

ச்லோ-305

பைஷ்யம்யா: பாணிஸரோருஹாஞ்ஜலிகதா ரக்தாஸ்து
 முக்தாஸஸ்திதா:
 யா முக்தா களிதாநூராகவிமலா: க்ருஷ்ணோத்த- மாங்காசர்யா: |
 யாதாஸ்தஸ்ய யதூத்வஹஸ்ய பரமம் ஸாம்யம் விசுத்தாத்மனா
 தா: குர்வந்த்வபிதச்சபாநி ஸததம் ஸ்ரீகிருஷ்ணவை-வாஹிகா: ||

செ-305

பீஷ்யம் மகாராஜாவின் மகளான ஸ்ரீருக்மிணீ தேவியின் செந்தாமரை போன்ற சிவந்த கைகளைக் குவித்த உள்ளங்கைகளில் வெண்ணிறமான நல்முத்துக்களை நிரப்பினார்கள். முத்துக்கள் அனைத்தும் செந்நிறமாயின. நிகரற்ற தனது அன்பினால் அம்முத்துக்களை தூய்மைப்படுத்தி அவற்றை ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவின் தலையில் வருஷித்தாள். ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவின் உடலுடன் சேர்ந்த அந்த தூய்மையான முத்துக்கள், ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் நிறத்தை ஒத்த நிறத்தையே அடைந்தன. அவை ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவின் இரண்டறக் கலந்து விட்டன. ஸ்ரீகிருஷ்ண விவாஹத்தில் ஸ்ரீருக்மிணியால் வருஷிக்கப்பட்ட அந்த பெருமை வாய்ந்த முத்துக்கள், எங்கும், எப்பொழுதும், எல்லோருக்கும் எல்லா நன்மைகளையும் அளிக்கட்டும்.

குறிப்பு : திருமண சமயத்தில் மணமகனுக்கு மணமகள் நல்முத்துக்களால் அபிஷேகம் செய்வது ஆந்திரர்களுடைய ஆசாரமாகும். அதை அனுசரித்து ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த

ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ ருக்மிணீ விவாஹத்தில் அதை வருணித்திருக்கிறார்.

अथ मङ्गलाचरणम् ॥

गीतं ॥115॥

पन्तुवराळि - शापु ॥

प ॥ शोभनं मे शोभनम् ॥

अनु ॥ कल्याणगोपालम् करुणालवालम्
माल्यालंकृतमीडे मदनगोपालम् ॥ ॥ शोभनं ॥

अमरनारीगीतं आगमविदितम्
अमितभागयोपेतं आश्रयेऽनन्तम् ॥1॥ ॥ शोभनं ॥

सकलजगत्कारणं सत्यकामादिगुणम्
भृत्यसंरक्षणं बन्धमोक्षणम् ॥2॥ ॥ शोभनं ॥

मुरळीसरळगानं मुनिवृन्दाधीनम्
शरणागतपालनं शरदिन्दुवदनम् ॥3॥ ॥ शोभनं ॥

भवतिमिरघनभानुं भक्तकामधेनुम्
शिवनारायणतीर्थं शीघ्रवरदानम् ॥4॥ ॥ शोभनं ॥

அத மங்களாசரணம் ॥

கீதம்-115

பந்துவராளி—சாபு

ப. சோபனம் மே சோபனம் ॥

அனு. கல்யாணகோபாலம் கருணாலவாலம்
மால்யாலங்க்ருதமீடே மதனகோபாலம் ॥ (சோபனம்)

1. அமரநாரீகீதம் ஆகமவிதிதம்
அமிதபாக்யோபேதம் ஆசிரயேநந்தம் ॥ (சோபனம்)

2. ஸகலஜகத்காரணம் ஸத்யகாமாதிகுணம்
ப்ருத்யஸம்ரசஷணம் பந்தமோக்ஷணம் || (சோபனம்)
 3. முரளிஸரளகானம் முனிப்ருந்தாதீனம்
சரணாகதபாலனம் சரதிந்துவதனம் || (சோபனம்)
 4. பவதிமிரகனபானும் பக்தகாமதேனும்
சிவநாராயணதீர்த்தசீக்ரவரதானம் || (சோபனம்)
- பிறகு மங்களம் கூறுவது.

கீர்த்தனம்-115

- ப. தயைக்கு இருப்பிடமானவர். அழகு வாய்ந்த அனு. கோபாலர், மலர் மாலைகளால் அழகு செய்யப் பட்டவர், அத்தகைய கல்யாண கோலத்தில் இருக்கும் கோபாலரை துதிக்கிறேன். எனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.
1. தேவலோகத்து மங்கையரால் புகழ்ந்து பாடப் பட்டவர், மறைகளால் அறியப்பட்டவர், எண்ணிறந்த மேன்மைகள் நிறைந்தவர், எங்கும் எப்பொழுதும் எல்லாமாக இருப்பவர்; அத்தகைய கோபாலனை புகலிடமாக அடைகிறேன்.
 2. எல்லா உலகங்களுக்கும் காரணமானவர், ஸத்யகாமன் முதலிய குணங்கள் நிறைந்தவர், அடியார்களை நன்கு காப்பவர், (மோக்ஷத்தை விரும்பும் மகான்களை) ஸம்ஸாரத் தளையிலிருந்து காப்பவர்;
 3. சிரமமின்றியே புல்லாங்குழலை இசைப்பவர், முனிவர்களுடைய கூட்டத்தில் காணப்பட்டவர், தஞ்சம் என்று வந்தடைந்த அடியார்களை ஆதரவுடன் காப்பவர், சரத்கால சந்திரன் போன்று அழகு வாய்ந்த முகத்தை யுடையவர்.
 4. ஸம்ஸாரமாகிற கும்மிருட்டிற்கு கதிரவனாக இருப்பவர், தன்னை வழிபடும் அடியார்களுக்கு விரும்பியவற்றை அளிப்பதில் தேவலோகத்து

காமதேனுவாக இருப்பவர், ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தருக்கு, தாமதமின்றியே அவர் விரும்பியதை அளித்தவர். (அத்தகைய கல்யாண கோபாலனை புகலிடமாக அடைகிறேன். எனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்).

गीतं ॥116॥

धवलं - शङ्कराभरणं - आदि ॥

प ॥ शोभनं मे शोभनम् ॥

जय जय बालगोपाल जय जय मदनगोपाल
जय जय विजयगोपाल जय जय कल्याणगोपाल ॥ शोभनं ॥

परमपुरुष जगदीश भक्तजनभवभयविनाश
निरुपमगुणरत्नकोश नित्यनिर्मलकीर्तिपूरिताश ॥ शोभनं ॥

ब्रह्मादिसुरवन्द्यपाद भवबन्धहृदयग्रन्थिभेद
ब्रह्मण्यदेव धृतवेद बलभद्रावरज भक्तवरद ॥ शोभनं ॥

सुरवधूपरिगीतविभव भक्तसुखकर परिपूर्णभाव
नरनारीकृतबहुसेव शिवनारायणतीर्थदेव ॥ ॥ शोभनं ॥

கீதம்-116

தவளம்—சங்கராபரணம்—ஆதி

- ப. சோபனம் மே சோபனம் ॥
1. ஜய ஜய பாலகோபால ஜய ஜய மதனகோபால
ஜய ஜய விஜயகோபால ஜய ஜய கல்யாண கோபால ॥(சோ)
 2. பரமபுருஷ ஜகதீச பக்தஜனபவபயவிநாச
நிருபமகுணரத்னகோச நித்யநிர்மலகீர்த்தி பூரிதாச ॥ (சோ)
 3. ப்ரும்ஹாதிஸுரவந்த்யபாத பலபந்தஹ்ருதயக்ரந்திபேத
ப்ரஹ்மண்யதேவ த்ருதவேத பலபத்ராவரஜ பக்தவரத ॥(சோ)

4. ஸுரவதூபரிகீதவிபவ பக்தஸுககர பரிபூர்ணபாவ
நரநாரீக்ருதபஹுஸேவ சிவநாராயணதீர்த்ததேவ || (சோ)

கீர்த்தனம்-116

- ப. எனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.
1. குழந்தை வடிவனான கோபாலனே! நீ வெற்றியுடன் விளங்குவாயாக! மன்மதனை ஒத்த அழகுடைய கோபாலனே! நீ வெற்றியுடன் விளங்குவாயாக! விஜய கோபாலனே! நீ வெற்றியுடன் விளங்குவாயாக! கல்யாண கோபாலனே! நீ வெற்றியுடன் விளங்குவாயாக!
 2. உலகத்தில் எங்கும் நிறைந்திருப்பினும் ஒருவித கேடுபாடுகளையும் அடையாதிருக்கும் மகா புருஷனே! உலகத்தின் இணையற்ற ஒரே தலைவனே! தன்னை வழிபடும் அடியார்களின் ஸம்ஸார பயத்தை ஒழிப்பவனே! இணையற்ற இரத்தினங்கள் போன்ற கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவனே! பாரில் எத்திசையிலும், எந்நேரமும் மாசற்ற புகழையுடையவனே, (எனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.)
 3. பிரும்மதேவன் முதலான வானவர்களால் வணங்கத்தக்க திருவடிகளையுடையவனே! ஸம்ஸாரத் தளைக்குக் காரணமானதும், அஞ்ஞானத்தால் தோன்றியதுமான ஆத்மாவிற்கும், அநாத்மாவிற்கும் உள்ள சேர்க்கையை அகற்றுபவனே, அறவழி நடக்கும் அந்தணர்களிடம் அன்பு கொண்ட தேவனே! வேதங்களைத் தூக்கிக் காப்பாற்றியவனே! பலராமனின் தம்பியாகத் தோன்றியவனே! அடியார்கள் விரும்பியதை அளிப்பவனே! (எனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்).
 4. தேவலோகத்து மங்கையர்களால் நன்கு புகழ்ந்து பாடப்பட்ட பெருமையை உடையவனே! அடியார்

களை இன்புற்றிருக்கச் செய்பவனே! இவ்வுலகில் ஆண்களாலும், பெண்களாலும் அன்புடன் வழிபடப் பட்டவனே! எங்கும் நிறைந்தவனே! நாராயண தீர்த்தரின் தெய்வமாக இருப்பவனே, (எனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்).

आचार्योपदेशः ॥

श्लो ॥

ब्रह्मग्रन्थिं विधायाग्निं प्रतिष्ठापय केशव ।

कृत्वा सप्तपदं कर्म प्रधानं होममाचर ॥306॥

लाजहोमं ततः कृत्वा प्रावेशं होममाचर ।

गन्धर्वपूजां कृत्वाथ स्थालीपाकं समाचर ॥307॥

भुक्त्वाथ बन्धुभिस्साकं भक्ष्यं पायसमुत्तमम् ।

शेषहोमं ततः कृत्वा ततो नागबलिं कुरु ॥308॥

दिव्यशाय्यां समारूढो रुक्मिण्या रमया सह ।

भुङ्क्वाखण्डसुखं सत्यं भूमाख्यं कृष्ण केवलम् ॥309॥

ஆசார்யோபதேச: ॥

சீலோ-306-309

ப்ரம்ஹக்ரந்திம் விதாயாக்நிம் ப்ரதிஷ்டாபய கேசவ |
க்ருத்வா ஸப்தபதம் கர்ம ப்ரதானம் ஹோமமாசர ॥

லாஜஹோமம் தத: க்ருத்வா ப்ராவேசம் ஹோமமாசர |
கந்தர்வபூஜாம் க்ருத்வாத ஸ்தாலீபாகம் ஸமாசர ॥

புக்த்வாத பந்துபிஸ்ஸாகம் பக்ஷ்யம் பாயஸமுத்தமம் |
சேஷஹோமம் தத: க்ருத்வா ததோ நாகபலிம் கரு ॥

திவ்யசய்யாம் ஸமாருடோ ருக்மிண்யா ரமயா ஸஹ |
புங்க்ஷ்வாகண்டஸுகம் ஸத்யம் பூமாக்யம் க்ருஷ்ண கேவலம் ॥

குலகுருவான கர்காசாரியர் (விவாஹ மங்கள காரியங்களை முறைப்படி செய்யும்படி ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கு), உபதேசிக்கிறார்.

செ-306-309

ஹே, கேசவ, பிரும்மக்ரந்தி என்ற மஞ்சள் சரடை (ஐந்து அந்தண தம்பதிகளை வலம் வந்து, அதனை மண மகளின் கரத்தில்) கட்டுவாயாக. பிறகு ஹோம அக்னியை (வேதியில் ஜ்வலிக்கும்படி) பிரதிஷ்டை செய். பிறகு ஸப்தபதி (அக்னிக்கு வடக்கு திக்கில் வரன், மணப் பெண்ணின் வலது காலைப்பிடித்து ஏழு அடிகள் வடக்கிலோ, கிழக்கிலோ நடக்கும் படிச் செய்வது) என்ற காரியத்தை செய். அதன் பிறகு முக்கியமான ஹோமத்தைச் செய். பிறகு, உனது விடுதிக்குச் சென்று, ப்ரவேச ஹோமம் செய். கந்தர்வபூஜை செய்து விட்டு, ஸ்தாலீபாகத்தைச் செய்து முடி. பின்னர், சிறந்த பக்ஷணங்கள், நேர்த்தியான பாயஸம் இவைகளோடு, உறவினர்களுடன் கூட உணவை எடுத்துக் கொள். அதன் பின்னர் சேஷ ஹோமத்தையும், அதைத் தொடர்ந்து நாகபலி என்ற காரியத்தையும் செய்து முடிப்பாயாக.

பிறகு, மிகவும் அழகுற அலங்கரிக்கப்பட்ட படுக்கையில் ஸ்ரீருக்மிணீதேவியின் வடிவத்திலிருக்கும் திருமகளுடன் சயனம் செய்து, உண்மையான, பரிபூரணமான, பிரும்மானந்தத்தை அனுபவிப்பாயாக.

गीतं ॥117॥

मध्यमावती - आदि ॥

ब्रह्मग्रन्धिं कुरु कृष्ण त्वं
परिहर मायाकृतबन्धम्

ब्रह्मसभायामिह वैवाहिक-
पावकमथ संस्थापय भो ॥1॥

कल्याणं तव भवतु सदा गुप्तपदस्त्वं
तव मायाकृतसप्तपदाख्यं कुरु
कर्म कृतं तत्र प्रधानहोमं
कृष्ण कुरु त्वं कृतकृत्य ॥2॥

लाजहोममथ कुरु कृष्ण त्वं
लक्षणलक्षितमिह लक्ष्म्या
श्रीजानेऽथ प्रवेशहोमम्
श्रेयस्करमाचर कृष्ण ॥3॥

गन्धर्वं संपूज्य च विधिना
गरुडध्वज केशव कृष्ण
कुरु विधिना स्थालीपाकाख्यं
कर्म च करुणारसजलधे ॥4॥

इष्टतमं पायसमतिमृष्टम्
पिष्टकमतिसन्तुष्टमनाः
इष्टजनैस्सह भुंक्त्व यथेष्टम्
तुष्टिं पुष्टिं कुरु जगताम् ॥5॥

शेषे शय लीलामयविग्रह
शेषभवनमिह कुरु कृष्ण
दोषरहित कुरु नागबलिं भुवि
भूषय भैष्मीमिह भूमन् ॥6॥

लक्षणशय्यामधिरूढस्त्वं
रमया सह लक्ष्मीजाने

अक्षयसुखमनुभव निगमान्तैः
लक्षणया बोधितममलम् ॥7॥

श्रीकल्याणगोपालककृपया
रुक्मिण्याः कल्याणमिदम्
श्रीकरमिह नारायणतीर्थ-
प्रघटितमिति यतिवरसुखदम् ॥8॥

கீதம்-117

மத்யமாவதீ—ஆதி

1. ப்ரஹ்மக்ரந்திம் குரு க்ருஷ்ண த்வம்
பரிஹர மாயாக்ருதபந்தம்
ப்ரம்ஹஸபாயாமிஹ வைவாஹிக-
பாவகமத ஸம்ஸ்தாபய போ ||
2. கல்யாணம் தவ பவது ஸதா குப்தபதஸ்த்வம்
தவ மாயாக்ருதஸப்தபதாக்யம் குரு
கர்ம் க்லுப்தம் தத்ர ப்ரதானஹோமம்
க்ருஷ்ண குரு த்வம் க்ருதக்ருத்ய ||
3. லாஜஹோமமத குரு க்ருஷ்ண த்வம்
லக்ஷணலக்ஷிதமிஹ லக்ஷ்யா
ஸ்ரீஜானேஸத ப்ரவேசஹோமம்
ச்ரேயஸ்கரமாசர க்ருஷ்ண ||
4. கந்தர்வம் ஸம்பூஜ்ய ச விதினா
கருடத்வஜ கேசவ க்ருஷ்ண
குரு விதினா ஸ்தாலீபாகாக்யம்
கர்ம் ச கருணாரஸஜலதே ||
5. இஷ்டதமம் பாயஸமதிம்ருஷ்டம்
பிஷ்டகமதிஸந்துஷ்டமநா:
இஷ்டஜனைஸ்ஸஹ புங்க்ஷவ யதேஷ்டம்
துஷ்டம் புஷ்டம் குரு ஜகதாம் ||
6. சேஷே சய லீலாமயவிக்ரஹ
சேஷபவனமிஹ குரு க்ருஷ்ண

- தோஷரஹித குரு நாகபலிம் புவி
பூஷய பைஷ்மீஹ பூமன் ||
7. லக்ஷணசம்யாமதிருடஸ்தவம்
ரமயா ஸஹ லக்ஷ்மீஜானே
அக்ஷயஸுகமனுபவ நிகமாந்தை:
லக்ஷணயா போதிதமமலம் ||
8. ஸ்ரீகல்யாணகோபாலகக்ருபயா
ருக்மிண்யா: கல்யாணமிதம்
ஸ்ரீகரமிஹ நாராயணதீர்த்த-
ப்ரகடிதமிதி யதிவரஸுகதம் ||

கீர்த்தனம்-117

1. ஹே, கிருஷ்ணா, பிறும்மக்ரந்தி என்ற மஞ்சள் சரடை முடிந்துவிடு. மாயையால் ஏற்பட்ட ஸம்ஸாரத் தளையை அவிழ்த்துவிடு, ஹே, கிருஷ்ணா, இந்த கல்யாண மண்டபத்தில் விவாஹத்திற்குரிய அக்னியை நன்கு பிரதிஷ்டை செய்.
2. ஹே, கிருஷ்ணா, புண்ணியம் செய்யாதவர்களுக்கு காணமுடியாத திருவடியை உடையவனான உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். உனது மாயையால் தோன்றிய ஸப்தபதி என்ற காரியத்தைச் செய். செய்ய வேண்டியதனைத்தையும் செய்தவனே, விவாகத்தில் முக்கியமான விதிக்கப்பட்டுள்ள ஹோமத்தைச் செய்.
3. ஹே, கிருஷ்ணா, நீ திருமகளுடன் சேர்ந்து அற நூல் களில் கூறிய இலக்கணத்துடன் லாஜஹோமத்தைச் செய். லக்ஷ்மீதேவியின் மணாளனே, சிறந்த நலனைத் தரும் ப்ரவேச ஹோமத்தையும் அனுஷ்டிப்பாயாக.
4. கருடனைக் கொடியில் கொண்டவனே, கேசவ கிருஷ்ணா! முறைப்படி கந்தர்வனை வழிபடு, தயைக்குக் கடலாக இருப்பவனே, பின்னர், ஸ்தாலீ பாகம் என்ற காரியத்தையும் முறைப்படி செய்.

5. ஹே, கிருஷ்ணா, உனக்கு மிக்க இன்பமளிக்கும் பாய ஸத்தையும், பக்ஷணங்களையும், உறவினர்களுடன் கூட மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் விருப்பம் போல் உண்பாயாக. உலகங்கள் அனைத்தையும் மகிழ்ச்சியுள்ளவை யாகவும், வலிமையுள்ளவையாகவும் செய்.
6. ஹே, கிருஷ்ணா, அரவரசன் மீது படுத்திருப்பவனே இவ்வுலகத்தை இன்பக்கடலில் மூழ்க்கும் பல கேளிக்கைகள் புரியும் திருமேனியனே! இந்த துவாரகையிலும் ஆதி சேஷனாகிற படுக்கையுடன் கூடிய படுக்கையை ஏற்படுத்து, குற்றமற்றவனே, நாகபலி என்ற காரியத்தை இவ்வுலகில் செய். எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஆனந்த வடிவனே, ஸ்ரீருக்மிணீ தேவியை இங்கு உயர்ந்த அணிகளால் அலங்கரிப்பாயாக.
7. மஹாலக்ஷ்மியின் கணவனே, படுக்கையரையின் இலக்கணத்துடன் கூடிய அழகிய படுக்கையரையில் இருக்கும் படுக்கை மீது மகாலக்ஷ்மியுடன் இருந்துக் கொண்டு வேதாந்தங்களால் (லக்ஷணாவிருத்தியால்) மறை பொருளாகக் கூறப்பட்டதும், மாசற்றதுமான நிலையான பேரின்பத்தை அனுபவிப்பாயாக.
8. மேன்மை தங்கிய கல்யாண கோபாலனுடைய தயையால், எல்லாச் செல்வங்களையும் அளிக்கின்ற இந்த ஸ்ரீருக்மிணீதேவியின் கல்யாண வரலாறு, ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தஸ்வாமிகளால் பாட்டு வடிவத்தில் வடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (இதை இடையறாது சிந்தனை செய்கின்ற) பரமஹம்ஸ ஸன்யாசிகளுக்கும் இது பேரின்பத்தை அளிப்பதாகும்.

குறிப்பு:- (1) ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தர் ஆந்திரர்களின் ஆசாரப்படி, (1) லக்ஷணஷ்டகம், (2) மணமகள் மணமகனுக்கு முத்துக்களால் அபிஷேகம் செய்வது, (3) பிறும்மக்ரந்தி, (4) நாகபலி ஆகிய நான்கு காரியங்களை விவரித்திருக்கிறார்.

(2) துஷ்டி துஷ்டி கुरु ஜகதா என்ற சொற்றொடரால், “கண்ணன் உணவை உட்கொள்வது, உலகமனைத்திற்கும் திருப்தியையும், வலிமையும் அளிக்கிறது” என்பது பகவத்கீதையில் கூறியிருப்பதையும், பாரதத்தில் திரௌபதியிடமிருந்து சிறிய கிரைத்துணுக்கை கண்ணன் உட்கொண்டு ஆயிரக்கணக்கான சிஷ்யர்களுடன் வந்த துர்வாச மகரிஷிக்கு திருப்தியை அளித்தார் என்பதையும் நினைவுபடுத்துகிறது.

மேலும் பாகவதம் 10-வது ஸ்கந்தத்தில் குசேலோபாக்யானத்தில், கண்ணனுக்கு குசேலர் அவலை அளித்தவுடன், கண்ணன் “நண்பா நீ கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த அவல் எனக்கு மிகவும் பிடித்த பொருள். இது என்னையும் இந்த உலகத்தையும் திருப்தியடையும்படிச் செய்கின்றது” என்று கூறியதும் நினைவிற்கு வருகிறது.

(3) அஹ்யஸுக் அநுமவ, ஸ்ரீகர்ஷ்ணஸுக் (செ-309), விஐகிதமானுஷமதர்ஷ்ணா கர்ஷ்ணிகவஹ்ரர்ஷ்ணா (சூர்-32) என்ற சொற்றொடர்களால் வேதாந்தங்களால் கூறப்படும் ஜீவாத்மாவும், பரமாத்மாவும் இரண்டறக் கலந்து, வேறுபாடு அகன்றதன் மூலம் ஏற்படும் பேராணந்தத்தை ஸ்ரீகிருஷ்ணனை மணந்து ஸ்ரீருக்மிணீ அடைந்தாள் என்பதை அறிவுறுத்துகிறார்.

ஶ்லோ ॥

आचार्यवचनात्सर्वमकरोद्युनन्दनः ।

वाचामगोचरात्मापि वासुदेवस्वमायया ॥310॥

भैष्मी जांबवती भामा सत्या भद्रा च लक्ष्मणा ।

काळिन्दी मित्रविन्दा च महिष्यस्त्वष्टधा हरेः ॥311॥

द्वारकानगरीमध्ये सहस्रस्तंभमण्डपे ।

रत्नसिंहासनारूढं सकळत्रं जगुस्सुराः ॥312॥

ச்லோ-310-312

ஆசார்யவசனாத் ஸர்வமகரோத்ய துநந்தன: |

வாசாமகோசராத்மாபி வாஸுதேவஸ்வமாயயா ॥

பைஷ்மீ ஜாம்பவதீ பாமா ஸத்யா பத்ரா ச லக்ஷ்மணா |
காளிந்தீ மித்ரவிந்தா ச மஹிஷ்யஸ்த்வஷ்டதா ஹரே: ||

த்வாரகாநகரீ மத்யே ஸஹஸ்ரஸ்தம்பமண்டபே |
ரத்ன ஸிம்ஹாஸனாருடம் ஸகளத்ரம் ஜகுஸ்ஸுரா: ||

செ-310-312

சொற்களால் கூற முடியாத பெருமை வாய்ந்தவராக இருப்பினும் (यतो वाचो निवर्धन्ते अप्राप्य. नमसा सह என்கிறது தைத்திரீய உபநிஷத்) தன் மாயையால் யதுவம்சத்தில் வாஸுதேவன் என்ற திருநாமம் பூண்ட, ஸ்ரீகிருஷ்ணன், கர்காசாரியார் உபதேசித்தபடி, விவாக மங்கள காரியங்கள் அனைத்தையும் செய்து முடித்தார்.

ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா, ஸ்ரீருக்மிணியை மணந்து கொண்டபின், ஜாம்பவதீ, ஸத்யபர்மா, ஸத்யா, பத்ரா, லக்ஷ்மணா, காளிந்தீ, மித்ரவிந்தா என்ற ஏழுபேர்களை மணந்து கொண்டதால், ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கு எட்டு பட்ட மஹிஷிகள் இருந்தனர்.

துவராகா நகரத்தின் நடுவே, ஆயிரம் தூண்களுடன் கூடிய மண்டபத்தில், ரத்னமயமான ஸிம்மாஸனத்தில். எட்டு பட்ட மஹிஷிகளுடன் சேர்ந்து அமர்ந்திருக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை, அனைத்து வானவர்களும் புகழ்ந்து பாடினர்.

गीतं ॥118॥

कांभोजि - आदि ॥

प ॥ आलोकये रुक्मिणीकल्याणगोपालम् ॥

अनु ॥ नीलमेघनिभाकारं बालार्कसमानचेलम्
नीलाम्बरानुजं गोपालकं नीलाळकान्तम् ॥ ॥ आ ॥

द्वारकापुरमण्डपे द्वादशादित्यसन्निभे
 भूरिरत्नसिंहासने भूसुरधने
 वीरासने सुखासीनं विश्वमङ्गलदायिनम्
 धीरयोगिसंसेवनं देवकीवसुदेवसूनुम् ॥1॥ ॥ आ ॥

अष्टमहिषीसमेतं अमरनारीसुसेवितम्
 तुष्टपुष्टजनावृतं तुंबुरुगीतम्
 इष्टजनसमाश्रितमीश्वरमपराजितम्
 दृष्टसर्वलोकजातं देवराजादिविनुतम् ॥2॥ ॥ आ ॥

शंखदुन्दुभिनादिते शतशो गन्धर्वादिगीते
 पुंखानुपुंखनिगमबुधजनावृते
 पंकजेक्षणरंभादिपटुनटनविनोदिते
 कुंकुमकेसरवर्षिते¹ कोमलाशनकूजिते ॥3॥ ॥ आ ॥

दिव्यकिरीटकुण्डलदीप्तपीताम्बरधरम्
 नव्यमुक्तामणिहारं नानाविहारम्
 अव्ययभूतिविस्तारममरनारीसुराधारम्
 भय्यकौस्तुभकन्धरं भक्तमानससञ्चारम् ॥4॥ ॥ आ ॥

हेममुक्तामणिच्छत्रं हीररत्नकटिसूत्रम्
 चामरव्यजनावृतं शरदिन्दुवक्त्रम्
 कामकोटिसमगात्रं कनकाङ्गदादिविचित्रम्
 श्यामसुन्दरपवित्रं शरणागतोद्धारगोत्रम् ॥5॥ ॥ आ ॥

चन्द्राननभैष्मीभामाजांबवतीसत्यामित्र²
 विन्दाभद्रालक्ष्मणाकाळिन्दीनायकम्
 नन्दनन्दनमाश्रितबृन्दबृन्दारकवन्द्यम्
 नन्दितनारायणतीर्थानन्ददमानन्दकन्दम् ॥6॥ ॥ आ ॥

1. कोमकाकरचरिते என்றிருந்தது कोमकाशनकूजिते என்றும்
2. सुदा என்றிருந்தது सत्या என்றும் திருத்தப்பட்டுள்ளன.

கீதம்-118

காம்போஜி—ஆதி

- ப. ஆலோகயே ருக்மிணீகல்யாணகோபாலம்
- அனு. நீலமேகநிபாகாரம் பாலார்கஸமானசேலம்
நீலாம்பராநுஜம் கோபாலகம் நீலாளகாந்தம் || (ஆ)
1. த்வாரகாபுரமண்டபே த்வாதசாதித்யஸந்நிபே
பூரிரத்னஸிம்ஹாஸநே பூஸுரகநே
வீராஸனே ஸுகாஸீனம் விச்வமங்களதாயினம்
தீரயோகிஸம்ஸேவனம் தேவகீவஸுதேவஸூநும் || (ஆ)
 2. அஷ்டமஹிஷீஸமேதம் அமரநாரீஸுஸேவிதம்
துஷ்டபுஷ்டஜனாவ்ருதம் தும்புருகீதம்
இஷ்டஜனஸமாச்ரிதம்ச்வரமபராஜிதம்
ஸ்ருஷ்டஸ்ர்வலோகஜாதம் தேவராஜாதிவினுதம் || (ஆ)
 3. சங்கதுந்துபிநாதிதே சதசோ கந்தர்வாதிக்கீதே
புங்கானுபுங்கநிகமபுதஜநாவ்ருதே
பங்கஜேக்ஷணரம்பாதிபடுநடனவிநோதிதே
குங்குமகேஸரவர்ஷிதே¹ கோமளாசனகூஜிதே || (ஆ)
 4. திவ்யகிரீடகுண்டலதீப்தீதாம்பரதரம்
நவ்யமுக்தாமணிஹாரம் நாநாவிஹாரம்
அவ்யயபூதிவிஸ்தாரமரநாரீஸுராதாரம்
பவ்யகௌஸ்துபகந்தரம் பக்தமானஸஸஞ்சாரம் || (ஆ)
 5. ஹேமமுக்தாமணிச்சத்ரம் ஹீரரத்னகடிஸூத்ரம்
சாமரவ்யஜனாவ்ருதம் சரதிந்துவக்த்ரம்
காமகோடிஸமகாத்ரம் கனகாங்கதாதிவிசித்ரம்
ச்யாமஸுந்தரபவித்ரம் சரணாகதோத்தார கோத்ரம் || (ஆ)
 6. சந்த்ரானனைபைஷ்யீபாமாஜாம்பவதீஸத்யாதமித்ர-²
விந்தாபத்ராலக்ஷ்மணாகாளிந்தீநாயகம்
நந்தநந்தனமாச்ரிதப்ருந்தப்ருந்தாரகவந்த்யம்
நந்திதநாராயணதீர்த்தாநந்ததமாநந்தகந்தம் || (ஆ)

கீர்த்தனம்-118

ப. கருத்த முந்நெற்றிமுடிகளுடன் கூடினவரும், பூமி, அனு. வேதங்கள், பசுக்கள் ஆகியவற்றைக் காத்தவரும், நீலநிறப் பட்டு உடுத்தியிருக்கும் பலராமரின் தம்பியும், இளங்கதிரவனை ஒத்த நிறமுடைய பட்டாடையை அணிந்திருப்பவரும், கார்மேகம் போன்ற திருமேனி உடையவரும், ஸ்ரீருக்மிணியைத் திருமணம் செய்து கொண்டு விளங்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவைக் காண்கிறேன்.

1. பன்னிரண்டு கதிரவன்கள் போன்று ஒளியால் விளங்குகின்ற துவாராகா பட்டணத்தின் ஆயிரக் கால் மண்டபத்தில், அந்தணர்களால் நெருக்கமாகச் சூழப்பட்டிருப்பதும், எண்ணிறந்த இரத்தினங்களால் துலங்குவதுமான ஸிம்மாஸனத்தில் வீராஸன முறையில் தன் உடலை அமைத்துக் கொண்டு சிரம மின்றி இருப்பவர், உலகமனைத்திற்கும் நலனை அளிப்பவர், உள்ளத்தை அடக்கி வழிபடும் யோகிகளால், நன்கு வழிபடப்படுகின்றவர், தேவகீவஸு தேவர்களுடைய மைந்தன்; (அத்தகைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் காண்கிறேன்).

2. எட்டு பட்டமஹிஷிகளுடன் கூடியவர், தேவ லோகத்து மங்கையரால் நன்கு வழிபடப் பட்டவர், மகிழ்ச்சியுடனும், வலிமையுடனும் கூடிய மக்களால் சூழப்பட்டிருப்பவர், தும்புரு என்ற கந்தருவரால் புகழ்ந்து பாடப்பட்டவர், தன்னிடம் அன்பு கொண்ட உறவினர்களுக்கு புகலிடமாக இருப்பவர், ஒருவராலும் வெற்றி கொள்ளப்படாதவர், அனை வருக்கும் தலைவராக இருப்பவர், உலகங்கள் அனைத்தையும் நேரில் காண்பவர், தேவேந்திரன் முதலான வானவர்களால் வணங்கப்பட்டவர்; (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணரைக் காண்கிறேன்).

3. சங்கம், துந்துபி இவற்றின் முழக்கங்களுடன் கூடியதும், நூற்றுக்கணக்கான கந்தர்வர் முதலான பாடகர்களுடைய பாட்டுகளுடன் கூடியதும், தடையும, தாமதமுமின்றி தொடர்ச்சியாக மறைகளை ஒதும் திறமையான வேத விற்பன்னர்கள் நிறைந்திருப்பதும், தாமரை இதழ் போன்ற அழகிய விழிகளையுடைய ரம்பை முதலிய அப்ஸர ஸ்த்ரீகளின் திறமைவாய்ந்த நாட்டியத்தினால் எங்கும் மகிழ்ச்சியுடன் கூடியதும், எங்கும் தூவப்பட்ட நறுமண முடைய குங்குமப் பூக்களுடன் கூடியதும், மிக்க மிருதுவான மாந்தளிரை உணவாகக் கொண்ட குயில்களுடைய ஒலிகளுடன் கூடியதுமான (ஆயிரக்கால்மண்டபத்தில் ஸ்ரீருக்மிணீ கல்யாண கோபாலனைக் காண்கிறேன்).
4. மிக்க ஒளியுடன் விளங்கும் கிரீடம், குண்டலம், பீதாம்பரம் இவற்றை அணிந்திருப்பவர், புது நல் முத்துக்கள், இரத்தினங்கள் இவைகளாலான மாலைகளை அணிந்திருப்பவர், பல வகையான கேளிக்கைகள் புரிகின்றவர், நிறைந்த அழியாத ஐச்வர்யத்தை உடையவர், தேவலோகத்து மங்கையர்களுக்கும், தேவர்களுக்கும் புகலிடமாக இருப்பவர், மங்களத்தைக் கொடுக்கும் கௌஸ்துப இரத்தினத்தை தன் கழுத்தில் அணிந்திருப்பவர், அடியார்களுடைய மனதில் இருந்து கொண்டிருப்பவர்; (அத்தகைய ஸ்ரீருக்மிணீ கல்யாண கோபாலனைக் காண்கிறேன்).
5. தங்கம், முத்து, இரத்தினம் இவற்றால் அழகுபடுத்தப்பட்ட வெண்குடையை உடையவர், வைரம் இரத்தினம் இவற்றுடன் சேர்ந்த தங்கமயமான அறைஞாணை அணிந்திருப்பவர், வீசப்படும் வெண்சாமரத்துடன் கூடியவர், சரத்தகால சந்திரன் போன்ற

திருமுகத்தையுடையவர், கோடி மன்மதர்கள் போன்ற திருமேனியர், தங்கமயமான தோள்வளை முதலிய அணிகளால் வியக்கத்தக்க அழகு வாய்ந்தவர், கருநிறம், அழகு, தூய்மை ஆகியவை நிறைந்தவர், தன்னைத் தஞ்சம் என்று வந்தடைந்த அடியார்களை துன்பங்களிலிருந்து கைதூக்கி விட்டுக் காப்பாற்றும் ராம, கிருஷ்ண, கோவிந்த, கோபால என்ற திருநாமங்களைடையவர் (அத்தகைய ஸ்ரீருக்மிணீ கல்யாணகோபாலனைக் காண்கிறேன்)

6. சந்திரனைப் போன்று அழகிய திருமுகங்களை யுடையவர்களான ருக்மிணீ, ஸத்யபாமா ஜாம்பவதீ, ஸத்யா மித்தரவிந்தா, பத்ரா, லக்ஷ்மணா, காளிந்தீ, ஆகிய எட்டு பட்ட மஹிஷிகளுக்குத் தலைவர், நந்தகோபரின் புதல்வர், தன்னை தஞ்சம் என்று வந்தடைந்த வானவர் கூட்டத்தால் வணங்கத் தக்கவர், பிரும்மாநந்ததிற்குக் காரணமாக இருப்பவர். தன்னை வழிபடுவதில் மகிழ்ச்சியடைந்த நாராயண தீர்த்தருக்கு பேரானந்தத்தை அளிப்பவர். (அத்தகைய ஸ்ரீருக்மிணீ கல்யாண கோபாலனைக் காண்கிறேன்.)

श्लो ॥

श्रीगोपालघनादपारकरुणापीयूषधारास्सृता

या नारायणतीर्थभूधरपरिक्षिप्तास्समस्ताश्च ताः ।

संभूयाच्युतभक्तभूमिषु वहन्त्यानन्दयन्ती जगत्

पावित्र्यं वितनोतु कृष्णविलसल्लीलातङ्गिण्यसौ ॥313॥

कामदा कामिनामेषा मुमुक्षूणाश्च मोक्षदा ।

शृण्वतां गायतां भक्त्या कृष्णलीलातरङ्गिणी ॥314॥

स्वामिन्सर्वजगन्निवास रचितां डोलां¹ द्विजेन्द्रादिभिः¹
 वज्रस्तंभविचित्ररत्नखचितस्वर्णस्थले मण्डपे ।
 आरुह्यामरवर्यगीत मुनिभिर्ध्यैयात्ममते हरे
 लावण्यामृतवारिधे विहर सत्कीर्तिं सुविस्तारय ॥315॥

1. சரேन्द्रாதிभि: என்றிருந்தது द्विजेन्द्रादिभि: என்று திருத்தப்
 பட்டுள்ளன.

சீலோ-313-315

ஸ்ரீகோபாலகனாதபாரகருணா-
 பீயுஷதாராஸ்ஸ்ருதா
 யா நாராயணதீர்த்தபூதரபரி-
 கூழிப்தாஸ்ஸமஸதாச்ச தா: |
 ஸம்பூயாச்யுதபக்தபூமிஷு வஹந்த்-
 யாநந்தயந்தீ ஜகத்
 பாவிதர்யம் விதநோது க்ருஷ்ண-
 விலஸல்லீலா தரங்கிண்யஸௌ ||

காமதா காமினாமேஷா முமுக்ஷுணூஞ்ச மோக்ஷதா |
 ச்ருண்வதாம் காயதாம் பக்த்யா க்ருஷ்ணலீலா- தரங்கிணீ ||

ஸ்வாமின்ஸர்வஜகந்நிவாஸ ரசிதாம்
 டோலாம் த்விஜேந்த்ராதிபி:
 வஜ்ரஸ்தம்பவிசித்ரரத்னகசித-
 ஸவர்ணஸ்தலே மண்டபே |
 ஆருஹ்யாமரவர்யகீத முனிபிர்-
 த்யோயாத்மமூர்த்தே ஹரே
 லாவண்யாம் ருதவாரிதே விஹர
 ஸத்கீர்திம் ஸுவிஸ்தாரய ||

செ-313

ஸ்ரீகோபாலன் என்ற கார் மேகத்திலிருந்து பெருகிய
 அவரது பெரும் கருணை என்ற கொட்டும் மழைத்
 தாரைகள், நாராயணதீர்த்தர் என்ற மலைமீது விழுந்து
 பரவி, அவை முழுவதும் ஒன்று சேர்ந்து இந்த கிருஷ்ணலீலா

தரங்கிணீ என்ற ஆறாகத் தோன்றி, கிருஷ்ணபக்தர்கள் என்ற கழனிகளில் பாய்ந்து, ஓடி உலகத்தை இன்பமுறச் செய்து கொண்டு, தூய்மை வாய்ந்ததாகச் செய்யட்டும்.

செ-314

இந்த கிருஷ்ணலீலா தரங்கிணீ என்ற (சிறந்த பக்தி) நூலை பக்தியுடன் பாடுகிறவர்களுக்கும் கேட்பவர்களுக்கும், அவரவர்களுடைய விருப்பம் போல், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு இவற்றை இந்த நூல் அளிக்கிறது.

செ-315

சிரேஷ்டர்களான தேவர்களால் புகழ்ந்து பாடப் பட்டவரே, முனிவர்களால் தியானம் செய்யத்தக்க ஸ்வரூபத்தையுடையவரே, அடியார்களின் துன்பத்தையும், பாபத்தையும் அழிப்பவரே, அழகாகிற அமுதம் தோன்றக் காரணமான கடலாக இருப்பவரே, உலகத்தினர் அனைவரும் சுகமான வாழ்வதற்கேற்ற வீடாக இருப்பவரே, என் தலைவனே, சிறந்த அந்தணர் முதலிய அடியார்களின் பக்தி சிரத்தையுடன் கூடிய திருப்பணியால் நிறுவப்பட்ட, வஜ்ரம் போன்ற திடமான தூண்கள், பல உருவமுள்ள இரத்தினம் போன்ற கற்கள், இவற்றுடன் சேர்ந்த பொன்னிறமான தரையுடன் கூடிய மண்டபத்தில் ஆடுகின்ற ஊஞ்சலில் ஏறி அமர்ந்து லீலைகள் புரிவீராக. (இந்த நூலில் வருணிக்கப் பட்ட) தங்கள் புகழ் பாரில் பரவும் படிச் செய்வீராக.

குறிப்பு : ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தஸ்வாமிகள், தனக்கு பெரும் கருணையுடன் அருள் புரிந்த வரகூர் ஸ்ரீவேங்கடேசப் பெருமானின் ஆக்ஞையை அனுசரித்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலா தரங்கிணீ என்ற பக்தி நூலை இயற்றி முடித்துவிட்டு, அடியார்களுடைய பக்திப் பெருக்குடன் கூடிய பெரு முயற்சியால், அந்தப் பெருமாள் ஸந்நிதிக்கும் கருடாழ்வாரின் ஸந்நிதிக்கும் இடையே நான்கு அழகிய மண்டபங்களை அமைத்து, இரண்டாவது மண்டபத்தின் நடுவே அழகிய

ஊஞ்சலைத் தொங்கவிட்டு அதில், கல்யாணகிருஷ்ணனை அலங்கரித்து வைத்து ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலா தரங்கினியை அவருடைய பாதங்களில் சமர்ப்பித்து, அவருடைய திருக் கல்யாணப் பெருமையும் புகழும் பாரில் பரவி எப்பொழுதும் பிரகாசிக்கட்டும் என்று மேற்கண்ட செய்யுளால் பிரார்த்திக்கிறார்.

இந்தச் செய்யுளைப்பற்றி “சிக்யோத்ஸவப்ரபந்தம்” என்ற நூலை எழுதியுள்ள ஸ்ரீநாராயண கவி பக்தி பரவசத்துடன் கூறியதையும், மேலும் சிறந்த வித்வானும், வாழ்நாள் முழுவதும் பரிசுத்தமான உஞ்ச விருத்தியால் வாழ்க்கை நடத்தியவருமான வரகூர் நாராயண பாகவதர், விஷ்ணுபுரத்தில் வாழ்ந்து வந்த வரகூர் ரங்கநாத சாஸ்திரிகள் முதலான பெரியவர்கள் கூறியதையும் நான் கேட்டு மேலே குறிப்பிட்ட விஷயத்தை எழுதியுள்ளேன்.

மேலும் அதே ஸ்ரீநாராயணகவி சிக்யோத்ஸவப்ரபந்தம் என்ற வரகூர் உறியடி உற்சவத்தை விவரிக்கும் தன் நூலில் “ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தர் என்ற பெயருடைய சன்யாசி வெண்பன்றி காட்டிய வழியில் வந்து வரகூர் கிராமத்தில் கிழக்கு பார்த்துள்ள வீடுகளின் வரிசையின் நடுவே உள்ள, சிதிலமடைந்து நந்தவனத்தோடு கூடியிருந்த மஹாவிஷ்ணுவின் கோவிலைக் கண்டு களித்தார்” என்றும், பிறகு, “அந்த யதீர்ச்வரர் தன்னுடைய ஹிதமான வார்த்தைகளால், அந்த கிராமத்து அந்தணர்களின் உதவியுடன் அந்த விஷ்ணுகோவிலுக்கு தங்கமயமான விமானம், அழகிய கோபுரம், அகன்ற ப்ராகாரம், உயர்ந்த மண்டபங்கள் இவற்றைப் புதிதாக அமைத்து, அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனை எப்பொழுதும் வழிபட்டார்” என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

श्रीनारायणतीर्थनामकयतिर्गत्वा वराहाध्वना
 कंचिद्विप्रवराग्रहारनिकटं लीने कचित्पोत्रिणि ।
 तत्र प्राशमुखगोहपंक्तिसरणौ मध्येऽग्रहारं हरेः
 क्षेत्रं जीर्णतमं सनन्दनवनं वीक्ष्य प्रपेदे मुदम् ॥

विद्वान्भूमिसुरः समस्तजनतां स्वीयैः सुधाभाषितैः
 संबोध्याथ गुणान्हरेर्निलयने हैमं विमानं शुभम् ।

निर्माप्याभिनवं महीसुरवरैः क्षेत्रं च सद्गोपुरम्
सालप्रावृतमुच्चमण्डपयुतं शौरिं सदापूपुजत् ॥

(முதல் ஆக்ஷாஸம் செ.81-88)

गीतं ॥119॥

मध्यमावती - आदि ॥

प ॥ मदनगोपाल ते मङ्गळम्
मन्दरधर ते मङ्गळम् ॥

अनु ॥ श्रीरमणीकुचकुंकुमपङ्कविलिप्त
विशालभुजान्तर ॥ ॥ मदन ॥

कुण्डलयुगळीमण्डितमूदुतर-
गण्डस्थल ते मङ्गळम्
भण्डनसमुदितचण्डपुरासुर-
¹खण्डनमोहन ते मङ्गळम् ॥1॥ ॥ मदन ॥

रंगगभंगपराक्रम संगत
गंगाधर ते मङ्गळम्
अंगजजनक भुजङ्गमतुङ्ग-
²तराङ्गशयन ते मङ्गळम् ॥2॥ ॥ मदन ॥

दिनकरमण्डलमध्यग सन्तत-
विनतामर ते मङ्गळम्
वनजभवार्चितपादसरोरुह
मुनिजनहित ते मङ्गळम् ॥3॥ ॥ मदन ॥

सामजपोषण शत्रुबिभीषण
संभृतकौस्तुभभूषण

कामितदायक कमलानायक
सोमान्वय ते मङ्गलम् ॥4॥

॥ मदन ॥

1. खण्डनचरण என்பது खण्डनमोहन என்றும்,
2. तुङ्गतुरङ्ग என்பது तुङ्गतराङ्ग என்றும், திருத்தப்பட்டுள்ளன.

கீதம்-119

மத்யமாவதீ—ஆதி

- ப. மதனகோபால தே மங்களம்
மந்தரதர தே மங்களம் ||
- அனு. ஸ்ரீரமணீகுசகுங்குமபங்கவிலிப்த-
விசாலபுஜாந்தர || (மதன)
1. குண்டலயுகளீமண்டிதம்ருதுதர-
கண்டஸ்தல தே மங்களம்
பண்டனஸமுதிதசண்டபுராஸூர
கண்டனமோஹன தே மங்களம் || (மதன)
2. ரங்ககபங்கபராக்கரம ஸங்கத-
கங்காதர தே மங்களம்
அங்கஜஜனக புஜங்கமதுங்க-
தராங்கசயன தே மங்களம் || (மதன)
3. தினகரமண்டலமத்யக ஸந்தத-
விநதாமர தே மங்களம்
வனஜபவார்ச்சிதபாதஸரோருஹ
முனிஜனஹித தே மங்களம் || (மதன)
4. ஸாமஜபோஷண சத்ருவிபீஷண
ஸம்ப்ருதகௌஸ்துபபூஷண
காமிததாயக கமலாநாயக
ஸோமான்வய தே மங்களம் || (மதன)

கீர்த்தனம்-119

- ப. ஸ்ரீலக்ஷ்மீதேவியை அன்புடன் அணைத்துக்
அனு. கொண்டவரே, மந்தர மலையைத் தாங்கியவரே,

காண்பவர் உள்ளங்களை மயக்கும் ஹே, கோபாலா, தங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.

1. இரண்டு குண்டலங்களை அணிந்து அழகுடன் விளங்கும் மெல்லிய கன்னங்களையுடையவரே, தங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். பிறவியிலேயே தீய குணங்கள் நிறைந்த திரிபுராசுரனை எரித்து நாசம் செய்த பரமசிவனை மயக்கியவரே, தங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.
2. மல்லர் அரங்கத்தில் முஷ்டிகள், சாணூரன், சலன், கோசலன் முதலான மல்லர்களை அழிப்பதில் வலிமையுடையவரே, சங்கரனுடன் இணைந்து சங்கரநாராயண ஸ்வரூபத்தைக் கொண்டவரே, தங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். மன்மதனின் தந்தையாக இருப்பவரே, ஆதி சேஷனின் பெரிய உடலைப் படுக்கையாகக் கொண்டவரே, தங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.
3. சூரியமண்டலத்தின் நடுவே விளங்குபவரே, தேவர்களால் வணங்கப்படுபவரே, தங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். தாமரையில் தோன்றிய பிரும்ம தேவனால் பூஜிக்கப்பட்ட திருவடித் தாமரைகளை யுடையவரே, தங்களை வழிபடும் மகான்களுக்கு நன்மையைச் செய்பவரே, தங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.
4. கஜேந்திரனைக் காத்தவரே, பகைவர்களை தண்டித்து அச்சமுறச் செய்பவரே, அழகிய கௌஸ்துபம் என்ற இரத்தினத்தை கழுத்தில் அணிந்திருப்பவரே, அடியார்கள் விரும்பியதை அளிப்பவரே, மாம்களின் தலைவரே, சந்திரவமிசத்தில் தோன்றியவரே, தங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.

गीतं ॥120॥

गौरी - आदि ॥

प ॥ जयमङ्गलं नित्यशुभमङ्गलम् ॥
 मङ्गलं रुक्मिणीरमणाय श्रीमते
 मङ्गलं रमणीयमूर्त्ये ते
 मङ्गलं श्रीवत्सभूषाय शार्ङ्गिणे
 मङ्गलं नन्दगोपात्मजाय ॥1॥ ॥ जय ॥

पूतनाकंसादिपुण्यजनहारिणे
 पुरुहूतमुखदेवहितकराय
 सूताय विजयस्य सुन्दरमुखाब्जाय
 शीतकिरणादिकुलपावनाय ॥2॥ ॥ जय ॥

कालीयमौलिमणिरञ्जितपदाब्जाय
 कालांबुदश्यामदिव्यतनवे
 कारुण्य रसवर्षिनयनारविन्दाय
 कल्याणगुणरत्नवारिनिधये ॥3॥ ॥ जय ॥

नवनीतचोराय नन्दादिगोपगो-
 रक्षिणे गोपिकावल्लभाय
 ★ नारदमुनीन्द्रनुतनामधेयाय ते
 नारायणानन्दतीर्थगुरवे ॥4॥ ॥ जय ॥

குறிப்பு : நாரதமுனிவரால் துதிக்கப்பட்ட திருநாமத்தை யுடையவர் என்று ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தர் இங்கு குறிப்பிடுகிறார்.

ஸ்ரீமத் பாகவதம், முதல் ஸ்கந்தத்தில் நாரதர் வியாஸ முனிவரிடம், “தனக்கு தேவர்கள் அளித்த ‘மஹதீ’ என்ற வீணையில் ஹரிநாமங்களை இசைத்துக் கொண்டு, தான் ஸஞ்சரிப்பதைப் பார்த்தும், பாடுவதைக் கேட்டும், ஹரியானவர்

தன் உள்ளத்தில் காஷியளிக்கிறார்“ என்று கூறுகிறார். மேலும் முடிவில், “பெரும் துன்பத்திற்குக் காரணமான புலன் வழிகிடும் அல்ப சுகத்திற்காக ஓயாது ஓடி அலைந்து திரியும் மக்களுக்கு, ஸம்ஸாரத்தளையிலிருந்து விடுபடவும், நிலையான ஆனந்தம் அடைவதற்கும், ஹரியின் திருநாமத்தைக் கூறுவதும், அவர்தம் பெருமைகளைப் பாடுவதுமே சிறந்தவழி“, என்று கூறுகிறார்.

**एतद्ब्रह्मासुरचित्तानां मात्रास्पर्शच्छया मुहुः ।
भवसिन्धुप्लवो दूष्टः हरिचर्यानुवर्णनम् ॥**

கீதம்-120

கௌரி—ஆதி

- ப. ஜயமங்களம் நித்யசுபமங்களம் ||
1. மங்களம் ருக்மிணீரமணாய ஸ்ரீமதே
மங்களம் ரமணீயமூர்த்தயே தே
மங்களம் ஸ்ரீவத்ஸபூஷாய சார்ங்கிணே
மங்களம் நந்தகோபாத்மஜாய || (ஜய)
 2. பூதனாகம்ஸாதிபுண்யஜனஹாரிணே
புருஹூதிதமுகதேவஹிதகராய
ஸூதாய விஜயஸ்ய ஸுந்தரமுகாப்ஜாய
சீதகிரணாதிகுலபாவநாய || (ஜய)
 3. காளீயமௌளிமணிரஞ்ஜிதபதாப்ஜாய
காலாம்புதச்யாமதிவ்யதநவே
காருண்யரஸவர்ஷிந்யநாரவிந்தாய
கல்யாணகுணரத்னவாரிநிதயே || (ஜய)
 4. நவந்தசோராய நந்தாதிகோபகோ-
ரக்ஷிணே கோபிகாவல்லபாய
நாரதமுனிந்த்ரநுதநாமதேயாய தே
நாராயணானந்ததீர்த்தகுரவே || (ஜய)

கீர்த்தனம்-120

- ப. வெற்றியுடன் கூடிய மங்களம் உண்டாகட்டும்.
எப்பொழுதும் நலன்களுடன் சேர்ந்து விளங்கும்
மங்களம் உண்டாகட்டும்.

1. செல்வச் சிறப்புடையவரும், ஸ்ரீருக்மிணீயின் கணவனுமான தங்களுக்கு மங்களம். மிக்க அழகு வாய்ந்த தங்களுக்கு மங்களம். ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற மச்சத்தை உடையவரும், சார்ங்கம் என்ற வில்லையுடையவருமான தங்களுக்கு மங்களம். நந்தகோபரின் மைந்தனான தங்களுக்கு மங்களம்.
2. பூதனை, கம்ஸன் முதலான அரக்கர்களைக் கொன்றவரே, இந்திரன் முதலான தேவர்களுக்கு நன்மையைச் செய்தவரே, (பாரதப் போரில்) அர்ஜுனனுக்கு தேரோட்டியாக இருந்தவரே, தாமரைமலர் போன்ற திருமுகத்தையுடையவரே, சந்திரன் முதல் தோன்றிய யது வம்சத்தை தூய்மைப் படுத்தியவரே. (தங்களுக்கு மங்களம்).
3. காளீயன் தலைகள் மீது நர்த்தனம் செய்த காலத்தில் அங்குள்ள இரத்தினங்களின் ஒளிகளால் அழகுடன் விளங்கிய திருவடித் தாமரைகளையுடைய திருமேனியை உடையவரே, தயை என்ற மகரந் தத்தைப் பொழிகின்ற தாமரை போன்ற விழிகளையுடையவரே, நலன்களைத் தரும் குணங்கள் என்ற இரத்தினங்கள் தோன்றும் கடலாக இருப்பவரே, (தங்களுக்கு மங்களம்)
4. வெண்ணெய்யைத் திருடுகின்றவரே, நந்தகோபர் முதலான இடையர்களையும், பசுக்களையும் காப்பவரே, கோபியர்களின் அன்பிற்கு இலக்கானவரே, நாரத முனிவரால் புகழ்ந்து துதிக்கப்படும் திருநாமத்தையுடையவரே, நாராயணனந்த தீர்த்தருக்கு சிறந்த குருநாதராக இருப்பவரே, (தங்களுக்கு மங்களம்).

குறிப்பு : मङ्गलादीनि मङ्गलमध्यान् मङ्गलान्तानि शास्त्राणि वीर्यवत्पुरुषकर्तृकाणि प्रयन्ते । “துவக்கம், நடுவு, முடிவு இவற்றில் மங்களாசாஸனத்துடன் கூடிய நூல்கள் இவ்வுலகில் நீண்டகாலம்

புகழுடன் விளங்குகின்றன“ என்ற ஆன்றோர் வசனப்படி, ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணலீலா தரங்கினியை, முதலில் ஹிமிரிதனயாபத்யம் என்ற விநாயகதுதியும், நடுவில் கல்யாண வितनोतु என்ற பாலகிருஷ்ணதுதியும், தா: कुर्वन्वभिधानி என்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸ்ரீருக்மிணீ திருமணத்தில் பங்கு கொண்ட நல் முத்துக்களின் துதியையும், அமைத்து, முடிவில் जयमङ्गல் என்ற மங்கள கீதத்துடன் முடித்து, அமைத்திருக்கிறார்கள் இது ஸ்ரீ கிருஷ்ணலீலா தரங்கிணியின் தனிச்சிறப்பு.

इति श्रीनारायणतीर्थविरचितायां श्रीकृष्णलीलातरङ्गिण्यां
श्रीकृष्णरुक्मिणीकल्याणमहोत्सववर्णनं नाम
द्वादशस्तरङ्गः समाप्तः ॥

இதி ஸ்ரீநாராயணதீர்த்த விரசிதாயாம்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணலீலா தரங்கிண்யாம்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணருக்மிணீகல்யாண மஹோத்ஸவ-
வர்ணனம் நாம
த்வாதசஸ் தரங்க: ஸமாப்த- ॥

இவ்விதம் ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தரால் இயற்றப்பட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ண லீலாதரங்கிணியில் ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்மிணீ திருமண மஹோத்ஸவத்தை வருணிக்கும் பன்னிரண்டாவது தரங்கமும், வேங்கடேச்பிரியை என்ற அதன் உரையும் முற்றிற்று.

श्रीकृष्णलीलातरङ्गिणी संपूर्णा ॥

ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலாதரங்கிணி ஸம்பூர்ணா ॥
ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலாதரங்கிணி முற்றிற்று.

फलश्रुतिः ॥

श्रीगोपालघनादपारकरुणापीयूषधारास्सृताः
 या नारायणतीर्थभूधरपरिक्षिप्तास्समस्ताश्च ताः ।
 संभूयाच्युतभक्तभूमिषु वहत्यानन्दयन्ती जगत्
 पावित्र्यं वितनोतु कृष्णविलसल्लीलातरङ्गिण्यसौ ॥

ஸ்ரீகோபாலகனாதபாரகருணாபீயூஷதாராஸ்ஸ்ருதா:
 யா நாராயணதீர்த்தபூதரபரிக்ஷிப்தாஸ்ஸமஸ்தாச்ச தா: |
 ஸம்பூயாச்சயுதபக்தபூமிஷு வஹத்யானந்தயந்தீ ஜகத்
 பாவித்ரியம் விதநோது க்ருஷ்ணவிலஸல்லீலாதரங்கிண்யஸௌ ||

இந்த நூல், கண்ணனாகிற கார்மேகத்திலிருந்து
 தோன்றிய எல்லையற்ற கருணாரஸப் பெருக்குகள்
 ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தர் என்கிற மலையில் எவ்வளவு
 விழுந்தனவோ, அவ்வளவும் ஒன்று சேர்ந்து, “கிருஷ்ணலீலா
 தரங்கிணீ” என்ற திருநாமம் பூண்ட ஆறாகத் தோன்றியது.
 இந்நூல், ஸ்ரீகிருஷ்ணனை வழிபடும் பக்தர்களாகிற
 வயல்களில் பாய்ந்து ஓடி, இவ்வுலகத்தை இன்புற்றிருக்கும்
 படிச் செய்து கொண்டு, உலகம் அனைத்தையும் தூய்மைப்
 படுத்தட்டும்.

कामदा कामिनामेषा मुमुक्षुणाञ्च मोक्षदा ।

शृण्वतां गायतां भक्त्या कृष्णलीलातरङ्गिणी ॥

காமதா காமினாமேஷா முமுக்ஷுணாஞ்ச மோக்ஷதா |
 ச்ருண்வதாம் காயதாம் பக்த்யா க்ருஷ்ணலீலா தரங்கிணீ ||

ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலா தரங்கிணீ என்ற பக்தி நூல், இதை
 மிகுந்த பக்தியுடன் பாடுகின்றவர்களுக்கும், ஆதரவுடன்
 கேட்கின்றவர்களுக்கும், அவரவர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப,
 அறம், பொருள், இன்பம், வீடு முதலியவற்றை அளிப்பதாக
 இருக்கிறது.

பद्यசூची ॥

		भुक्तवाथ	76
अकळंकः	42	भैष्मी	82
अत्रान्तरे	48	भैष्म्याः	71
आचार्य	82	मीनाङ्गाधिक	61
इति दूतीवचः	12	येसत्यं	61
इति द्वारवती	12	यो गोपी	60
इति निश्चित्य	21	राज्ञां	7
इति विप्र	41	रुक्मिणी	7
कामदा	88	रुक्मिणीसहिते	55
क्रीडागृह	12	रुक्मिण्या प्रार्थितः	55
गर्गाद्यैः	61	रुक्मिण्या सह	7
गौरीशंकर	37	रुक्मी तु	55
गृहीत्वा	55	रे रे चेतः	16
गङ्गाद्याः	60	रौहिणेये	12
त्रैलोक्य	48	लाजहोमं	76
त्वत्प्रसादं	29	लिखित्वा	37
दिव्यशय्यां	76	विद्युत्पुञ्ज	61
द्वारकानगरीमध्ये	82	वैदर्भी	55
द्विजमुख	46	वंशीनाद	60
निधाय	15	श्रीकृष्णहृदयं	42
पदाङ्गुलि	50	श्रीगोपाल	88
पुत्रस्नेह	12	सत्यजान (लग्नाष्टकं)	60
ब्रह्मग्रन्थिं	76	समग्र	55
ब्रह्माविष्णु	60	स्वामिन्	89
ब्राह्मणं	25	स गत्वा	38
भीष्मोऽथ	7	हे सूनात्र	41

क्षेमं सदैव 32

गीतसूची ॥

अवलोकय	67
आलोकये	83
कोमळाधरे	50
कांक्षे तव	29
गोपालमेव	22
जयमङ्गळं	95
ब्रह्मग्रन्थिं	77
मदनगोपाल ते	92
रे रे मानस	17
वनमाली	44
वीक्षेऽहं	13
शोभनं मे	72
शोभनं मे (धवळ)	74
क्षेमं कुरु	33

गद्यसूची ॥

अथ कोसल	46
अथ भीष्म	10
ततो राजविग्रह	24
तत्र खलु द्वारवत्यां	58
तत्र खलु वेत्र	49
श्रीमते सत्यकाम	26

செய்யுள் அட்டவணை

அகலாங்க:	42
அத்ராந்தரே	48
ஆசார்ய	82
இதி தூதீவச:	13
இதி த்வாரவதீ	12
இதி நிச்சித்ய	21
இதி விப்ர	42
கங்காத்யா:	62
கர்காத்யை:	63
காமதா	89
கௌரிசங்கர	37
கரீடாக்ருஹம்	12
க்ருஹீத்வா	55
திவ்யசம்யாம்	76
த்ரைலோக்ய	48
த்வத்ப்ரஸாதம	29
த்வாரகாநகரீமத்யே	83
த்விஜமுக	46
நிதாய	16
பதாங்குளி	50
பீஷ்மோஸத	7
புக்த்வாத	76
புத்ரஸ்நேஹ	12
பைஷ்மீ	83
பைஷ்ம்யா:	71
ப்ரம்ஹக்ரந்திம்	76
ப்ரம்ஹாவிஷ்ணு	62
ப்ராம்ஹணம்	26

மீனாங்காதிசு	63
யே ஸத்யம்	63
யோ கோபீ	62
ராக்ஞாம்	8
ருக்மிணி	8
ருக்மிணி ஸஹிதே	56
ருக்மிண்யா ப்ரார்தித:	56
ருக்மிண்யா ஸஹ	8
ருக்மீ து	56
ரே ரே சேத:	16
ரௌஹிணேயே	12
லாஜஹோமம்	76
லிகிக்வா	37
வம்சீநாத	62
வித்யுத்புஞ்ஜ	63
வைதர்பீ	55
ஸ கத்வா	38
ஸத்யக்ஞான (லக்ஷ்ணாஷ்டகம்)	61
ஸமக்ர	56
ஸ்வாமின்	89
ஹே ஸுனாஸ்த்ர	42
ஸ்ரீக்ருஷ்ணஹ்ருத்யம்	42
ஸ்ரீகோபாலகனா	89
சேஷமம் ஸதைவ	32

கீர்த்தனை அட்டவணை

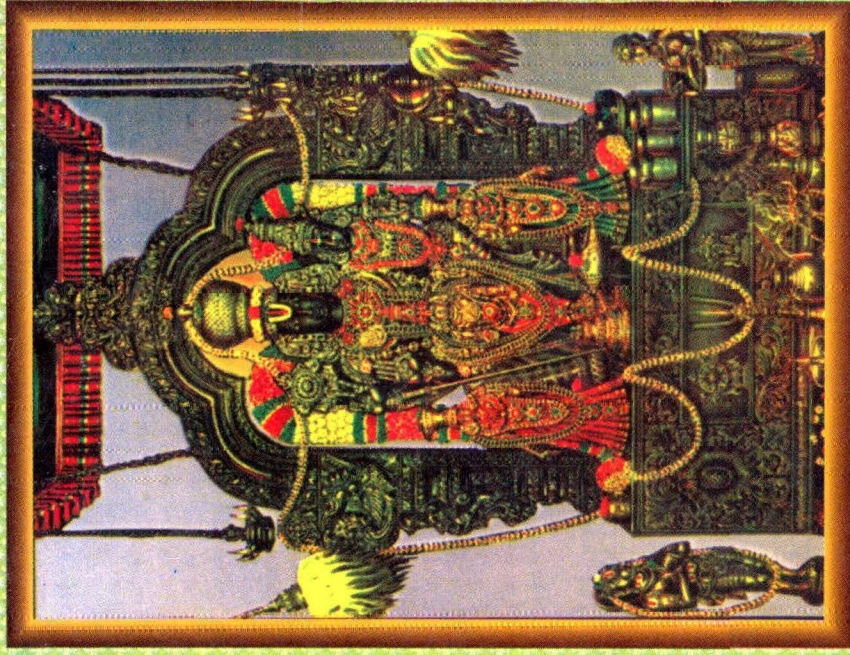
அவலோகய	68
ஆலோகயே	85
காங்ஷே தவ	30
கோபாலமேவ	22
கோமளாதரே	52
சோபனம் மே	72
சோபனம் மே (தவளம்)	74
ப்ரம்ஹ்ரந்திம்	79
மதனகோபால	93
ரே ரே மானஸ	18
வனமாலீ	44
வீசேஷஹம்	14
ஜயமங்களம்	96
சேஷமம் குரு	33

சூர்ணிகை அட்டவணை

அத கோஸல	47
அத பீஷ்ம	10
ததோ ராஜவிக்ரஹ	25
தத்ர கலு த்வாரவத்யாம்	58
தத்ர கலு வேத்ர	49
ஸ்ரீமதே ஸத்யகாம	27

வரஹர் ஸ்ரீ வேங்கடேசப் பெருமாள்

